Sfântul mucenic Trifon din Apameea

(1 februarie)

Sfântul mucenic şi făcător de minuni Trifon a trăit în secolul al III-lea (n. 232 d.Hr. - d. 250 d.Hr). A pătimit în timpul persecuţiei creştinilor ordonate de împăratul Decius. A primit moarte mucenicească în anul 250, prin tăierea capului, răbdând mai înainte multe alte chinuri. Este considerat ca fiind ocrotitor al grădinilor, al livezilor şi al păsărilor, şi ca fiind cel ce poate îndepărta insectele dăunătoare şi păzi lanurile de secetă şi grindină. Prăznuirea sa în Biserica ortodoxă se face la 1 februarie.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3

În această lună (februarie), în ziua dintâi, înainte prăznuirea întâmpinării Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi Sfântul mucenic Trifon (Minei)....6
Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Trifon 25
Acatistul Sfântului mucenic Trifon 32
Acatistul Sfântului mucenic Trifon (după ieroschim. Silvestru Florescu, Sfânta Mânăstire Frăsinei)....45
Paraclisul Sfântului mucenic Trifon 53
Imnografie 66
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Trifon....67
Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Trifon....76
Sfântul Trifon (1 februarie) 78
Pr. Eugeniu Rogoti - Sinaxar - Sfântul mucenic Trifon; Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas 81
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului; Sfântul mucenic Trifon; Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas....83
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului; Sfântul mucenic Trifon; Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas 85
Proloagele din 1 februarie....88
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Trifon 92
Sinaxar - Tradiţii - Sfântul mucenic Trifon din Apameea 94
Sfântul mucenic Trifon (1 februarie)....99
Pomenirea Sfântului mucenic Trifon - (1/14 februarie) 103
Şoimul şi Sfântul mucenic Trifon 111
Minuni ale Sfântului mare mucenic Trifon, povestite de călugării de la Mănăstirea Xenofont 113
Silviu Cluci - Osuarul Mănăstirii Sfânta Ecaterina 116
Nicolae Pintilie - Sfântul Trifon - mărturisirea dragostei lui Hristos din Frigia, până la Iaşi....120
(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo....126
Icoane....141

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

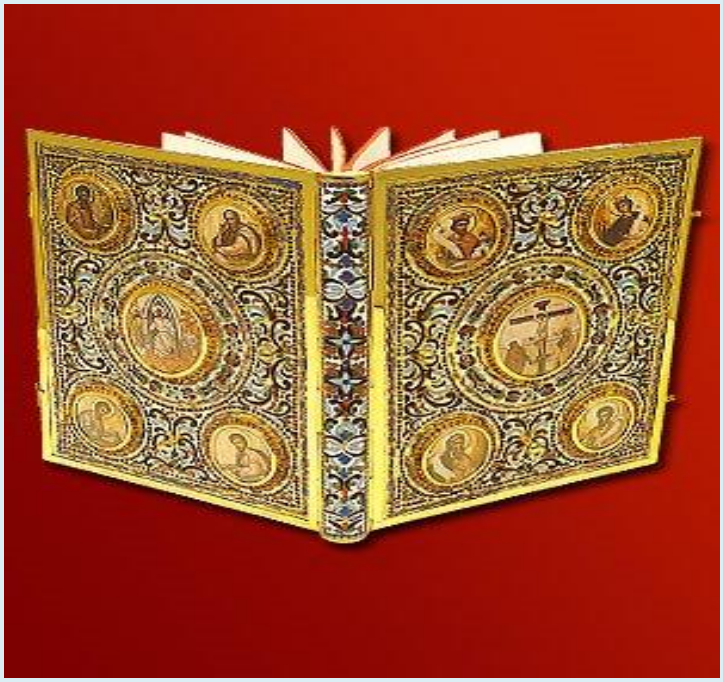

Luca 10, 16-21

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:

16. Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă şi cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cine se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.
17. Şi s-au întors cei şaptezeci (şi doi) cu bucurie, zicând: Doamne şi demonii ni se supun în numele Tău.
18. Şi le-a zis: Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer.
19. Iată, v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului şi nimic nu vă va vătăma.
20. Dar nu vă bucuraţi de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucuraţi că numele voastre sunt scrise în ceruri.
21. În acest ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt şi a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi de cei pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor. Aşa, Părinte, căci aşa a fost înaintea Ta, bunăvoinţa Ta.

Apostol

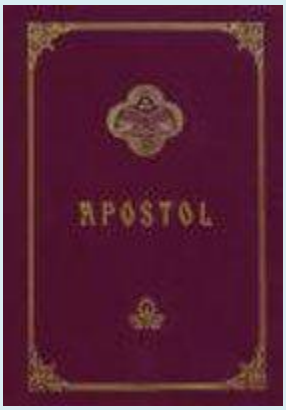

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 12, 1-10

1. De aceea şi noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte.
2. Cu ochii aţintiţi asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ţinut seama de ocara ei şi a şezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.
3. Luaţi aminte, dar la Cel ce a răbdat de la păcătoşi, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsaţi osteniţi, slăbind în sufletele voastre.
4. În lupta voastră cu păcatul, nu v-aţi împotrivit încă până la sânge.

5. Şi aţi uitat îndemnul care vă grăieşte ca unor fii: "Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului, nici nu te descuraja, când eşti mustrat de El.
6. Căci pe cine îl iubeşte Domnul îl ceartă şi biciuieşte pe tot fiul pe care îl primeşte".
7. Răbdaţi spre înţelepţire, Dumnezeu se poartă cu voi ca faţă de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepseşte?
8. Iar dacă sunteţi fără de certare, de care toţi au parte, atunci sunteţi fii nelegitimi şi nu fii adevăraţi.
9. Apoi dacă am avut pe părinţii noştri după trup, care să ne certe şi ne sfiam de ei, oare nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viaţă?
10. Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puţine zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtăşim de sfinţenia Lui.

În această lună (februarie), în ziua dintâi, înainte prăznuirea întâmpinării Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi Sfântul mucenic Trifon (Minei)

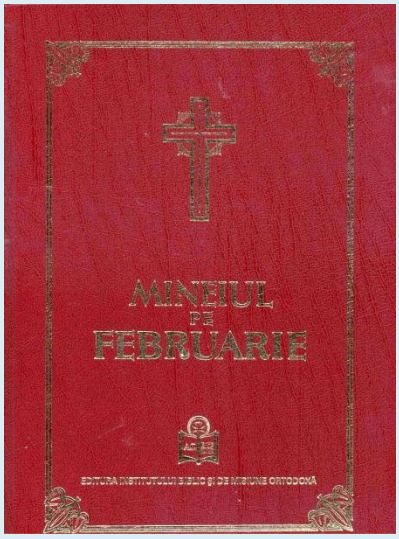

La Vecernie

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale înainte-prăznuirii 3, şi ale sfântului 3.

Stihirile înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea :

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Cinstita Biserică se găteşte să primească întru sine pe Domnul, Cel ce vine ca un Prunc, şi va să lumineze duhovniceşte cu darurile pe a Sa prea credincioasă şi de Dumnezeu iubitoare adunare, către care şi strigă: Tu eşti slava şi lauda şi podoaba plinirii mele, Cuvinte, Cel ce Te-ai făcut Prunc cu trupul pentru mine.

Cămara cea mult luminoasă, şi cortul cel prea cinstit, şi Biserica cea sfântă şi desfătată, care a băgat pe Domnul înlăuntrul cămărilor Bisericii, mai-nainte s-a adus pe sine întru cinstită Biserica Lui, şi se roagă pururea, ca să se mântuiască de stricăciune şi de nevoi, cei ce neîncetat pe dânsa o slăvesc, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare.

Simeoane prea sfinţite, nădejdea care ţi-ai agonisit, pe Hristos vino de-L vezi, intră în Biserică, şi primeşte în braţe, şi strigă: Acum slobozeşte, Mântuitorule, de pe

pământ pe robul Tău, şi cheamă şi pe proorocița Ana să prea slăvească împreună cu tine cu frică pe Făcătorul de bine, Cel ce S-a născut Prunc cu trupul.

Alte **Stihiri** ale Sfântului Trifon, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Trifone prea mărite, părtaş te-ai făcut desfătării celei nepieritoare, în ceruri; luminat biruit-ai mărite cu lupte vitejeşti, şi martor al adevărului făcându-te. Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Trifone prea mărite, cu strălucirile Luminii celei veşnice, cu totul te-ai făcut luminat la chip, stricând înşelăciunea cea întunecoasă, şi pe stăpânitorii lumii întunericului surpându-i cu darul cel dumnezeiesc. Pentru aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Trifone prea fericite, învrednicitu-te-ai bucuriei şi veseliei îngereşti, lepădându-te de cele veselitoare ale vieţii, şi cu întărirea sufletului toate întru nimica socotindule, şi săvârşind vitejeşte mucenicia, te rogi acum pentru sufletele noastre.

Slavă..., a sfântului, glasul al 2-lea, a lui Ciprian

Defăimând cele pământeşti prea fericite Trifone cinstite, ai alergat vitejeşte la nevoințe şi la lupta de sânge, surpând cu meşteşugire pe cel mândru, mucenice, tu ai luat cununa biruinţei. Deci nu înceta rugând pentru noi pe Hristos Dumnezeul nostru, purtătorule de chinuri, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a înainte-prăznuirii glas acelaşi, a lui Ghermano

Astăzi Simeon primeşte în braţe pe Domnul slavei, pe care mai-nainte sub nor l-a văzut Moise, când în muntele Sinai i-a dat lui tablele legii. Acesta este Cela ce a grăit prin prooroci şi Făcătorul legii. Acesta este pe care, David mai-nainte L-a vestit, Cela ce este tuturor înfricoşat, care are mare şi bogată milă.

Iar de este Vineri seara, Slavă... a înainte-prăznuirii, Şi acum..., Dogmatica glasului.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Primeşte, o Simeoane, pe Domnul slavei, precum ți s-a vestit ție, de la Duhul Sfânt, că iată a venit.

Stih: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace.

Purtând curata şi cea fără prihană Fecioară, pe Făcătorul şi Stăpânul, ca pe un Prunc în braţe, în Biserică intră.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă poporului Tău Israil.

Mare şi înfricoşată şi străină taină: Cela ce cuprinde toate, şi pruncii zideşte, ca un Prunc în brațe Se poartă.

Slavă..., Şi acum..., a înainte-prăznuirii, glasul al 2-lea a lui Ghermano

Pe Cel sfinţit sfinţita Fecioară l-a adus în Biserică preotului, şi tinzându-şi mâinile Simeon L-a primit pe El bucurându-se, şi a strigat: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, Doamne.

Troparul Sfântului, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Trifon întru ne-voinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă..., Şi acum..., al înainte-prăznuirii, glasul 1

Cereasca ceată a îngerilor cereşti privind spre pământ, vede venind ca un Prunc, pe Cel mai întâi născut decât toată făptura, ducându-Se la Biserică de Maica Sa, ceea ce nu ştie de bărbat. Deci cântare mai-nainte de praznic împreună cu noi cântă bucurându-se.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul înainte-prăznuirii de 2 ori. ***Slavă...*** al sfântului. ***Şi acum...,*** iar al înainte-prăznuirii.

După întâia Catismă, **Sedealna** glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pe Tine, Cel întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se Simeon prea sfinţitul, Te-a primit, strigând: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, şi Anna proorocița cea fără prihană şi mărita, acum mărturisire şi cântare îţi aduce Ţie; iar noi strigăm către Tine, Dătătorule de viață: Slavă Celui ce aşa bine ai voit. (de două ori)

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierele cele păstoreşti...

Născutu-Te-ai pe pământ Cela ce eşti împreună fără început cu Tatăl. Adusu-Te-ai în Biserică, Cela ce eşti necuprins, şi bucurându-se bătrânul, pe mâini Te-a luat, strigând: Acum mă dezleagă pe mine, pe care m-ai cercetat, după Cuvântul Tău, Cel ce bine ai voit a mântui ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

Canoanele al înainte prăznuirii, cu Irmosul pe 8, şi al sfântului pe 4.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului, şi ai acoperit pe Faraon cu căruţele lui, şi puterea lui.

Cânt Ţie, Doamne Dumnezeul meu, Celui ce Te-ai făcut Prunc cu trupul, şi legii Te-ai supus, şi ai mântuit pe om, pentru care Te-ai făcut Om.

În braţe primind bătrânul pe Dătătorul de viață şi Dumnezeu, din viață dezlegare cerând, a strigat: Acum mă slobozeşte, că Te-am văzut pe Tine astăzi.

Legilor firii Te-ai plecat, şi aşezământurilor Scripturii după lege Te-ai supus, Hristoase, cela ce mai-nainte mi-ai dat mie lege în muntele Sinai.

A Născătoarei

Cânt Ţie, Doamne Dumnezeul meu, că Te-ai născut din Maică Fecioară curată, şi pe aceasta o ai arătat nădejde sufletelor noastre.

Alt canon, al mucenicului

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Împărtăşindu-te de dumnezeiască dulceaţa cea adevărată în ceruri, ca un pătimitor nebiruit, cu rugăciunile tale mântuieşte sufletul meu de tulburarea patimilor.

Ascultând cuvintele cele dumnezeieşti, le-ai săvârşit pe dânsele în faptă, pururea pomenite, iubind sfinţenia, şi îmbrăţişând curăţia.

Slavă...

Fosta-i cu adevărat păstor, păstorind cugetele sufletului tău cu înţelepciune, şi întorcând sufletele cele rătăcite, le-ai adus la Dumnezeu, prea mărite.

Şi acum..., a Născătoarei

Mă luminezi cu lumina cea înţelegătoare, Fecioară cu totul fără prihană, care ai născut Strălucirea slavei celei părinteşti, şi-mi risipeşte întunericul păcatului.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăritu-s-a inima mea întru Domnul Dumnezeul meu, pentru aceasta cei slabi s-au încins cu putere.

Deschide-se Biserica, că Biserica lui Dumnezeu acum a venit, să ne facă pe noi biserici Sfântului Duh.

Trecut-a acum umbra, şi în locul ei a venit adevărul, venind darul, primeşte pe Hristos, Simeoane.

Văduvă Anno, înţeleaptă cuvioasă, şi cunoscută lui Dumnezeu acum te mărturiseşti Celui ce S-a făcut Prunc cu trupul pentru noi.

A Născătoarei

Pe Maica lui Dumnezeu, Fecioara, drept prea slăvindu-o să o lăudăm, că se roagă neîncetat pentru noi către Domnul.

Alt canon, al mucenicului

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea...

Fiind îmbrăcat cu puterea Celui Preaînalt, ai stricat puterea cea trufaşă, mărite mucenice al lui Hristos.

Îmbrăcat fiind cu trup, ai stins trufia vrăjmaşului cea fără trup, şi ai propovăduit pe Dumnezeu Cuvântul întrupat.

Slavă...

Numai cu arătarea ta fug duhurile cele viclene, gonindu-se de darul Sfântului Duh.

Şi acum..., a Născătoarei

Avându-te ajutătoare, nu mă voi ruşina, prea curată Maica lui Dumnezeu; avându-te apărătoare vieţii mele, mă voi mântui.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă Duhul meu.

Condacul înainte-prăznuirii, glasul al 6-lea: Împreună cu Tatăl, Cuvântul cel nevăzut, acum văzut este cu trupul, născându-Se, negrăit din Fecioară, şi se dă în mâinile bătrânului preot. Aceluia să ne închinăm, ca Unui adevărat Dumnezeul nostru.

Sedealna mucenicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu durerile trupeşti desfătându-te, fericite, dumnezeiască desfătare, şi fără durere după vrednicie în Rai ai primit, cununa nemuririi luând de la Dumnezeu. Pentru aceasta şi râuri de tămăduiri izvorăşti, celor ce aleargă cu dragoste la acoperământul tău, mucenice.

Slavă..., Şi acum..., a Înainte prăznuirii glasul 1

Podobie: Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Cela ce eşti vistieria vecilor şi viaţa tuturor, Cela ce pentru mine Te-ai făcut Prunc sub lege, care ai însemnat în tăbliţe legea în muntele Sinai, ca pe toţi să-i mântuieşti din robia legii cea de demult. Slavă milostivirii Tale, Mântuitorule; slavă Împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, unule Iubitorule de oameni.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 4-a

Irmos: Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase, şi pământul s-a umplut de slava Ta. Pentru aceasta neîncetat strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cetele îngereşti s-au spăimântat, văzând în braţele bătrânului pe Fiul cel lăudat împreună cu Tatăl, şi cu Duhul, şi Dumnezeul nostru.

Nesăvârşirea noastră primind asupra Sa, Dumnezeu cel cu totul desăvârşit, prin aducerea cea după lege, dar desăvârşit nouă ne-a dăruit.

Ca pe un Prunc în braţe primind, şi cu Duhul Dumnezeu a fi văzându-L Simeon, Mântuitor lumii pe Hristos l-a propovăduit.

Decât Moise, cel ce a luat legea în muntele Sinai, mai cinstit te-ai făcut, că pe Hristos Domnul în braţe L-ai purtat, bătrânule.

A Născătoarei

Anna proorocind cele viitoare, pe Dumnezeu, cel ce era să fie din pântecele tău, mai-nainte L-a vestit; pentru aceasta neîncetat roagă-te Maica lui Dumnezeu, să se mântuiască robii tăi.

Alt canon, al mucenicului

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul şi am proslăvit puterea Ta.

Spăimântat-ai pe cei ce te vedeau, cu întărirea răbdăriii tale, fericite, că ai răbdat chinuri, ca și cum ai fi pătimit în trup străin.

Împungându-te cu ostenelile durerilor, te îndulceai, fericite, iar acum mai curat te îndulceşti, umplându-te de mărire veşnică.

Slavă...

Zgâriindu-ți-se trupul cu ascuţiturile unghiilor celor de fier ți se întărea puterea sufletului cu dumnezeiescul dar, prea fericite.

Şi acum..., a Născătoarei

Toată nădejdea mea la tine o pun Maică Fecioară, păzeşte sufletul meu; ceea ce ai născut pe Dumnezeu Mântuitorul meu.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 5-a

Irmos: Cela ce ai răsărit lumina, şi ai luminat zorile, şi ai arătat ziua; slavă Ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu.

În umbra legii cu Cuvântul darului luminat s-a îmbogăţit dreptul Simeon trupește primind pe Hristos.

Acesta spre cădere a zis şi spre sculare este pus, spre căderea necredincioşilor, şi spre scularea credincioşilor, Simeon oarecând mai-nainte a proorocit.

A Născătoarei

De Dumnezeu Născătoare, curată, roagă pe Fiul tău, să mântuiască de nevoi, şi de toată asupreala pe cei ce te slăvesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Alt canon, al mucenicului

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineaţă grăim către Tine, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Chipurile înşelăciunii le-ai stricat, purtătorule de chinuri, că ai iubit a cinsti chipul lui Dumnezeu cel adevărat.

Biruit-ai socotinţa cea fără Dumnezeu a tiranului, prea înţelepte, întărindu-te cu credinţa lui Hristos.

Slavă...

Strălucindu-te cu dumnezeiesc dar, cu osârdie ai pătimit pentru Hristos, pătimitorule.

Şi acum..., a Născătoarei

Zămislirea ta, s-a făcut negrăită Fecioară, naşterea a rămas nespusă, prea curată pururea Fecioară.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 6-a

Irmos: Precum ai izbăvit pe Iona proorocul din chit, Hristoase Dumnezeule, aşa şi pe mine dintru adâncul greşalelor scoate-mă, şi mă mântuieşte, unule Iubitorule de oameni.

Răspuns luase bătrânul, că nu va muri mai-nainte, până ce va vedea pe Stăpânul Hristos, iar astăzi în braţe Îl poartă, şi-L arată pe El la tot poporul lui Israil.

Pe Făcătorul veacurilor, bătrânul ca pe un Prunc primindu-L, Dumnezeu mai-nainte de veci pe Hristos l-a cunoscut, ca pe o slavă a neamurilor, şi a lui Israil.

Acum Simeon a proorocit, acum Anna s-a mărturisit lui Dumnezeu. Acela adică Maicii şi Fecioarei, iar aceasta Celui ce S-a arătat din Fecioară cu trup.

A Născătoarei

O, fericit pântece! Cum o slavă ca aceasta ai odrăslit ? Dumnezeu este Cel ce S-a născut, o Fecioară! Şi lumina neamurilor; slava şi izbăvirea.

Alt canon, al mucenicului

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Stropiturile cele scârnave, şi spurcăciunile mirosului de jertfe ale nebuniilor idoleşti uscându-le, ai adăpat cu sângiuirile tale mărite Trifone, toate odraslele Bisericii cele de bun neam.

Slavă...

Sângiuirile cele închegate ale mucenicilor ca mirul mirosesc, sângele pătimitorilor izvorăşte tămăduiri, ţărâna trupului sfinţeşte sufletele, celor ce-i cinstesc pe ei cu credinţă.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca un sicriu însufleţit ai primit pe Cuvântul cel fără început. Ca un lăcaş sfinţit ai încăput pe Ziditorul. Ca un scaun în chip de foc, porţi pe Stăpânul a toată făptura, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele.

Condacul mucenicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Cu întărirea Treimii, mulţimea dumnezeilor o ai stricat de la margini, prea mărite, cinstit întru Hristos făcându-te, şi biruind pe tirani întru Dumnezeu Mântuitorul, cununa muceniciei tale ai luat, şi darurile dumnezeieştilor tămăduiri, ca un nebiruit.

Icos: Sfinţit ospăţ se pune înaintea adunării iubitorilor de praznic astăzi, care poartă semne de prăznuire înainte, cele patruzeci de zile de la înfricoşată Naşterea Domnului cea din Fecioară, şi luarea în braţe de cinstitul bătrân, şi pomenirea cinstitului purtătorului de chinuri; că prin însuşi Hristos s-a făcut biruitor, ca un nebiruit.

Sinaxar

În ziua dintâi: Înainte prăznuirea Întâmpinării Domnului Dumnezeu, şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Şi Sfântul mucenic Trifon.

Stih: Iar tu Trifone, ce de sabie pătruns eşti murind,
Deci care este vremea sfârşitului tău?
Începutul lunii fiind.
Întru întâia zi a lui februarie,
Trifon a murit prin sabie.

Acesta era din satul ce se chema Lampsac, din eparhia Frigiei, pe vremea împărăţiei lui Gordian, la două sute nouăzeci şi cinci de ani, de la împărăţia lui August. Şi fiind încă foarte tânăr, şi purtându-se cu meşteşug de potriva vârstei sale, precum povestesc că păştea gâşte, s-a umplut de Duhul Sfânt, şi tămăduia toată slăbiciunea, şi dracii gonea. Tămăduit-a şi pe fiica împăratului îndrăcită fiind, la care lucru zic, că a arătat şi pe drac, la cei ce se aflau de faţă, ca un câine negru, şi spunea faptele cele viclene.

Deci cu această minune a tras pe mulţi la credinţa lui Hristos; iar pe vremea împăratului Deciu, care a primit pe Filip, cel ce a împărăţit după Gordian, fu pârât la Achilin eparhul Anatolului, că nu dă slujbă şi cinste dracilor.

Deci aducându-se înaintea lui la Niceea, şi mărturisind numele lui Hristos, întâi fu bătut cu spata, un fel de muncă, după aceea fu legat de cai, şi gonit în vreme de iarnă, prin locuri cu anevoie de trecut, şi prin sate cu anevoie de umblat. Apoi după acestea gol peste piroane de fier fu tras. Deci mai bătându-l încă, şi arzându-l cu făclii pe coaste, şi-a luat răspunsul, să moară de sabie, care apucând mai-nainte, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Şi se face soborul lui la mărturisirea lui, ce este în sfânta biserică a apostolilor, a Sfântului Ioan teologul aproape de sfânta biserică cea mare.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru celui din Galatia.

Stih: Petru al Galatiei până la sfârşit s-a nevoit.
De cuvintele lui Pavel cele către Galateni fiind sfătuit.

Acesta fiind crescut între Galateni, ce sunt aproape de Anghira, a petrecut şapte ani cu părinţii lui. După aceea se duse la Ierusalim pentru învăţătură şi pentru vederea sfintelor locuri, şi de acolo la Antiohia, şi aflând un mormânt, intră într-însul care avea cerdac înainte, în care primea, pe cei ce veneau.

Şi mânca în două zile odată, puţină pâine, şi apă cu măsură, însă cu ruga sa a tămăduit întâi pe oarecare îndrăcit, ce l-a făcut împreună locuitor cu dânsul, şi a vindecat de durerea ochilor pe maica prea fericitului Teodorit episcopul Cirului, care era smerită şi plăcută lui Dumnezeu, şi pe un bucătar, ce se bântuia de duhuri necurate, şi pe alt ţăran l-a mântuit de aceiaşi patimă, şi pe voievodul cetăţii l-a oprit din pornirea lui, ce vrea să facă silă unei fecioare, orbindu-l; iar pe cea mai sus zisă maica lui Teodorit o a mântuit de moarte şi de primejdia naşterii cea cu anevoie.

Şi alte nenumărate minuni ca acestea făcând, şi trăind nouăzeci şi doi de ani cu plăcere dumnezeiască, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, vrând să-şi ia darul şi plata nevoinţelor.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vendimian.

Stih: Vendimian sădit fiind pe pământ copacul mare al bunătăţilor.
Prin mutare a câştigat locuinţa cerurilor.

Acesta fu ucenic al Sfântului Auxentie, şi după ce a adormit Auxentie, aflând acesta o crăpătură de piatră, şi zidindu-şi înlăuntrul ei o chilioară, a petrecut acolo patruzeci şi doi de ani, făcând mari lupte şi biruinţe împotriva dracilor. Iar când s-a apropiat să se mute către Domnul, a îngenuncheat pe pământ, şi şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie, arhiepiscopul Tesalonicului, ce se trăgea din cetatea Atena.

Stih: Tu, Vasilie poporul drept ai păstorit,
Şi cu adevărat prin fapte ai împărăţit.

Tot în această zi, prea cuviosul Timotei, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Timotei s-a împărtăşit de cinstea cea de sus.
Nealegând ceva mai mult decât cinstea lui Dumnezeu jos.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Tion, cu doi prunci, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Tion cu toată osârdia urma,
Pruncilor care cu osârdie, de sabie a muri voiau.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Carion, care tăindu-i-se limba s-a săvârşit.

Stih: Carion, cu lipsirea glasului prin a limbii tăiere.
A contenit bârfelnica glăsuire a limbilor înşelătoare.

Tot în această zi, Sfânta muceniță Perpetua şi cei împreună cu dânsa: Satir, Revcatu, Satornil, Secund şi Felicitas.

Stih: Cinci cei junghiaţi cu Perpetua fiind,
Împreună junghiindu-se în şesime este prefăcând.

Sfânta muceniță Perpetua, era din cetatea Vufritanilor din Africa. Deci a fost prinsă de către necredincioşi, şi adusă la voievod, împreună cu pomeniţii tineri ce se catehiseau. Deci asupra Sfintei Perpetua şi Felicitas, a fost slobozită o vacă săl-

batică, care năvălind asupră-le, le-au sfâşiat; iar ceilalţi patru sfinţi, de mul-ţimea necredincioşilor au fost omorâţi prin sabie.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Anastasie Naupliotul, care a mărturisit în Nauplia, la anul o mie şapte sute cincizeci şi cinci, în bucăţi fiind tăiat s-a săvârşit.

Stih: Lui Anastasie membrele trupului tăindu-i-se.
La învierea cea de apoi va fi întregindu-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 7-a

Irmos: Dumnezeul părinţilor noştri, nu ne ruşina pe noi; ci ne dăruieşte nouă cu îndrăzneală a striga Ție: Bine eşti cuvântat Dumnezeule.

Dumnezeul cel ce S-a sălăşluit în pântecele Fecioarei, în braţele lui Simeon, ca pe scaunul cel de foc astăzi şade.

Tu firea noastră cea pământească luând, Cuvinte, Prunc Te-ai făcut cu trupul, şi curăţirilor celor după lege Te-ai împărtăşit, ca un Prunc.

Înţeleapta Anna ne-a proorocit nouă cele viitoare, şi mai-nainte a vestit cu taină aşteptarea neamurilor, şi mântuirea lui Israil.

A Născătoarei

Bucură-te, pământ nesemănat, care ai născut din pântecele tău mai presus de fire pe Cuvântul întrupat, ceea ce eşti acoperământul sufletelor noastre.

Alt canon, al mucenicului

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce veniseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Purtând cunună, dănţuieşti veselindu-te împreună cu cetele mucenicilor, că biruind înşelăciunea cu cuvântul adevărului, bucurându-te cânţi: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Stăpânul tuturor încununează pe mărturisitorul patimilor Lui, şi pe acesta îl aşază în lăcaşurile cele cereşti, strigând, şi zicând: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum..., a Născătoarei

Preacurată, ceea ce ai purtat Prunc tânăr, pe Dumnezeul cel mai-nainte de toți vecii, care S-a întrupat din tine; rugându-te nu înceta, să se mântuiască cei ce cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Hristos, pe care L-a mărturisit tinerii cei robiţi în cuptor, grăind cu mare glas, toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Pe Cela ce pentru noi S-a făcut Prunc asemenea ca noi, care sub lege S-a supus, ca să mântuiască pe toți de legea cea scrisă; toate făpturile lăudaţi-L ca pe Domnul.

Văzându-Te pe Tine, Lumina cea înţelegătoare, Simeon bătrânul în braţe Te-a luat, strigând: Acum mă dezleagă Stăpâne din această trecătoare viață, la viața cea întru Duhul.

Pe Dumnezeu cel mai-nainte de veci, care bine a voit pentru noi a Se face Prunc, şi pe mâinile bătrânului Simeon a Se primi; toate lucrurile lăudaţi-L ca pe Domnul.

A Născătoarei

Pe Împăratul Hristos, pe care L-a născut nouă Fecioara Maria, şi după naştere a rămas Fecioară curată, făpturile lăudaţi-L ca pe Domnul.

Alt canon, al mucenicului

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul...

Până la tăiere şi la ardere, până la vărsarea sângelui, şi până la moarte desăvârşit te-ai chinuit, stând împotriva păcatului, mucenice al lui Hristos, iar acum câştigând viața cea ascunsă întru Hristos, strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos întru toți vecii.

Nevoitu-te-ai pe pământ, luptându-te cu cei rău credincioşi, cei ce te sileau cu amar spre rătăcirea cea înşelătoare, şi împotrivitoare de Dumnezeu; iar în ceruri Trifone te desfătezi purtând cunună, şi împreună cu îngerii strigând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ruşinat-ai prea înţelepte nedumnezeirea cea tiranică, şi ai stins vrăjmăşia cea drăceească, către Dumnezeu cu curgerile sângiurilor tale, vestind cu cuvioasă şi curată vrednicie pe un Dumnezeu în Treime, cinstindu-L şi strigând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei

Urmând cuvintelor tale, te fericim prea curată, ceea ce eşti fericită, care ai născut cu trup pe Cel adevărat Fericit, pe Stăpânul, Cel ce locuieşte în lumină neapusă, şi este aducător şi Dătător de lumină; pe care tinerii bine-L cuvântează, preoţii Îl laudă, noroadele Îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori tiranul haldeilor nebuneşte a ars cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu. Şi văzându-i pe aceştia mântuiţi, de o Putere mai mare, Făcătorului şi Izbă-

vitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Canonul înainte-prăznuirii

Cântarea a 9-a

Irmos: Slăvim toţi iubirea Ta de oameni, Hristoase Mântuitorul nostru, cela ce eşti slava robilor Tăi, şi cununa credincioşilor, care ai mărit pomenirea celeia ce Te-a născut pe Tine.

Cel ce a scris în table Legea Scripturilor, cu mâinile bătrânului s-a îmbrăţişat ca un prunc, şi ne-a aşezat nouă Scriptură Sfântă, legea Evangheliei.

Astăzi în Biserică, Simeon bătrânul, în braţe a luat pe Hristos Dumnezeul nostru, şi a strigat, zicând: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne.

Cetele îngerilor văzând în trup pe Ziditorul lor făcut ca un prunc în braţele bătrânului, cu frică lăudându-L L-au slăvit.

Simeoane de Dumnezeu primitorule, însuţi văzătorule al Domnului, cela ce eşti sfârşitul legii, şi începutul darurilor, fă pomenire şi de noi, cei ce cinstim cinstită mutarea ta.

A Născătoarei

Bucură-te, prea cinstită curată, lauda fecioriei, şi bucuria lumii, Marie, Maica şi slujitoarea lui Hristos Mântuitorul. Pe Acesta roagă-L pentru sufletele noastre.

Alt canon, al mucenicului

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, Maică a lui Dumnezeu …

Mai presus decât cele ce se văd, au fost aşteptările mucenicilor, nădejdea lor se vede plină de tămăduiri nemuritoare, plină de veselie, plină de bucurie şi de lumină nespusă. Pentru aceea sunt vrednici a se ferici.

A doua lumină te-ai făcut, apropiindu-te de Lumina cea dintâi, aprinzându-te, şi închipuindu-te cu raza Lui, Trifone înțelepte, te-ai luminat cu strălucirile, ce ți s-au dat de la Dânsul; pentru aceea toți te fericim.

Slavă...

Arătatu-te-ai nespăimântat la chinuri, purtătorule de chinuri, arătatu-te-ai adevărat de un nume cu dumnezeiască desfătare, de care acum îndestulându-te şi îndulcindu-te cu adevărat, cere-ne nouă mântuire, celor ce te cinstim.

Şi acum..., a Născătoarei

Omoară cugetul trupului meu, Născătoare de Dumnezeu, înviază omorârea sufletului, cu lucrarea Vieţii celei adevărate, care S-a născut dintru tine cu trup pentru nespusa milostivire, şi dă mântuire celor ce te laudă.

Irmosul: Pe tine, Maică a lui Dumnezeu şi Fecioară, ceea ce eşti neispitită de nuntă, pe tine, ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt, pe Dumnezeu, cu adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologii fără de încetare te mărim.

Luminânda

Podobie: Cu duhul stând bătrânul...

De mâncare prea slăvită şi dumnezeiască săturându-te, împreună locuitor cu îngerii ai fost, fericite, gâştile păscând în lunci, de la Dumnezeu ai luat dar de tămăduiri, Trifone, mare mucenice, a vindeca neputinţele şi bolile omeneşti.

Slavă..., Şi acum..., a înainte-prăznuirii, asemenea

Cela ce ține împreună toată făptura cu voia Sa, de Maică s-a ţinut ca un prunc, şi la Biserică S-a adus după lege, şi preotul L-a primit, strigând: Acum slobozeşte pe robul Tău în pace.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Fără întinăciune, Hristos, S-a născut din Fecioară, că din Tatăl fără stricăciune este Fiu, mai-nainte de luceafăr, care a mântuit pe Adam.

Stih: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace.

Uşile cereşti, deschideţi-vă, că Hristos în Biserică ca un prunc, de Maica Fecioară, lui Dumnezeu Tatălui se aduce.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă poporului Tău lsrail.

Primeşte o Simeoane, pe Domnul slavei, precum ţi s-a vestit ţie de Duhul Sfânt; că iată a venit.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea, al lui Ioan monahul

Ziditorul Cerului şi al pământului în braţe S-a purtat astăzi de Sfântul Simeon bătrânul; că acela cu Duhul Sfânt a zis: Acum mă slobozeşte, că Te-am văzut pe Tine, Mântuitorul meu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Canonul înainte-prăznuirii Cântarea a 3-a, pe 4. Şi din Canonul mucenicului, Cântarea a 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol, către Romani: Fraţilor, ştim că celor ce iubesc pe Dumnezeu... Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori.... Evanghelia de la Luca: Zis-a Domnul ucenicilor Săi : Iată dau vouă stăpânire...Chinonicul: Întru pomenire veşnică...

Vezi: Cade-se a şti, că de se va întâmpla înainte prăznuirea întâmpinării Domnului, în Duminica vameşului şi a fariseului, sau a lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză, caută învăţătura pe larg în Triod la litera A. Iar de se va întâmpla în săptămâna brânzei, caută la literile B. şi G.

Sursa:
https://sites.google.com/site/ortodox007/Mineiele-Bisericii-Ortodoxe/Mineiul-pe-februarie#ancora1f

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Trifon

Troparul Sfântului mucenic Trifon, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Trifon, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împărtăşindu-te din desfătarea cea cu adevărat dumnezeiască, în ceruri, ca un luptător nebiruit, cu rugăciunile tale, miluieşte sufletul meu de tulburarea patimilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ascultând de cuvintele cele dumnezeieşti, le-ai săvârşit pe dânsele în faptă, vrednicule de pomenire iubind sfinţenia şi îmbrăţişând curăţia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fost-ai cu adevărat păstor, păstorind cu înţelepciune cugetul sufletului tău şi întorcând sufletele cele rătăcite, le-ai adus la Dumnezeu, prea mărite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luminează-mă cu Lumina cea înţelegătoare, Fecioară cu totul fără de prihană, ceea ce ai născut strălucirea slavei celei pământeşti şi risipeşte-mi întunericul păcatului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea...

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăcat fiind cu puterea Celui Preaînalt, prea mărite mucenice al lui Hristos, ai nimicit puterea cea trufaşă.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăcat fiind în trup, ai stins trufia vrăjmaşului cea fără de trup şi ai propovăduit pe Dumnezeu Cuvântul Întrupat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Numai la arătarea ta fug duhurile cele viclene, alungate fiind de harul Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine avându-te ajutătoare nu mă voi ruşina, prea curată Maica lui Dumnezeu; apărătoare a vieţii mele avându-te, mă voi mântui.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Luminarea celor dintru întuneric şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul şi am proslăvit Puterea Ta.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înspăimântat-ai cu statornicia răbdării tale, pe cei ce te priveau, fericite; că ai răbdat chinuri, ca şi cum ai fi pătimit în trup străin.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când erai rănit cu durerile chinurilor, te desfătai, fericite; iar acum, mai curat te desfătezi, fiind plin de slava cea veşnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Scrijelindu-ţi-se trupul cu vârfurile ghiarelor celor de fier, îţi creştea puterea sufletului cu dumnezeiescul har, minunate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toată nădejdea mea în tine o pun, Maică Fecioară; păzeşte sufletul meu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Mântuitorul meu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineaţă grăim către Tine, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nălucirile înşelăciunii le-ai nimicit, purtătorule de biruinţă; că ai iubit a cinsti chipul lui Dumnezeu, Cel Adevărat.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruit-ai socotinţa cea fără de Dumnezeu a tiranului, prea înţelepte, întărindu-te cu credinţa în Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminat fiind cu dumnezeiescul dar, cu osârdie ai suferit pentru Hristos, pătimitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislirea ta, prea curată Fecioară, a fost negrăită şi naşterea ta a rămas nespusă, prea curată, pururea Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfele cele urâcioase şi miresmele arderilor de tot ale nebuniei idoleşti nimicindule, ai stropit cu sângele tău, Sfinte mucenice Trifon, toate vlăstarele cele alese ale Bisericii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sângele cel închegat al mucenicilor miresmuieşte plăcut întocmai ca mirul; sângele luptătorilor izvoreşte tămăduiri, ţărâna trupului sfinţeşte sufletele celor ce-i cinstesc pe ei cu credinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca un sicriu însufleţit ai primit pe Cuvântul Cel fără de început; ca un locaş sfinţit ai încăput pe Ziditorul, ca un scaun în chip de foc porţi pe Stăpânul a toată făptura, Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca pe o pârgă a firii...

Cu întărirea Preasfintei Treimi ai stricat mulţimea idolilor, până la margini, vrednicile de pomenire, cinstit întru Hristos făcându-te şi biruind pe tirani întru

Dumnezeu Mântuitorul, ai primit cununa muceniciei tale şi darurile dumnezeieştilor tămăduiri, ca un nebiruit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce veniseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtătorule de cunună, dănţuieşti, veselindu-te împreună cu cetele mucenicilor; că biruind înşelăciunea cu cuvântul adevărului, bucurându-te, cânţi: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoitu-te-ai pe pământ, luptându-te cu nelegiuiţii care amarnic te sileau spre rătăcirea cea înşelătoare şi potrivnică lui Dumnezeu. Iar în ceruri te desfătezi, Sfinte mucenice Trifon, purtând cunună şi împreună cu îngerii strigi: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stăpânul tuturor încununează pe mărturisitorul Patimilor Lui şi îl aşează în Locaşurile cele cereşti, pe dânsul, care striga şi zicea: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată, ceea ce ai purtat Prunc Tânăr pe Dumnezeu cel mai înainte de toţi vecii, care S-a Întrupat din tine, nu înceta a te ruga să se mântuiască cei ce cântă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul...

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Până la tăiere şi la ardere, până la vărsarea sângelui şi până la moarte, în chip desăvârşit te-ai luptat stând împotriva păcatului, mucenice a lui Hristos. Iar acum, dobândind viaţa cea ascunsă întru Hristos, strigi: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi-L pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Vădita-i nelegiuirea cea tiranică, prea înţeleptule şi ai stins cu sângele tău diavoleasca luptă împotriva lui Dumnezeu, vestind în chip vrednic şi curat un Dumnezeu în Treime, cinstindu-L şi strigând: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Urmând cuvintelor tale, te fericim prea curată, ceea ce eşti fericită, care ai născut cu Trup pe Cel cu adevărat fericit, pe Stăpânul Cel ce locuieşte în Lumină neapusă şi este aducător şi dătător de lumină. Pe care tinerii Îl binecuvintează, preoţii Îl laudă, popoarele Îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori tiranul haldeilor nebuneşte a ars cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu. Şi văzându-i pe aceştia mântuiţi, de o Putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, Maică a lui Dumnezeu …

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aşteptările mucenicilor sunt mai presus decât cele văzute, nădejdea lor se vede plină de sfârşit nemuritor, plină de veselie şi de bucurie şi de Lumină nespusă. Pentru aceasta după vrednicie se fericesc.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o a doua lumină ai fost, apropiindu-te de Lumina cea dintâi, înflăcărându-te şi luând chip din raza ei, înţeleptule Trifon şi strălucind de sclipirile ce ţi s-au dat de la dânsa. Pentru aceasta toţi te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-te-ai neînspăimântat în lupte, purtătorule de biruinţă; arătatu-te-ai cu adevărat de un nume cu dumnezeiasca şi sfânta desfătare; de care acum îndestulându-te şi îndulcindu-te cu adevărat, cere pentru noi, cei ce te cinstim, mântuire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Omoară cugetul trupului meu, Născătoare de Dumnezeu; dă viaţă amorţirii sufletului cu lucrarea Vieţii celei adevărate, care S-a născut din tine cu Trup, din nespusă milostivire şi dă izbăvire celor ce te laudă pe tine.

Irmosul: Pe tine, Maică a lui Dumnezeu şi Fecioară, ceea ce eşti neispitită de nuntă, pe tine, ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt, pe Dumnezeu, cu adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologii fără de încetare te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Prin durerile trupeşti ajungând, fericite, la Desfătarea cea fără de durere şi dumnezeiască din Rai, ai primit după vrednicie, cununa nemuririi de la Dumnezeu. Pentru aceasta şi râuri de tămăduiri izvoreşti celor ce aleargă, cu dragoste, la acoperământul tău, mucenice.

Acatistul Sfântului mucenic Trifon

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Pe tine, cela ce ai îndrăzneală către Domnul, mijlocitor şi rugător pentru sufletele noastre te avem, noi smeriţii. Iar acum, în ziua praznicului tău rugămu-te, cere-ne nouă de la Dumnezeu iertare de păcate şi izbăvire, din primejdii, ca să cântăm ţie: ***Bucură-te, mare mucenice Trifon!***

Icosul 1

Sfinte, slăvite, mare mucenice Trifon, cu închinare şi neîndoită credinţă îndrăznim a cere şi aşteptăm mijlocirile tale către dumnezeiasca milostivire, ca să ne aflăm părtaşi bucuriei tale noi, cei ce pătimim în multe feluri de boli, de patimi, de nevoi şi de războiri cumplite. Pe tot sufletul cel necăjit şi dosădit, pe cei ce păzesc întru cunoştinţă legea lui Hristos Dumnezeu şi cred întru Dânsul, pe toţi care se sârguie a se închina Sfintelor tale moaşte şi îţi împodobesc ţie această cântare de laudă, de cerere şi mărire ajută-i cu darul de care te-ai învrednicit de la Hristos, Mântuitorul şi Dumnezeul nostru. Auzi-ne pe noi, care grăim către tine unele ca acestea:
Bucură-te, Trifoane, cel născut în ţara Frigia, în satul Campsada;
Bucură-te, îngerească odihnire, încă din copilărie, a darului Sfintei Treimi;
Bucură-te, vas ales al Apei Vieţii şi al darului facerii de minuni;
Bucură-te, prin care numele lui Dumnezeu se prea slăveşte în cer şi pe pământ;
Bucură-te, izgonitor al demonului din fiica împăratului, Gordiana;
Bucură-te, arătător şi altora al vrăjmaşului prin postirea şi rugăciunea ta cea către Dumnezeu;
Bucură-te, Trifoane, nume înfricoşător diavolilor;

Bucură-te, chip ce izvorăşti în lume mirul prea slăvirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunată înmulţire a Sfintei credinţe în multe părţi ale Frigiei;
Bucură-te, că ai fost prins pentru mărturisirea lui Iisus Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, dăruire de sine făcută jertfă de bunăvoie în mâinile păgânilor,
Bucură-te, neclintită stare la judecată înaintea ighemonului Acvilin;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 2-lea

Mucenice Trifon, de trei ori fericite, n-ai voit a te supune poruncii împăratului de a te închina zeilor. Ci mai vârtos L-ai mărturisit pe Iisus Hristos a fi Dumnezeu cu adevărat. Pentru aceasta vrednic eşti a auzi de la noi cântarea acatistului, prin care te fericim şi împreună cu tine cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Să nu se învrednicească nelegiuiţii a ne supune sub picioarele lor, Sfinte mucenice al lui Hristos, Trifoane, când se pornesc asupra noastră ca valurile mării ce vin cu repeziciune, ci să cadă ca spicele ţarinii de la faţa ta, iar noi să te binecuvântăm, strigând:
Bucură-te, neplecare către momelile cele amăgitoare;
Bucură-te, însetare după pătimirile pentru Iisus Hristos;
Bucură-te, vistierie nefurată a comorilor de mult preţ ale dreptei credinţe;
Bucură-te, dumnezeiască răbdare a chinurilor de la păgâni;
Bucură-te, vas ales al darului vorbirii frumoase, izvorât de la Dumnezeu;
Bucură-te, că ai zis ighemonului: "Nimeni lepădându-se de Cerescul Împărat Iisus Hristos, nu va putea să moştenească viaţa veşnică";
Bucură-te, că ai fost alergat prin gerul iernii cu picioarele desculţe;
Bucură-te, că stihuri din psalmii lui David cântai pe cale;
Bucură-te, că ziceai: "Paşii mei îndreptează-i Doamne, după cuvântul Tău";
Bucură-te, că piroane de fier ţi s-au bătut în picioarele tale;
Bucură-te, primire cu mulţumire a bătăilor multe şi dureroase;
Bucură-te, răbdare mai presus de fire în chinurile cele cumplite;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 3-lea

De înţelegerea Dumnezeirii sufletul tău fiind luminat, ca un adevărat viteaz al Mântuitorului Hristos te-ai arătat; stând neclintit în dragostea Lui. Pentru aceasta noi cu smerenie venim către tine şi cu îndoită umilinţă cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Plin fiind de darul lui Dumnezeu, mucenice Trifon, care te lumina şi te înţelepţea, prin fapte bune ca pe o scară ai mers din putere în putere, purtătorule de biruinţă al Cerescului Împărat Iisus pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, că ighemonul Acvilin s-a mirat de răspunsurile tale cele drepte;
Bucură-te, răbdare a bătăilor ce ruşinezi pe draci;
Bucură-te, stâlp neclintit de urgia tiranului;
Bucură-te, tărie nebiruită de chinurile şi îngrozirile lui Acvilin, care te-a dat morţii;
Bucură-te, că pentru credinţa în Dumnezeul nostru Iisus Hristos a ţi se tăia capul a poruncit;
Bucură-te, rugăciune cu mulţumire către Dumnezeu înaintea trecerii tale;
Bucură-te, că prin rugăciunea ta, oamenii din Campsada s-au izbăvit de foamete, de jivini şi insecte vătămătoare;
Bucură-te, că rugându-te, mai înainte de a ţi se tăia capul, a luat Domnul sfântul tău suflet în Mâinile Sale;
Bucură-te, că ai poruncit ca cinstitul şi sfântul tău trup în Campsada să-l ducă;
Bucură-te, Trifoane, că din tinereţile tale lui Dumnezeu te-ai sfinţit;
Bucură-te, dăruire lui Dumnezeu a multor oameni;
Bucură-te, tămăduire a nenumărate boli în noroade;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 4-lea

Ne mai răbdând păgânii minunile tale cele sfinte, prin care se defăima înşelăciunea idolească - căci propovăduiai lor credinţa lui Hristos şi arătai lămurit că El este Dumnezeu care face minunile, iar nu idolii - te-au supus muncilor, pe care le-ai primit cu dragoste, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Glas către tine înălţând, grăim: grăbeşte, Sfinte mucenice Trifon, a ne apăra pe noi, că după Mântuitorul şi prea curata lui Maică, la tine alergăm, ca să ne izbăveşti din toate primejdiile şi să te binecuvântăm, cântând:
Bucură-te, îndelungă răbdare în chinuri încununată de Preasfânta Treime;
Bucură-te, că Domnul Hristos împreună cu îngerii la cer te-a suit;
Bucură-te, că mucenicii ţi-au ieşit înainte;
Bucură-te, cel întâmpinat cu cinste de cuvioşi;
Bucură-te, de ierarhi cu plăcute cuvinte binecuvântat;
Bucură-te, că toţi sfinţii, cântări de laudă şi bucurie ţi-au cântat;
Bucură-te, suflet sălăşluit în Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, împreună vorbitor cu Îngerii;
Bucură-te, veselire în lăcaşurile lui Hristos împreună cu toţi sfinţii;
Bucură-te, împreună cu dânşii aşezat la masa Cinei celei de Taină;

Bucură-te, chip prea cinstit în ceata mucenicilor;
Bucură-te, de a cărui încununare toţi sfinţii saltă şi se bucură cu duhul;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 5-lea

Hrană de mântuire trimite-ne nouă, Sfinte Trifon, de la Dumnezeu, ca să nu pierim de mulţimea împătimirilor; că păcătoşi suntem, dar avându-te pe tine mijlocitor, nădejde de mântuire câştigăm, căci de la tine ne învăţăm a cânta după cuviinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Prea lăudat s-a arătat numele tău, Trifoane, în toată ţara Frigiei, pentru că prin rugăciunile tale către Dumnezeu ai adus la Credinţa lui Hristos pe mulţi dintre închinătorii la idoli şi botezându-se ei în numele Preasfintei Treimi, au strigat într-un glas: "Mare este Dumnezeul creştinilor"! Pentru aceasta şi noi, cei izbăviţi prin tine din multe feluri de păcate şi asupriri, îţi cântăm:
Bucură-te, braţ cu putere ce-i aduci la credinţa în Hristos pe împotrivitori;
Bucură-te, izbăvitorule al celor robiţi;
Bucură-te, minunatule între Sfinţi, care ai făcut pe păgâni a se boteza;
Bucură-te, suflet viteaz, învrednicit a fi mucenic;
Bucură-te, câştigare a darului sfinţeniei prin Crucea marilor suferinţe;
Bucură-te, îngrozire a slujitorilor la idoli;
Bucură-te, biruinţă asupra diavolilor cu puterea lui Hristos;
Bucură-te, nume înfricoşat în auzul lor;
Bucură-te, trandafir prea înmiresmat înflorit în grădinile Raiului;
Bucură-te, că înşişi îngerii din Ceruri te cunosc ca alesul lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce stai acum înaintea Mântuitorului şi te rogi pentru noi;
Bucură-te, cel ce vezi nevoile noastre şi ne dai grabnic ajutor;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 6-lea

Inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi, zice Sfântul proroc David; pentru aceasta smerindu-ne până la moarte, ***cădem către tine, mare mucenice Trifon, să te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoşii; ca să ne liniştească durerile şi să potolească pornirea urâtelor patimi***, iar noi întru pacea inimii să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Cumplit şi fără cruţare bătând ostaşii trupul tău, răbdătorule de chinuri al lui Hristos, pământul s-a înroşit de sângele tău; pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te, privelişte îngerilor şi oamenilor;
Bucură-te, răbdare până la sfârşit întru dreapta credinţă a chinurilor de la păgâni;
Bucură-te, împlinirea datoriilor creştine;
Bucură-te, lauda Bisericii Răsăritului;
Bucură-te, bucuria neamului creştinesc;
Bucură-te, izgonirea şi înspăimântarea dracilor;
Bucură-te, chip strălucind minunile puterii darului dumnezeiesc;
Bucură-te, al lui Hristos vrednic lăudător;
Bucură-te, întru bucuria Domnului tău;
Bucură-te, însetoşare de a-ţi vărsa sângele pentru Dânsul;
Bucură-te, nume prea cântat, izvorând mirul tămăduirilor;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 7-lea

Vrând nebunul tiran numai decât să te piardă şi văzând că muncile pentru tine sunt zadarnice, adeseori se gândea cum să te dea morţii. Iar tu, sfinte, învăpăiat de dorinţă fiind a merge la Hristos, neîncetat cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Nouă şi înfricoşată răbdare ai săvârşit, sfinte, când ai fost chinuit de tirani, din porunca lui Acvilin, pentru că primind cu veselie piroanele bătute în picioarele tale, lovit cu cruzime şi legat de cal, alergai spre Hristos; pentru aceasta nu conte-nim a te lăuda, cântând:
Bucură-te, Trifoane, mucenicie văzătoare a cununii gătite în Cer;
Bucură-te, biruire a taberelor vrăjmaşe cu puterea darului dumnezeiesc;
Bucură-te, suflet aşezat în lăcaşurile Sfinţilor;
Bucură-te, trup cinstit jos, pe pământ, după ieşirea sufletului;
Bucură-te, creştet încununat de Însuşi Domnul Iisus;
Bucură-te, minunată săvârşire a nevoinţei mucenicești;
Bucură-te, chip proslăvit de la cele pământeşti la cele Cereşti;
Bucură-te, dimpreună cu mucenicii numărat;
Bucură-te, izvor de minuni nedeşertat pentru cei binecredincioşi;
Bucură-te, demonilor rană de nevindecat;
Bucură-te, Trifoane, de Dumnezeu iubit şi cinstit;
Bucură-te, mărturisitor neobosit;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 8-lea

Numele tău decât toate s-a făcut mai dorit, Trifoane, nouă, celor ce cu dragoste te cinstim, ne închinăm ţie şi sărutăm dumnezeieştile tale moaşte, împreună cu tine cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Izbiţi de valurile ispitelor ce vin asupra noastră, nu ne putem lupta şi nici nu suntem vrednici de milostivire, pentru că pocăinţă nu avem din pricina păcatelor noastre. Pentru aceasta cădem înaintea ta, rugându-te să ne întăreşti în dragostea lui Dumnezeu, ca să scăpăm de cursele vrăjmaşilor şi să cântăm:
Bucură-te, chip vrednic de laudă şi cinstire;
Bucură-te, că ne plecăm capul până la pământ înaintea cinstitelor tale moaşte;
Bucură-te, milostivire ce împlineşti cerinţele noastre spre mântuire;
Bucură-te, mucenicule al lui Hristos, care asculţi rugăciunile noastre;
Bucură-te, vrednicule de pururea pomenire;
Bucură-te, că ieşind noi cu Sfintele tale moaşte prin grădină, ne aperi de grindină;
Bucură-te, că rugându-te preoţii şi sfinţind apa, apoi stropind cu ea pomii şi zarzavaturile, ne scapi de toate insectele vătămătoare;
Bucură-te, turn de tărie al Bisericii;
Bucură-te, rază de bucurie nouă, celor ce te avem nădejde nesurpată;
Bucură-te, făclie care ne luminezi pe noi cu Sfintele tale rugăciuni;
Bucură-te, chip îngeresc care ne străluceşti izbăvire în toate ispitele;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 9-lea

Patimile pe care dumnezeieşte le-ai răbdat să ne fie nouă spre tămăduirea patimilor noastre, iar rănile trupului tău să ne fie acoperământ durerilor ce ne tulbură cugetul; dă-ne, dar, Sfinte, în încercări răbdare, ca să cântăm cu despietrite şi împăcate inimi: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Hristos, spală întinăciunea păcatelor noastre, prea fericite Trifon, iar cu mulţimea minunilor schimbă cugetele fraţilor celor ce ne prigonesc, spre a se întoarce şi a nu fi osândiţi împreună cu vrăjmaşul cel viclean; iar prin tine aflând liniştea lui Hristos, să-ţi cântăm:
Bucură-te, ruşinare a vrăjmaşului cu toate cetele lui;
Bucură-te, zdrobire sub picioarele tale a oştilor întunericului;
Bucură-te, mângâiere a monahilor şi privire nestrămutată strălucind din icoana iubirii;
Bucură-te, nume scris în Cartea Vieţii, cântat şi cinstit de creştini;
Bucură-te, floare frumoasă din părţile Frigiei;

Bucură-te, mărgăritar ales lucrat de mâna Providenţei;
Bucură-te, trandafir bine mirositor între spinii idoleşti;
Bucură-te, chip prea mărit de Cel pe care L-ai prea slăvit;
Bucură-te, jertfă vie în Hristos, făcută izvor de binecuvântare;
Bucură-te, strajă neadormită a Mănăstirii Frăsinei;
Bucură-te, călăuză osârdnică a celor ce merg pe Calea Mântuitorului;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 10-lea

Învăpăiate sunt rugăciunile tale către Dumnezeu, Sfinte mucenice Trifon, pentru că mijlocind iertarea şi tămăduirea neputincioşilor, ne-ai scăpat din groapa osândei în care eram căzuţi. Drept aceea, cunoscând noi, păcătoşii, facerile tale de bine, ne minunăm de darul ce se lucrează prin tine şi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Ziditorului, iar nicidecum zidirii, te-ai arătat întru toate mărturisitor şi al Lui biruitor mucenic, de aceea şi tiranul te-a întrebat cine te întăreşte pe tine în munci. Dar tu, ca un viteaz al lui Hristos, i-ai răspuns: ***"Dumnezeul meu este în sufletul meu".*** Pentru aceasta, cu bucurie îţi cântăm:
Bucură-te, izbăvitorul tuturor celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, sculare a celor căzuţi în păcate grele;
Bucură-te, bună voire de a ne lăsa nouă părticele din cinstitul tău trup;
Bucură-te, primire de la Dumnezeu a cununii cereşti;
Bucură-te, mână întinsă şi cuget întăritor celor slabi;
Bucură-te, viaţă întru care Dumnezeu S-a prea slăvit;
Bucură-te, că numele Lui s-a prea înălţat, în facerea minunilor tale;
Bucură-te, că pentru Dânsul ai pătimit, ca să biruieşti împreună cu Dânsul;
Bucură-te, mucenice, lumii prea folositor;
Bucură-te, răbdătorule de chinuri şi de biruinţă purtător;
Bucură-te, al minunilor dumnezeieşti izvorâtor;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 11-lea

Toată cântarea se biruieşte întru tine, sfinte, căci cum vom aduce ţie după cuviinţă cântări de psalmi, celui lăudat de cetele Puterilor Cereşti. Ci numai spre mulţumire pentru tămăduiri ne îndestulăm, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sfeşnic cu totul luminos s-au arătat cinstitele tale moaşte, Sfinte mare mucenice Trifon, puse în mijlocul Bisericii şi strălucind tuturor celor ce cu credinţă se

închină la ele; deci de un dar ca acesta nu ne lipsi, sfinte, milostivindu-te de noi care cu dragoste îţi cântăm:
Bucură-te, sfântă dorire după mântuirea tuturor;
Bucură-te, propovăduitorule al Raiului celui frumos;
Bucură-te, tăiere cu cuţitul credinţei a cuvintelor păgâneşti;
Bucură-te, sprijin mângâietor şi cunună a sfaturilor duhovniceşti;
Bucură-te, ruşinarea necuviinţei slujitorilor idoleşti;
Bucură-te, moştenitor al Raiului, vrednic de pomenire;
Bucură-te, câştigare a răsplătirii dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, împărtăşire şi nouă, smeriţilor, din roada bunătăţilor tale;
Bucură-te, slăvite mucenice, cunoscut din faptele tale prea minunate;
Bucură-te, smerire şi întoarcere a necredincioşilor la lumina lui Hristos;
Bucură-te, veselire a iubitorilor de Hristos;
Bucură-te, izgonire de la noi a vrăjmaşului;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 12-lea

Har ai aflat înaintea lui Dumnezeu, sfinte, har aflăm înaintea ta şi noi, cei ce cu credinţă chemăm numele tău întru ajutor. Căci tu vindeci toată boala şi patima din noi cu darul rânduit ţie de la Dumnezeu, ca izbăviţi şi îndreptaţi, să cântăm într-un glas: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cu cântări îţi cinstim pomenirea ta, fericim chinurile şi îndelungă răbdarea ta, mărim şi lăudăm minunile tale, vitejia şi bărbăţia ta, iar la mijlocirile tale alergând, bine te cuvântăm ca pe un mare ajutător şi păzitor al lumii. Pentru aceasta ne plecăm genunchii şi cu mulţumitoare inimi îţi cântăm:
Bucură-te, mieluşel fără prihană, că rugându-te, ţi-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu;
Bucură-te, aur lămurit prin chinuri întru slava Sfintei Treimi;
Bucură-te, nuntaş al Mirelui Hristos, de Dânsul proslăvit în Ceruri;
Bucură-te, privire a lumii prin icoana dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, izvor al bucuriei Învierii, primind mulţumirile noastre;
Bucură-te, mir al milostivirii de Sus, la ieşirea din Sfântul Altar cu Sfintele tale moaşte;
Bucură-te, izvor de tămăduiri revărsat peste închinarea inimii noastre;
Bucură-te, facătorule de minuni cu puterea lui Hristos sălăşluită în tine;
Bucură-te, îndreptător către Lumina lumii a mulţime de păgâni;
Bucură-te, chip încununat în Ceruri cu diadema iubirii;
Bucură-te, vindecarea trupurilor noastre;

Bucură-te, rugă neadormită pentru mântuirea sufletelor noastre;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea lăudate mucenice Trifon, ascultă smerita noastră rugăciune pe care ţi-o aducem din toată inima şi ne izbăveşte pe noi din boli şi din primejdii, pe noi, cei ce cinstim pomenirea ta şi mărturisim minunile săvârşite de tine cu darul Sfântului Duh. Îndreptează paşii noştri spre lumina Învierii lui Hristos şi ne poartă de grijă din înalt să nu ne aflăm copleşiţi de valurile lumii, ci cu privirea aţintită spre Hristos, să ajungem la ţărmul veşniciei şi al iubirii descoperite a Sfintei Treimi, cântând din liturghisitoare inimi: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:

Icosul 1
Sfinte, slăvite, mare mucenice Trifon, cu închinare şi neîndoită credinţă îndrăznim a cere şi aşteptăm mijlocirile tale către dumnezeiasca milostivire, ca să ne aflăm părtaşi bucuriei tale noi, cei ce pătimim în multe feluri de boli, de patimi, de nevoi şi de războiri cumplite. Pe tot sufletul cel necăjit şi dosădit, pe cei ce păzesc întru cunoştinţă legea lui Hristos Dumnezeu şi cred întru Dânsul, pe toţi care se sârguie a se închina Sfintelor tale moaşte şi îţi împodobesc ţie această cântare de laudă, de cerere şi mărire ajută-i cu darul de care te-ai învrednicit de la Hristos, Mântuitorul şi Dumnezeul nostru. Auzi-ne pe noi, care grăim către tine unele ca acestea:
Bucură-te, Trifoane, cel născut în ţara Frigia, în satul Campsada;
Bucură-te, îngerească odihnire, încă din copilărie, a darului Sfintei Treimi;
Bucură-te, vas ales al Apei Vieţii şi al darului facerii de minuni;
Bucură-te, prin care numele lui Dumnezeu se prea slăveşte în cer şi pe pământ;
Bucură-te, izgonitor al demonului din fiica împăratului, Gordiana;
Bucură-te, arătător şi altora al vrăjmaşului prin postirea şi rugăciunea ta cea către Dumnezeu;
Bucură-te, Trifoane, nume înfricoşător diavolilor;
Bucură-te, chip ce izvorăşti în lume mirul prea slăvirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunată înmulţire a Sfintei credinţe în multe părţi ale Frigiei;
Bucură-te, că ai fost prins pentru mărturisirea lui Iisus Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, dăruire de sine făcută jertfă de bunăvoie în mâinile păgânilor,
Bucură-te, neclintită stare la judecată înaintea ighemonului Acvilin;
Bucură-te, mare mucenice Trifon!

Condacul 1

Pe tine, cela ce ai îndrăzneală către Domnul, mijlocitor şi rugător pentru sufletele noastre te avem, noi smeriţii. Iar acum, în ziua praznicului tău rugămu-te, cere-ne nouă de la Dumnezeu iertare de păcate şi izbăvire, din primejdii, ca să cântăm ţie: ***Bucură-te, mare mucenice Trifon!***

După aceasta se zice această:

Rugăciune

O, întrutot lăudate, Sfinte mucenice Trifon, primeşte de la noi aceste cântări pe care cu umilinţă le aducem înaintea ta şi ne izbăveşte din toate nevoile şi scârbele ca un bun şi iubitor de oameni şi neînfruntat ocrotitor al creştinilor. Căci deşi suntem nevrednici a ne face părtaşi milostivirii tale, pentru păcatele noastre cele multe şi grele, săvârşite în viaţa noastră şi în tot ceasul, însă cunoscând marea bunătate pe care ai arătat-o asupra celor ce te cinstesc pe tine şi se pocăiesc cu credinţă întru numele Domnului, năzuim cu lacrimi de umilinţă şi prea aplecată mărturisire a păcatelor la mijlocirile tale înaintea Sfintei Treimi.

Fii dar nouă, pururi rugător la Preaputernicul Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor noastre, pentru mântuirea noastră de toate bolile şi primejdiile, de cutremurul pământului şi moarte năpraznică, pentru întărirea noastră în credinţa cea adevărată, apărându-ne de toate răutăţile după făgăduinţa ta, căci toţi te cinstim şi prăznuim numele tău, acum şi pururea şi în veci. Amin.

După otpust zicem aşa:

Sfinte mare mucenice Trifon, primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea noastră spre tine o punem, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-ne pe noi sub Sfânt acoperământul tău.

Amin.

Acatistul Sfântului mucenic Trifon (după ieroschim. Silvestru Florescu, Sfânta Mânăstire Frăsinei)

Se prăznuiește la 1 februarie.

La mânăstirea Frăsinei, are o părticică de oseminte - sfinte moaște pe Sfanta Masă. La 1 februarie se scot sfintele moaște să le sărute toți. Se citește Acatistul și se face colivă de pomenire. Este considerat sfântul ce tămăduiește și alungă toată stricăciunea (chiar gândacii și viermii din grădini și holde). Astfel, cei ce au trebuință în acest sens îi fac Acatistul mai des și cer atingerea de sfinte moaște.

După obișnuitul început se zice:

Condacul 1

Ca unuia ce ai îndrăznire către Domnul, pe care cu multă dragoste L-ai mărturisit, acum te rugăm să mijlocești și pentru noi, cei în nevoile multor primejdii și păcate, că cinstindu-te cântăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!***

Icosul 1

Fericite Trifone, mucenicul plăcut al lui Hristos, la tine alergăm și noi cei în boli, patimi și multe prigoniri, ca să nu fim rușinați ca unii lepădați de la fața lui Dumnezeu.
Bucură-te, Trifon, cel născut în Frigia;
Bucură-te, cel cu darul de sus miruit;

Bucură-te, cel ales pentru lucrarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că din tinerețe prin tine minuni s-au făcut;
Bucură-te, că se înfricoșau duhurile rele de tine;
Bucură-te, îngerule pământesc;
Bucură-te, cel de oameni cinstit;
Bucură-te, mărturisitorul lui Hristos;
Bucură-te, vitejia credinței creștine;
Bucură-te, cu păgânătatea luptător;
Bucură-te, neînfricat vestitor;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 2-lea

Din tinerețe un mare dar aveai, că toate cele stricăcioase le alungai, și opreai vătămările de tot felul; chiar gândacii și viermii din grădini și holde fugeau, la cântarea ta de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Se mirau prigonitorii păgâni de tine, blândule mărturisitor al lui Hristos, că neînchinându-te la zeii lor, străluceai și mai mult ca ei.
Bucură-te, alesul lui Hristos;
Bucură-te, chipul bunătăţii de sus;
Bucură-te, că și pe cei răi îi îmblânzeai;
Bucură-te, că nu te sufereau cele rele;
Bucură-te, că de tine fugeau;
Bucură-te, că și gândacii și viermii piereau;
Bucură-te, că toate vătămările opreai;
Bucură-te, lucrarea nestricăciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, mângâietorul suferinței;
Bucură-te, iubirea cea tămăduitoare;
Bucură-te, dragostea cea curățitoare;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 3-lea

La multe chinuri te-au supus slujitorii idolești, dar tu cu nevinovăție pe toate le-ai răbdat, mărturisind și mai mult pe Hristos, ca Dumnezeu întrupat, căruia cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Fiind plin de darul dumnezeiesc, nimic nu te clintea de la dreapta credință, și așa te-ai arătat în toate neînvins.

Bucură-te, că și desculț pe ger ai umblat;
Bucură-te, că piroane de fier în picioare ți-au pus;
Bucură-te, că bătăi îndelungi ai suportat;
Bucură-te, că nici o muncă nu te-a împuținat;
Bucură-te, că și mai cu blândețe pe ighemon sfătuiai;
Bucură-te, că și pe păgâni la Hristos să-i atragi voiai;
Bucură-te, că mulți prin tine s-au luminat;
Bucură-te, că la dreapta credință au venit;
Bucură-te, minunat pescuitor de oameni;
Bucură-te, cel prin care Dumnezeu s-a Slăvit;
Bucură-te, bucuria dreptcredincioșilor;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 4-lea

Prigonitorii, nemairăbdând minunile tale, au poruncit să ți se taie capul, că se temeau cu mare frică de pieirea idolilor lor, dar tu cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Prin tine puterea credinței lui Hristos a strălucit tuturor, iar temeliile păgâne s-au clătinat, și întunericul lor s-a risipit.
Bucură-te, mare mucenic al lui Hristos;
Bucură-te, jertfa vieții creștine;
Bucură-te, că ai câștigat viața de sus;
Bucură-te, că ai intrat în Viața cea nemuritoare;
Bucură-te, că minunile tale nu s-au sfârșit;
Bucură-te, că mai multe încă faci;
Bucură-te, că și noi la tine alergăm;
Bucură-te, că și noi în nevoi te rugăm;
Bucură-te, și ajutorul nostru neîntârziat;
Bucură-te, Trifon, fericite;
Bucură-te, Trifon, blândule, de minuni făcător;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 5-lea

Au trecut războirile idolilor, dar au rămas răutățile păgânești, pe care te rugăm să le alungi ca odinioară cu minunile tale, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Sub ocrotirea ta nu mai deznădăjduim de milostivirea lui Hristos, că fiind împresurați de multele păcate, nu știm ce să mai facem.

Bucură-te, că pe mulți la Hristos ai câștigat;
Bucură-te, că multe răutăți ai îndreptat;
Bucură-te, că oprești vrăjmășiile;
Bucură-te, că alungi demonii;
Bucură-te, că risipești pe toți vătămătorii;
Bucură-te, mângâietorul celor necăjiți;
Bucură-te, tămăduitorul celor bolnavi;
Bucură-te, hrănitorul celor lipsiți;
Bucură-te, Trifon, omul lui Dumnezeu;
Bucură-te, omul ajuns la Dumnezeu;
Bucură-te, Trifon, prin care și noi primim harul;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 6-lea

Precum ai scos pe demonul cumplit din fiica împăratului, și în văzul tuturor l-ai alungat, îndepărtează și de la noi duhurile patimilor stricăcioase, ca să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Precum odinioară minuni nenumărate ai făcut, nu le conteni nici acum pentru noi, căci de ele avem mare trebuință.
Bucură-te, grabnicul nostru ajutător;
Bucură-te, de minuni făcător;
Bucură-te, plăcut al lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ascultat în rugăciune;
Bucură-te, că primeşţi de sus toate pe care le ceri;
Bucură-te, că din copilărie acest dar îl ai;
Bucură-te, cel cu darul lui Hristos înviednicit;
Bucură-te, de asemenea împărțitorule de daruri;
Bucură-te, că mucenicia și alte daruri ți-a adăugat;
Bucură-te, iubire de Dumnezeu dăruită;
Bucură-te, iubire de oameni închinată;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 7-lea

După cumplitele munci ale muceniciei, acum te bucuri în locașurile cele veșnice ale lui Hristos, că bine Domnului ai slujit în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Doar cel ce lucrează cu adevărat este și vrednic de odihnă, și doar cel ce se osteneşte va gusta și liniștitoarea pace.
Bucură-te, nevoitorule în cele sfinte;
Bucură-te, lucrătorule de cele înalte;
Bucură-te, că ziua și noaptea cele bune ai săvârșit;
Bucură-te, că pe toate lui Dumnezeu le-ai închinat;
Bucură-te, că pe Hristos cu adevărat L-ai iubit;
Bucură-te, că pe EL în toate L-ai urmat;
Bucură-te, că poruncile Lui ai îndeplinit;
Bucură-te, că din cuvintele Lui ai vorbit;
Bucură-te, al Evangheliei cuvântător;
Bucură-te, apostolie creștină;
Bucură-te, fericită propovăduire;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 8-lea
Amintirea muceniciei tale, Sfinte Trifon, și pe noi ne îndeamnă la răbdare și credință, în toate necazurile vieții, ca să câștigăm și noi mântuirea în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Viața cea pământească este un „drum al crucii”; doar prin Hristos, cel ce a biruit moartea, și noi vom ajunge la „crucea Învierii”, cea strălucitoare.
Bucură-te, Sfinte Trifon, cel încununat de Hristos;
Bucură-te, cel cu darul Lui îmbogățit;
Bucură-te, că și nouă din acesta ne dăruiești;
Bucură-te, izvor de daruri;
Bucură-te, că pe toți îi adapi;
Bucură-te, că pe toți îi chemi la cele sfinte;
Bucură-te, că necurățiile le alungi;
Bucură-te, că ne speli de toată spurcăciunea;
Bucură-te, că iarăși ne faci sănătoși;
Bucură-te, că ne readuci la lumină;
Bucură-te, că iarăși la chipul lui Dumnezeu revenim;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 9-lea
Numele tău, Sfinte Trifon, a rămas un nume sfânt, pe care și noi îl cinstim cu închinarea către Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Dacă nu am avea amintirea sfinților iubitori de Dumnezeu, în întunericul patimilor noastre am pieri, de aceea pe tine, Sfinte Trifon, necontenit te lăudăm.

Bucură-te, Sfinte Trifon, nume sfințit;
Bucură-te, sfântă amintire pe pământ;
Bucură-te, că prin tine pe Hristos Îl prea mărim;
Bucură-te, că prin tine și noi ne bucurăm;
Bucură-te, că îndemnul tău ne ajută;
Bucură-te, că ne scoți din tina păcatelor noastre;
Bucură-te, că pe nimeni nu vrei să pierzi;
Bucură-te, că pe toți pentru Dumnezeu vrei să-i câștigi;
Bucură-te, blândule păstor al nostru;
Bucură-te, cântarea de sus ce și pe noi ne adună;
Bucură-te, cerescule pământean;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 10-lea

Mare dăruire ni s-a făcut cu sfintele tale moaște, că trupul tău pătimitor pentru Hristos este izvor de daruri, pentru toți care cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Scumpă și prețioasă comoară sunt sfintele tale moaște, pe care le cinstim cu laude și slujbe sărbătorești, prin care și noi de tine ne apropiem.

Bucură-te, comoară scumpă pe pământ;
Bucură-te, mărgăritar scos la vedere;
Bucură-te, vrednicule de multă cinstire;
Bucură-te, că și noi adesea te pomenim;
Bucură-te, că nici tu nu ne uiți;
Bucură-te, sfântul nostru cunoscut;
Bucură-te, cel la care alergăm cu îndrăznire;
Bucură-te, cel la care cerem ajutor în toate;
Bucură-te, că te știm prea milostiv;
Bucură-te, că ne ești cu adevărat ascultător;
Bucură-te, sfântul nostru de aproape;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 11-lea

Suntem împresurați de multe nevoi, de necazuri, de patimi, de vicleniile demonice, de asupririle vrăjmașilor, dar avându-te pe tine ajutător, pe toate le biruim, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Te rugăm, Sfinte Trifon, să nu te scârbești de stricăciunile și necurățiile noastre sufletești și trupești, ci ca un milostiv și pe noi ne ridică la Hristos.

Bucură-te, înger omenesc;
Bucură-te, că asemenea Îngerilor te-ai făcut;
Bucură-te, iubirea cea de sus;
Bucură-te, și iubirea cea de jos;
Bucură-te, tăria credinței neclintite;
Bucură-te, nădejdea dragostei neabătute;
Bucură-te, că ai rămas al lumii fiu credincios;
Bucură-te, că ne-ai ridicat și pe noi ca fiii Cerului;
Bucură-te, că nu ai părăsit pământul;
Bucură-te, că ai grijă și de cei trupești;
Bucură-te, omul ce a unit făpturile;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 12-lea

Sfinte mare mucenic Trifon, cel ce în cetele Sfinților locuiești și cu ei pentru lume te rogi, ca unul pe care te avem bun cunoscut, ajută-ne să nu pierim în păcatele noastre, ci să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Te avem cu adevărat ca pe unul de aproape ajutător, și așa nădejdea noastră nu se clatină și credința noastră rămâne întreagă, ceea ce ne dă și nouă marea bucurie întru Hristos.

Bucură-te, bucuria lui Hristos pe pământ;
Bucură-te, bucuria lumii întru Dumnezeu;
Bucură-te, bucuria Cerului și a Pământului;
Bucură-te, bucuria noastră;
Bucură-te, nădejdea ajutorului de sus;
Bucură-te, și rugătorul nostru fierbinte;
Bucură-te, cel cu daruri dăruit;
Bucură-te, și al nostru dăruitor;
Bucură-te, și cinstirea noastră;
Bucură-te, și sprijinitorul nostru în toate nevoile;
Bucură-te, bunul nostru sfânt de aproape;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, prea fericite mucenic Trifon, primește și puțina noastră cinstire și ne izbăvește de toată boala, primejdia și răutatea, că știm darul pe care-l ai de la PreaSfântul Duh, ca și noi să cântăm: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1

Fericite Trifone, mucenicul plăcut al lui Hristos, la tine alergăm și noi cei în boli, patimi și multe prigoniri, ca să nu fim rușinați ca unii lepădați de la fața lui Dumnezeu.
Bucură-te, Trifon, cel născut în Frigia;
Bucură-te, cel cu darul de sus miruit;
Bucură-te, cel ales pentru lucrarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că din tinerețe prin tine minuni s-au făcut;
Bucură-te, că se înfricoșau duhurile rele de tine;
Bucură-te, îngerule pământesc;
Bucură-te, cel de oameni cinstit;
Bucură-te, mărturisitorul lui Hristos;
Bucură-te, vitejia credinței creștine;
Bucură-te, cu păgânătatea luptător;
Bucură-te, neînfricat vestitor;
Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!

Condacul 1

Ca unuia ce ai îndrăznire către Domnul, pe care cu multă dragoste L-ai mărturisit, acum te rugăm să mijlocești și pentru noi, cei în nevoile multor primejdii și păcate, că cinstindu-te cântăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenic Trifon, tămăduirea de toată stricăciunea!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Paraclisul Sfântului mucenic Trifon

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Mucenicul Tău, Doamne, Trifon, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, ca având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, pururea a spune puterile tale, noi nevrednicii, că de nu ai fi stătut tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea primejdii, cine ne-ar fi păstrat până acum slobozi? Nu ne vom depărta de tine Stăpână, că pururea mântuieşti pre robii tăi din toată năpasta.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului mucenic Trifon

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru l-a izbăvit; pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ce vom lăuda mai întâi Sfinte Trifon, măreţia minunilor tale lucrate cu puterea lui Hristos sau mulţimea răbdării tale în chinuri, prin care ai biruit pe vrăjmaşii tăi. Pomeneşte-ne pe noi înaintea lui Hristos, ca unul ce ai îndrăzneală a izbăvi pe toţi din primejdii.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Demonii ai izgonit numai cu rugăciunea, fiind tu, sfinte, curat la suflet şi vas plăcut Iubitorului curăţiei desăvârşite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Paharul pătimirii ai băut pentru Hristos şi acum te veseleşti la masa cea cerească, revărsând tuturor picăturile milostivirii tale, după făgăduinţa ta, Sfinte mucenice Trifon.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu te întoarce dinspre cererile robilor tăi, ci ne dăruieşte mila Domnului în necazuri şi pocăinţa cea dorită.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Legăturile bolilor ai dezlegat cu legătura rugăciunii tale către Doctorul tuturor, pe care Îl roagă să ne ridice pe noi din patul durerilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Inima ta cea curată s-a făcut carte a voilor dumnezeieşti, căci păzind poruncile lui Hristos, ai aflat calea desăvârşirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pe poporul din care ai răsărit ai izbăvit din foamete cu rugăciunea ta, iar acum ca un luceafăr străluceşti în cetele Sfinţilor lui Hristos, izbăvindu-ne pe noi de moartea cea duhovnicească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Roagă-te, Preacurată, cu Sfântul mucenic Trifon, să aflăm noi răspuns bun la judecata lui Hristos şi izbăvire din cumplitele munci.

Stihiri:

Pe fiica împăratului roman ai izbăvit-o de demonul cel cumplit şi sufletele noastre le slobozeşti din legătura gândurilor răutăţii, ca fără tulburare să stăm întru rugăciune înaintea Celui ce dă lumii pacea Sa.

Maica Luminii, ridică de la mine lanţul cel greu al osândirii şi dă-mi a te lăuda pe tine după vrednicie.

Sedealna: Bucurie ai adus în multe inimi ale celor vindecaţi cu rugăciunea ta şi acum veseleşti sufletele noastre cu nădejdea în rugăciunea ta cea bine primită de Domnul.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bâtele ai fost lovit de cei fărădelege, dar ai răbdat durerile cele cumplite ca să împărăţeşti cu Hristos în slava Sa.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridică durerile noastre sfinte, cu a ta rugăciune şi izgoneşte duhurile răutăţii care caută să ne tragă pe noi pe căile pierzării.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pocăinţă nu am agonisit şi sufletul meu e plin de rănile păcatelor, de care mă vindecă fericite, cu doctoria rugăciunii tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Vasul inimii mele îl curăţeşte cu roua îndurărilor tale, ca să nu mă arăt vas de ocară la judecata Fiului Tău.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei, şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşorând Hristoase, noaptea păcatului, Cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Povara păcatelor cumplit apasă asupra mea şi nu aflu odihna pocăinţei, dar cu focul rugăciunilor tale arde sfinte, gândurile mele cele rele.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mreaja cuvintelor tale trage-mă din adâncul pierzării, ca unul ce ai putere a întoarce la Domnul sufletele cele rătăcite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu gheare de fier a fost rănit trupul tău, dar sângele tău a pecetluit testamentul mu-ceniciei şi ai intrat cu slavă în bucuria Domnului Tău, pe care Îl roagă pentru sufletele noastre întristate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Luminează-mă Stăpână, pe mine, cel întunecat la minte de păcate, ca să te măresc pe tine cu dragoste.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe mulţi i-ai adus la cunoştinţa de Dumnezeu şi i-ai luminat prin Sfântul Botez, iar pe noi ne scoţi din păcate cu lumina rugăciunilor tale.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumoasă podoabă a mucenicilor eşti sfinte, cel ce nu ai dat dormitare ochilor tăi, ca să afli în cămara inimii pe Hristos, Dătătorul a toată mângâierea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Bătutu-ţi-s-au cuie în tălpi, dar Cel ce ţi-a purtat paşii pe pământ, ca să ne scoată pe noi de pe căile pierzării, a întărit paşii sufletului tău pe piatra răbdării.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Sub acoperământul rugăciunii tale păzeşte pe robii tăi şi îi păzeşte netulburaţi de toate uneltirile vrăjmaşilor nevăzuţi.

Stihiri:

Primeşte rugăciunile noastre Sfinte Trifon, şi ne mântuieşte pe noi din necazuri şi nevoi, ca un milostiv solitor al nostru către Hristos.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Stea luminoasă, neînşelătoare te-ai arătat lumii, cu razele tale vestind pe soarele Hristos, răbdătorule de patimi Trifon, şi înşelăciunea păgânească ai învăluit-o, iar nouă ne dăruieşti lumina, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Prochimenul: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Evanghelia după Matei: (11: 27-30)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Strana: ***Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie!***

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pentru rugăciunile mucenicului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **stihira**:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Pe veliar ai doborât cu bărbăţia ta, răbdând ca un bun ostaş al lui Hristos prigonirile celor fărădelege şi făcându-te părtaş vieţii celor fără de trup.

[Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfintei marii muceniţe Eufimia din Calcedon, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului mucenic Trifon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori), cântat alternativ de cele două strane.

[Preotul rosteşte ecfonisul: Cu mila şi cu indurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că, în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Duhul ţi-ai dat în mâinile Ziditorului mai înainte de decapitare, iar acum ridicând mâinile tale la rugăciune, zdrobeşte capetele vrăjmaşilor nevăzuţi, care caută să ne tragă pe noi la patimile cele trupeşti.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţumit-ai Domnului că te-a întărit în încercările tale, iar acum ne întăreşti şi pe noi a răbda ispitele ca să ne agonisim plata mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Porţile Raiului ţi s-au deschis ţie, viteazule ostaş al lui Hristos, care te rogi să ni se deschidă şi nouă mai înainte de moarte porţile pocăinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Roagă-te Fiului tău, Preacurată, ca să mă arate pe mine neosândit la judecata Sa.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce, şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Cel ce eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta, Te rog Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Milostivitu-te-ai spre cel necăjit şi i-ai dăruit şoimul cel pentru ţar, iar toţi s-au minunat de a ta milostivire.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Minunile tale înviază nădejdea în sufletele cele încercate de necazuri, iar noi cu credinţa alergăm la mijlocirea ta, Sfinte Trifon.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul ce ai făgăduit să ajuţi pe cei ce te cinstesc pe tine, nu înceta a ne soli nouă revărsarea milostivirii dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Deschide-mi mie uşile pocăinţei, ca o Milostivă, ca să nu fiu eu dat afară din cămara cea de nuntă a Stăpânului Hristos.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele îngereşti au săltat, văzându-te pe tine frumos împodobit cu sângele cel mucenicesc şi s-au grăbit a-ţi deschide porţile Raiului.

Stih: ***Sfinte mucenice Trifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sănătate dăruieşte sfinte, trupurilor noastre celor împresurate de boli de tot felul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pe cei din primejdii îi izbăveşte, sfinte, de toată răutatea, dându-ne nouă în toată vremea rugăciunea cea către tine ca pe o comoară de mângâiere.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai pe Cel mai presus de lume, care a venit în lume spre a ne scoate pe noi din robia cugetării lumeşti.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Fericit eşti, Sfinte Trifon, ca prin răbdarea cea de puţină vreme a chinurilor trupeşti, ţi-ai agonisit comoară în cer şi te rogi acum cu căldură şi pentru sufletele noastre.

Izvor de mângâiere te-ai arătat cetăţii tale şi nouă tuturor mare nădejde în încercările cele ce ne împresoară.

Ca un mare ocrotitor al celor din nevoi te ştim pe tine, Sfinte Trifon, cel ce nu încetezi a cerceta cu rugăciunea pe cei covârşiţi de multe păcate.

Viaţă curată dobândind, te-ai făcut plăcut Celor ce iubeşte inimile curate şi revarsă din destul darul milei Sale.

Roagă-te Domnului să ne dea răspuns bun la judecata Sa, ca să nu fim înghiţiţi de focul cel veşnic.

Nu înceta a soli pace lumii, stricarea eresurilor şi toate cele de folos spre mântuire pentru cei ce te măresc pe tine cu credinţă.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputinţele trupeşti slobozeşte pe cei ce aleargă la tine, Sfinte Trifon, şi ne dă nouă a-ţi împleti cu mulţumire, cununi de cântări cereşti.

Cu Sfinţii Îngeri roagă-te Sfinte, să se păzească poporul bine credincios de toată negura eresurilor vătămătoare de suflet.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa:
http://psalmidetrebuinta.blogspot.ro/2014/02/paraclisul-sfantului-mucenic-trifon-1.html

Imnografie

Troparul Sfântului mucenic Trifon: Mucenicul Tău, Doamne, Trifon, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului mucenic Trifon: Cu întărirea Preasfintei Treimi ai stricat mulţimea idolilor, până la margini, vrednicule de pomenire, cinstit întru Hristos făcându-te şi biruind pe tirani întru Dumnezeu Mântuitorul, ai primit cununa muceniciei tale şi darurile dumnezeieştilor tămăduiri, ca un nebiruit.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Trifon

În părţile Frigiei, în satul ce se numea Campsada, care era aproape de cetatea Apamia, s-a născut Sfântul Trifon, din părinţi dreptcredincioşi. Încă de când era prunc, prea bunul Dumnezeu a binevoit a sălăşlui într-însul harul Sfântului Duh şi a-i hărăzi darul de a face minuni, ca nu numai din gura pruncului aceluia, ci şi din faptele lui cele minunate să se săvârşească laudă.

Tămăduia toate bolile, dar mai ales avea stăpânire asupra diavolilor. Numai cât auzeau pomenindu-se numele lui, fugeau din cei ce pătimeau.

Deci, spre încredinţarea minunilor lui celor multe pe care le-a săvârşit, vom descrie una, ca de la început să înţelegeţi toată viaţa lui.

După moartea lui August, Cezarul, în anul 295 a pus stăpânire pe împărăţia Romei Gordian care, deşi era închinător de idoli, nu-i prigonea pe creştini. Acela avea o fiică prea frumoasă, învăţată şi înţeleaptă, anume Gordiana, pe care, fiind la vârsta căsătoriei, mulţi dintre cei mai mari şi slăviţi boieri doreau să o logodească cu fiii lor, din cauza frumuseţii şi înţelepciunii ei. În acea fecioară însă, prin voia lui Dumnezeu intrând diavolul, o muncea neîncetat, aruncând-o în foc şi în apă. Şi nu puţină mâhnire aveau părinţii şi plângeau amar. Deci aduceau la ea doctori înţelepţi şi nimic nu-i puteau face.

Atunci, singur diavolul, prin voinţa lui Dumnezeu, a strigat, zicând: "Nimeni nu va putea să mă izgonească de aici, decât numai tânărul Trifon!"

Îndată împăratul a trimis în toată lumea ca să-l caute pe Trifon. Au adus mulţi cu acel nume, dar nici unul n-a putut să izgonească pe diavol din fiica împăratului, până ce l-au aflat pe ***Sfântul Trifon, tânărul, în părţile Frigiei, în satul Campsada, lângă un izvor, păscând gâştele. Acesta a fost adus degrabă la Roma, având pe atunci numai 17 ani.***

Când s-a apropiat sfântul de Roma, a cunoscut diavolul venirea lui şi muncind cumplit pe fecioară, striga: "Nu pot să locuiesc aici mai mult, că aproape este Trifon, care după trei zile va sosi şi nu pot să rabd mai mult". Aşa strigând vicleanul duh, a ieşit dintr-însa.
A treia zi, sosind în cetate Sfântul Trifon şi ducându-l în palatele împărăteşti, a fost primit cu dragoste de către împărat, pentru că l-a cunoscut împăratul după cuvintele acelea pe care le-a grăit diavolul când a ieşit din fiica lui. Dar, ca să ştie mai cu încredinţare cum că Trifon a tămăduit pe fiica lui, l-a rugat să le arate pe diavol, ca să-l vadă cu ochii lor.

Atunci sfântul a petrecut în post şi în rugăciune şase zile şi a primit de sus mai mare şi mai puternică stăpânire peste duhurile cele necurate.

A şaptea zi, răsărind soarele, a mers împăratul la fericitul Trifon cu suita sa, vrând să vadă pe diavol cu ochii lui.

Sfântul Trifon, plin de Duhul Sfânt şi cu ochii minţii privind pe nevăzutul duh, i-a zis: "Ţie îţi grăiesc, duhule necurat, în numele Domnului meu Iisus Hristos, arată-te înaintea celor ce sunt aici şi le descoperă chipul tău cel neruşinat, apoi, spune-le neputinţa ta".

Deci, îndată s-a arătat diavolul înaintea tuturor, în chip de câine negru, având ochii ca de foc şi capul plecat spre pământ.

Atunci îl întrebă Sfântul: ***"Cine te-a trimis aici, demone, ca să intri în această fecioară? Pentru ce ai îndrăznit a intra în cea creată după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, singur fiind, fără de chip, neputincios şi plin de toată ruşinea?"***

Răspuns-a diavolul: "Sunt trimis de tatăl meu, care este începător a toată răutatea. El se numeşte satana şi locuieşte în iad; el mi-a poruncit să chinuiesc pe fecioara aceasta".

Apoi l-a întrebat Sfântul iarăşi: ***"Cine v-a dat vouă putere să îndrăzniţi spre făptura lui Dumnezeu?"***

Diavolul, deşi nu voia, dar fiind silit de puterea cea nevăzută a lui Dumnezeu, a spus adevărul în auzul tuturor: "Noi nu avem putere asupra celor ce cunosc pe Dumnezeu şi care cred în Hristos Fiul, Unul născut, pentru care Petru şi Pavel au murit aici. De aceea noi cu frică fugim afară numai când vom avea voie să-i aducem cuiva ispite uşoare. Dar asupra celor ce nu cred în Dumnezeu şi în Fiul Său şi asupra celor ce umblă în toate poftele lor, făcând lucrurile cele plăcute nouă, asupra acelora luăm stăpânire, ca să-i chinuim pe ei. Lucrurile cele plăcute nouă sunt acestea: închinarea la idoli, hula, desfrânările, farmecele, zavistia, uciderea şi mândria. Cu aceste lucruri şi cu cele următoare lor, înfăşurându-se oamenii ca în nişte lanţuri, se înstrăinează de Dumnezeu, Ziditorul lor şi de bunăvoie se fac prieteni nouă şi împreună cu noi vor lua chinurile veşnice".

Auzind acestea, împăratul şi cei ce erau împreună cu el s-au umplut de spaimă şi mulţi, lepădându-se de păgânătate, au crezut în Hristos; iar credincioşii s-au întărit în credinţă şi au prea mărit pe Dumnezeu.

Sfântul Trifon a poruncit diavolului să se ducă în mijlocul focului din iad; apoi diavolul a pierit.

Împăratul, dând multe daruri sfântului, l-a liberat cu pace la locaşul lui, însă sfântul, tot ceea ce a luat de la împărat a dăruit săracilor pe drum şi întorcându-se în patria sa singur, se îndeletnicea în lucrurile cele obişnuite lui, tămăduind bolnavii şi plăcând lui Dumnezeu prin viaţa cea sfântă şi neprihănită.

După Gordian împăratul, a venit la împărăţie Filip, dar şi acela, neîmpărăţind mult, a fost ucis de ostaşii săi, iar după dânsul a împărăţit Deciu, tiranul. Acesta, prigonindu-i cumplit pe creştini, a ucis mulţi dintre ei prin diferite chinuri, iar pe mulţi fricoşi i-a întors de la Hristos, aducându-i la închinarea de idoli poruncind tuturor eparhilor săi şi ighemonilor, care erau prin toată lumea, să verse fără cruţare nevinovatul sânge al creştinilor care nu voiau să se închine idolilor.

În acea vreme era la Răsărit un eparh, anume Acvilin. La acela a fost clevetit Sfântul Trifon că este creştin şi că ştiind meşteşugul doctoricesc, umblă prin ţări şi tămăduieşte bolnavii şi apoi învaţă pe mulţi şi îi înşeală a crede în Hristos, iar porunca împărătească n-o ascultă şi batjocoreşte pe marii zei. Deci, îndată a trimis ostaşi în părţile Frigiei, ca să caute pe Trifon, pe care degrabă l-au găsit, pentru că

nu putea să se ascundă făclia ce ardea cu râvna cea după Dumnezeu, luminând pe oameni prin credinţa cea dreaptă şi prin fapte bune.

Dar Sfântul Trifon, auzind de cei ce-l căutau, n-a fugit de ei în pustie, nici nu s-a ascuns în munţi sau în prăpăstiile pământului, ci, înarmându-se cu rugăciunea şi cu semnul crucii, cu îndrăzneală s-a apropiat de cei ce-l căutau şi dându-se în mâinile lor, mergea cu veselie la Acvilin, eparhul, care atunci era în cetatea Niceei.

Când Acvilin a stat la judecată cu multă mândrie, înconjurându-l purtătorii de arme, fiind de faţă fruntaşii, slugile şi mult popor, atunci Pompian Scriniarie, cel mai mare dregător, a zis către eparh: "Tânărul din cetatea Apamia, cel trimis la măria ta, iată stă înaintea judecăţii tale celei strălucite".
Acvilin, eparhul, a zis: "Cel ce stă de faţă să ne spună numele său, patria, slujba şi norocul său, apoi să-şi mărturisească credinţa".

Sfântul a zis: ***"Numele îmi este Trifon, iar patria îmi este Campsada, care este aproape de cetatea Apamia; noroc la noi nu este, nici nu s-a auzit cândva; căci credem că toate se fac cu dumnezeiasca purtare de grijă şi cu negrăita Lui înţelepciune, iar nu cu norocul, nici prin mersul stelelor, nici din întâmplare, precum credeţi voi. Sunt liber şi numai lui Dumnezeu slujesc, iar Hristos este credinţa mea, Hristos slava mea şi cununa laudei mele".***

Eparhul zise: "Socotesc că până acum n-ai auzit de porunca împărătească cum că tot omul care se numeşte creştin şi nu se închină zeilor să se dea la moarte silnică; deci, înţelepţeşte-te şi întoarce-te de la acea înşelătoare credinţă, ca să nu fii aruncat în foc".

Sfântul Trifon a răspuns: ***"O! de m-aş învrednici să mă sfârşesc prin foc şi prin toate muncile, pentru numele lui Iisus Hristos, Domnul şi Dumnezeul meu!".***

Eparhul a zis: "O! Trifon, te sfătuiesc să jertfeşti zeilor, căci te văd tânăr cu trupul şi desăvârşit cu înţelepciunea şi nu voiesc să mori aşa rău".

Sfântul Trifon a răspuns:***"Desăvârşita înţelepciune voi avea de voi aduce Dumnezeului meu cea mai desăvârşită mărturisire şi de voi păzi neschimbată dreapta credinţă în El, ca pe o comoară de mare preţ şi de voi fi adus jertfă Celui ce s-a jertfit pentru mine".***

Eparhul a zis: "Focului voi da trupul tău, iar sufletul tău cu pedeapsă şi mai cumplită îl voi chinui".

Sfântul a răspuns: ***"Tu mă îngrozeşti cu focul care se stinge şi al cărui sfârşit este cenuşă. Eu pe voi necredincioşii vă îngrozesc cu focul cel veşnic şi nestins. Depărtează-te de la înşelăciune şi cunoaşte pe adevăratul Dumnezeu, ca să nu te căieşti mai pe urmă, când vei cădea în focul cel veşnic".***

Acvilin, umplându-se de mânie, a poruncit să-l bată pe sfântul, spânzurându-l pe lemn. Auzind aceasta, fericitul Trifon, îndată şi-a dezbrăcat hainele cu îndrăzneală şi cu osârdie şi-a dat trupul cel frumos în mâinile prigonitorilor, spre bătăi. Deci, legându-i mâinile la spate, l-au spânzurat şi au început să-l bată. Fiind bătut tare, trei ceasuri, a răbdat bărbăteşte, căci n-a strigat, nici n-a gemut, ci tăcea, primind nenumărate lovituri.
După bătaia aceea, eparhul Acvilin i-a zis: "Pocăieşte-te Trifon, lepădând nebunia ta; făgăduieşte a te închina zeilor, pentru că nimeni, împotrivindu-se poruncii împărăteşti, n-a putut să scape de moartea cea amară".

Sfântul a răspuns: ***"Şi eu îţi zic că nimeni, lepădându-se de Hristos, cerescul Împărat, nu va putea să moştenească viaţa veşnică, ci va fi trimis în focul cel veşnic, care niciodată nu se stinge".***

Zis-a eparhul: "Împărat ceresc nu este altul decât numai Zeus, fiul lui Saturn, acela este tatăl zeilor şi al oamenilor, căruia de nu i se închină cineva, nu poate să fie viu. Aceluia şi tu eşti dator a te închina, ca să te arăţi vrednic de această viaţă dulce".

Sfântul a răspuns: ***"Să fie asemenea lui Zeus, zeului tău, toţi cei care se închină lui şi toţi cei ce nădăjduiesc în el şi despre care se povesteşte că era, la început, între vrăjitori şi fermecători, cel mai nelegiuit începător a tot lucrul necurat şi fără de Dumnezeu. După a cărui moarte, oamenii care au urmat faptelor lui cele rele i-au făcut idoli de aur şi de argint şi l-au numit zeul lor, ca astfel să-l aibă sprijinitor la necurăţia şi fărădelegea lor. De vreme ce zeul lor era astfel, cu aceste obiceiuri, zei s-au numit de următorii lor şi ceilalţi oameni răi. Deci, voi, urmând predaniilor celor necurate şi basmelor celor mincinoase, vă închinaţi idolilor celor neînsufleţiţi şi muţi, defăimând pe Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul, a întemeiat pământul pe ape, a revărsat văzduhul şi după ce a dat fiinţă la toată materia cea zidită, a pus stăpân peste toate pe omul pe care l-a creat. Acesta, fiind înşelat de zavistnicul şarpe şi căzând în nenumărate răutăţi, Dumnezeu Cuvântul s-a milostivit a se întrupa, apoi a murit pe cruce şi s-a îngropat, iar a treia zi, înviind, s-a suit la ceruri şi şade de-a dreapta lui***

Dumnezeu Tatăl, până ce-L va cunoaşte pe El toată zidirea. După aceea, iarăşi va veni din ceruri, cu putere şi cu multă slavă, când va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Acesta este Dumnezeul dumnezeilor şi Împăratul împăraţilor, Judecătorul viilor şi al morţilor, iar cei ce vă par vouă că sunt dumnezei, aceia sunt para focului celui veşnic, împreună cu toţi cei ce se închină lor".

După aceasta, eparhul Acvilin mergând la vânat, a poruncit să ducă după el pe Sfântul Trifon, legat de un cal. Nu era uşor chinul acela al sfântului, căci i se rupeau degetele picioarelor, nu numai că erau goale, fiind atunci ger cumplit, ci şi fiindcă îl călcau picioarele calului, iar tălpile se roşeau. Însă mucenicul, privind către Dumnezeu şi înfierbântându-se de dragostea lui, nu socotea durerea, ci cânta cuvintele lui David: ***Săvârşeşte paşii mei în cărările Tale, ca să nu mi se clatine paşii.*** Şi iarăşi: ***Îndreaptă Tu paşii mei, Doamne, după cuvântul Tău şi fă să nu mă stăpânească toată fărădelegea.*** Apoi rostea adeseori şi cuvintele Sfântului întâi mucenic Ştefan, zicând: ***"Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta!"***

Atunci eparhul, întorcându-se târziu de la vânat, a pus de faţă iarăşi pe mucenic şi i-a zis: "Acum, o! ticălosule, socotit-ai înţelepţeşte a aduce jertfe zeilor sau petreci încă în nebunia ta cea veche?"

Sfântul răspunse: ***"Tu singur eşti plin de nebunie şi de necunoştinţă, că te-a orbit diavolul, încât nu poţi să cunoşti pe Ziditorul tuturor şi să I te închini Lui, iar eu sunt înţelept, nedepărtându-mă de Hristos, Care mă mântuieşte".***

Atunci eparhul a poruncit să ducă pe sfântul în temniţă, iar el s-a dus în hotarele dimprejur şi a zăbovit acolo câteva zile. Apoi, întorcându-se iarăşi în Niceea, a stat la judecată şi punând de faţă pe Sfântul Trifon, i-a zis: "Nu te-a pedepsit de ajuns vremea cea îndelungată, fiind în legături, ca să te supui poruncii împărăteşti şi să te închini la zei?"

Sfântul răspunse: ***"Domnul şi Dumnezeul meu, Iisus Hristos, Căruia îi slujesc cu inimă curată, m-a certat şi m-a întărit ca să-mi păzesc credinţa neschimbată şi nemişcată. Deci Lui, unuia, adevăratului împărat şi Dumnezeu mă supun şi către El mă plec; iar mândria ta şi pe a împăratului tău o defăimez şi mă întorc de la cei ce se cinstesc de voi".***

Eparhul a zis către slujitori: "Bateţi-i piroane ascuţite în picioare şi purtându-l prin cetate, bateţi-l mereu". Îndată făcând slujitorii acestea, purtau pe sfântul şi îl târau prin toată cetatea bătându-l, încât pătimea cumplită durere la picioare, nu numai

pentru piroanele cele bătute într-însele, dar şi din pricina gerului cel greu şi a omătului, pentru că atunci era iarnă grea.

Însă bunul pătimitor, având pe Hristos înaintea sa şi privind la răsplătirile ce au să fie, toate acelea le răbda cu mulţumire. Apoi, aducându-l iarăşi înaintea eparhului, se miră de o răbdare ca aceea a sfântului şi i-a zis: "Până când, o, Trifon, vei dispreţui chinurile? Până când nu te va atinge mulţimea durerilor?"

Sfântul răspunse: ***"Până când şi tu nu vei cunoaşte puterea lui Hristos care este în mine? Până când nu încetezi a ispiti pe Duhul Sfânt, o, ticălosule? Oare încă n-ai înţeles că este nebiruită puterea cea mare a lui Hristos?"***

Atunci tiranul, umplându-se de mânie, a poruncit să-i lege mâinile la spate şi spânzurându-l iarăşi de lemn, să-l bată cu toiege fără cruţare, apoi cu făclii să-i ardă coastele. Făcând acestea toţi slujitorii prigonitorului cu mare sârguinţă, îndată a strălucit o lumină din cer şi o cunună prea frumoasă se pogora pe capul lui şi pe care văzând-o, prigonitorii au căzut de frică.

Sfântul Trifon, simţind ajutorul care îi venise de sus, s-a umplut de bucurie şi de veselie, încât zicea: ***"Mulţumesc, Ţie, Doamne, că nu m-ai lăsat să fiu fără ajutor în mâinile vrăjmaşilor mei şi mi-ai umbrit capul în ziua cea de război, mi-ai dat scăpare de mântuire şi dreapta ta m-a primit. Acum mă rog Ţie, Doamne, să fii totdeauna cu mine, întărindu-mă şi apărându-mă, mă învredniceşte ca, fără de împiedicare, să săvârşesc această nevoinţă şi să mă învrednicesc să câştig cununa dreptăţii, cu toţi cei ce au iubit numele Tău cel sfânt, că Tu unul eşti prea mărit în veci, amin".***

După aceasta, tiranul, chemând iarăşi înaintea sa pe sfântul, fiind dezlegat, a început a-l măguli şi a-i zice: "Adu jertfă, Trifone, marelui Zeus, închină-te chipului împăratului şi te voi elibera cu cinste şi cu daruri!".

Sfântul Trifon, zâmbind, a zis: ***"Dacă pe împăratul singur l-am defăimat şi am nesocotit poruncile lui cele nebune, apoi oare să mă închin chipului celui neînsufleţit? Aceasta nu se poate. Cât despre Zeus şi despre ceilalţi zei mincinoşi ai tăi, să întrebi pe cei ce li se pare că sunt înţelepţi între voi: ce fel de basme se născocesc despre dânşii. Căci ei, sârguindu-se să acopere faptele lor necurate, au schimbat numele lor la alte lucruri, numind cerul Zeus, văzduhul Ira, pământul Demetra, marea Poseidon, soarele Apolon, luna Diana. Ai voştri făcători de basme au dat numele zeilor voştri la obiceiurile şi patimile omeneşti, astfel: mânia şi războiul le-au numit Ares, iar patima desfrânării Afrodita şi aşa,***

părăsind pe Dumnezeu, ziditorul tuturor, nebuneşte aţi umplut lumea de idoli şi aţi cinstit mai mult făptura decât pe Făcătorul. Dar nu numai singuri căzând din înţelegerea cea sănătoasă şi din calea cea dreaptă în prăpastia cea pierzătoare de suflet vă surpaţi cu capul în jos, ci şi pe noi vă sârguiţi a ne trage acolo cu voi, ca să fim părtaşi la aceeaşi prăpastie şi pierzare a voastră. Nimic nu veţi spori, o, înşelătorilor, pentru că nu veţi putea, ca pe cei ce nădăjduiesc cu adevărat spre Dumnezeul cel tare şi viu să-i întoarceţi din calea cea dreaptă şi să-i plecaţi la idolii voştri".

Auzind Acvilin, s-a mirat de nişte cuvinte ca acestea şi umplându-se mai mult de mânie, a poruncit să-l bată mai aspru. Deci bătură pe sfântul, fără milă, multă vreme. Văzând tiranul că nu poate să urnească stâlpul cel nemişcat şi să-l întoarcă de la credinţa lui Hristos, a dat împotriva lui această poruncă: lui Trifon cel din Apamia, care s-a împotrivit poruncii împărăteşti şi nevrând să aducă jertfă zeilor, după multe chinuri ce i-am dat, să i se taie capul. Atunci îndată l-au luat ostaşii şi l-au scos la locul de tăiere.

Sfântul mucenic, stând spre răsărit, s-a rugat lui Dumnezeu, spunând: "Doamne, Dumnezeul Dumnezeilor şi Împărate al împăraţilor, mai sfânt decât toţi sfinţii; Îţi mulţumesc că m-ai învrednicit a săvârşi nevoinţa aceasta fără poticnire. Acum mă rog ţie, să nu se atingă de mine vicleana mână a vrăjmaşului celui nevăzut, nici să mă pogoare în adâncul pierzării, ci să mă duci cu sfinţii Tăi îngeri în locaşurile cele iubite şi fă-mă moştenitor al împărăţiei Tale celei dorite. Primeşte în pace sufletul meu şi pe toţi care mă vor pomeni pe mine, robul Tău şi întru pomenirea mea Îţi vor aduce sfinte jertfe. Ascultă-i din înălţimea sfinţirii Tale şi caută spre dânşii din sfânt locaşul Tău, dându-le lor îndestulate şi nestricăcioase dăruiri, că Însuţi eşti bun şi îndurat dătător în vecii vecilor".

Astfel rugându-se sfântul, mai înainte de a i se tăia capul, Domnul a luat sufletul lui în mâinile Sale, iar cinstitul lui trup a rămas mort la pământ, pe care fraţii cei ce erau în Niceea învelindu-l cu pânze subţiri şi curate şi ungându-l cu arome voiau să-l îngroape la dânşii, pentru apărarea cetăţii lor.

Dar sfântul li s-a arătat şi le-a poruncit să ducă moaştele sale în satul Campsada, unde s-a născut şi au făcut după porunca lui.

Astfel, Sfântul Trifon, cel din tinereţe plăcut lui Dumnezeu şi sfinţit, aducând mulţime de oameni la Hristos şi tămăduind nenumărate boli în popor, după multe chinuri - pe care pentru adevăr le-a suferit - s-a încununat cu cununa nestricăciunii

de la Tatăl, de la Fiul şi de la Sfântul Duh, cel Unul în Treime Dumnezeu, Căruia se cuvine slava în veci. Amin.

(După Sfântul Simeon Metafrast)

Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Trifon

În această lună (februarie) în ziua întâi, pomenirea Sfântului mucenic Trifon.

Sfântul mucenic Trifon s-a născut în Frigia, unul din districtele Asiei mici, în satul Lampsacus. Încă din tinereţe Domnul l-a învrednicit cu puterea izgonirii demonilor şi a vindecării diferitelor boli. Odată, mucenicul a salvat întreaga sa comunitate de la înfometare, oprind cu puterea rugăciunii, invazia lăcustelor care devorau culturile şi grânele oamenilor.

Sfântul Trifon a devenit faimos o dată cu izgonirea unui demon din fiica împăratului roman Gordian (238-244) şi atunci când îi ajuta pe cei neputincioşi nu le cerea altceva decât credinţa în Mântuitorul Iisus Hristos cu a Cărui slavă îi vindeca.

Când la tronul imperial a ajuns împăratul Decius (249-251), acesta a început o persecuţie atroce împotriva creştinilor. Cineva l-a pârât comandantului Aquilinus pe Sfântul Trifon spunându-i că acesta propovăduia cu mare evlavie credinţa în Hristos şi că pe mulţi i-a botezat. Curând sfântul a fost arestat şi interogat, timp în care şi-a apărat cu putere credinţa sa.

Pentru mărturisirea sa sfântul a fost supus unor torturi îngrozitoare: a fost lovit cu bâtele, trupul i-a fost scrijelit cu gheare de fier, a fost ars, i s-au bătut cuie în tălpi şi dus prin oraş pe jos. Toate acestea sfântul le-a îndurat cu răbdare.

În cele din urmă a fost condamnat la tăierea capului cu sabia. Sfântul mucenic s-a rugat înainte de execuţie, mulţumind lui Dumnezeu pentru că l-a întărit în încercările sale. El s-a mai rugat Domnului să miluiască pe cei care-l vor chema în ajutor. Când soldaţii au ridicat sabia să-i taie capul, sfântul şi-a şi dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, acestea petrecându-se în Niceea, în anul 250.

Creştinii au înfăşurat trupul sfântului într-un giulgiu curat, cu intenţia de a-l îngropa în Niceea, acolo unde a suferit, dar sfântul li s-a arătat şi le-a cerut să-i ducă trupul în satul natal, Lampsacus. Mai târziu, moaştele Sfântului Trifon au fost mutate la Constantinopol şi apoi la Roma.

În Rusia, Sfântul Trifon este considerat sfântul patron al păsărilor deoarece, după cum se povesteşte, odată Ţarul Ivan cel groaznic a ieşit la vânătoare iar îngrijitorul şoimului a scăpat din neatenţie pasărea preferată a ţarului. Acesta i-a dat termen îngrijitorului Trifon Patrikeiev să aducă pasărea în trei zile, iar dacă nu, va fi condamnat la moarte. Trifon a căutat pasărea prin toată pădurea dar fără rezultat.

În cea de-a treia zi, sfârşit de oboseală după atâta căutare, îngrijitorul s-a întors la Moscova, la locul numit Crângul Marinaya. Întinzându-se ca să se odihnească, s-a rugat sfântului patron al său, Sfântului Mucenic Trifon, chemându-l în ajutor.

În vis a văzut un tânăr pe un cal alb care ţinea pe mână şoimul ţarului. Acesta i-a spus: "Ia pasărea pierdută şi o du ţarului şi nu te mai necăji." Când s-a trezit, îngrijitorul a zărit pasărea stând pe un brad. A luat-o, a dus-o ţarului şi i-a spus ce ajutor miraculos a primit de la Sfântul Mucenic Trifon. Drept mulţumire că i-a salvat viaţa, Trifon Patrikeiev a construit o capelă în locul unde i-a apărut Sfântul Trifon. Mai târziu, a construit chiar şi o biserică cu hramul Sfântului Trifon în Moscova.

În Biserica ortodoxă rusă sfântul este slăvit ca şi protectorul divin al Moscovei. În multe icoane ruseşti, Sfântul Trifon apare cu un şoim pe braţ.

Sfântul Trifon (1 februarie)

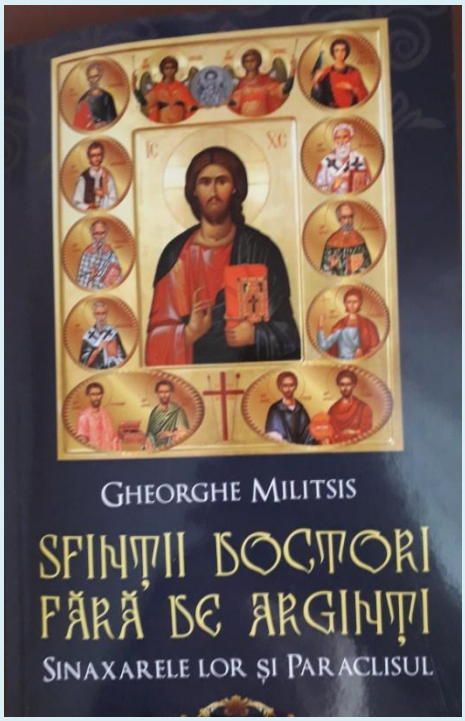

Tropar: Izvorăsc vindecări neîmpuţinate din racla sfintelor tale moaşte, Sfinte Trifon, slăvite şi cuviosule, şi mulţimea credincioşilor vine cu bucurie şi cu credinţă să se închine la moaştele tale, fericitule!

Noi, creştinii, credem că în afara celor văzute, pe care le putem percepe cu simţurile noastre, Dumnezeu a creat şi lumea nevăzută, adică cele pe care nu le putem vedea, auzi sau atinge. Lumea nevăzută cuprinde fiinţele spirituale, ca de pildă îngerii şi demonii.

Când Dumnezeu l-a creat pe om, îngerii I-au adus slavă. O parte dintre îngeri au căzut din cer, din cauză că s-au mândrit, şi din fiinţe bune au devenit făpturi rele şi viclene. Acum misiunea lor constă în a-l împinge pe om spre păcat pentru ca astfel să-l despartă de Dumnezeu.

Pentru a respinge atacurile lor şi pentru a-i înfrânge, Sfânta noastră Biserică ne-a pus la dispoziţie diverse arme precum Sfânta Cruce, Sfintele Taine şi, îndeosebi, Taina Sfintei împărtăşanii, rugăciunea şi postul. Dacă are asupra sa Sfânta Cruce şi Sfanta Evanghelie, creştinul iese întotdeauna biruitor din lupta cn diavolul.

Dumnezeu le permite uneori duhurilor rele să intre în oameni şi să-i stăpânească. Asta i s-a întâmplat, în urmă cu multe secole, şi fiicei împăratului roman, Gordian (238-244 d.Hr.). A cuprins-o o melancolie adâncă, a căzut la pat şi nu mai vorbea deloc. Când o apuca criza, făcea diverse lucruri absurde şi nebuneşti: se dezbrăca, ţipa, alerga, se arunca în apă şi în foc şi îşi primejduia viaţa. Cei mai buni doctori din Imperiul Roman au încercat să o tămăduiască, dar fără nici un rezultat.

Într-o bună zi, duhul cel viclean a dezvăluit că numai Trifon putea să izgonească. Şi firește că, auzind aceasta, nefericitul tată a poruncit să fie căutat omul cu numele de Trifon.

Ostaşii au întrebat de el pretutindeni ca să-l afle. După multă căutare, într-un sat neînsemnat, Lampsacus, au găsit un tânăr de şaptesprezece ani pe care îl chema Trifon şi l-au condus la Roma la palatul împăratului.

Pe tot parcursul călătoriei spre Roma a Sfântului Trifon, duhul cel viclean striga prin gura fetei posedate: „Vai mie, doar trei zile îmi mai este dat să rămân în această casă. Vine Trifon şi o să mă alunge...". Şi într-adevăr, când a ajuns la palat, Trifon s-a rugat fierbinte la Domnul nostru ca să se milostivească de făptura Lui şi să o slobozească din ghearele diavolului, iar Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea şi a izgonit duhul cel necurat.

Cutremurat de încercările prin care trecuse, împăratul Gordian l-a rugat pe Sfântul Trifon să-i descopere puterea şi secretele satanei. Sfântul a postit şi s-a rugat cu înflăcărare, iar Dumnezeu i-a îngăduit să afle anumite lucruri despre duhurile cele viclene.

Să vedem ce ne istoriseşte hagiograful [1] cu privire la aceasta: „diavolul s-a înfăţişat ca un câine negru şi urât, ai cărui ochi scăpărau scântei. Sfântul l-a întrebat: «Ce putere au diavolii asupra făpturilor lui Dumnezeu?». Diavolul a răspuns: «Noi nu avem nici o putere asupra oamenilor, care cred cu adevărat în Hristos. Ne e frică şi fugim de ei. Mergem însă la cei care iubesc faptele noastre rele şi încalcă poruncile lui Dumnezeu»".

Împăratul s-a minunat auzind acestea, şi după ce i-a dat daruri bogate lui Trifon, l-a ajutat să se întoarcă în patria lui.

---

[1] *Hagiograf = (în latină hagiographus; în greacă agiográphos: ăgios - sfânt, şi grâpho = a scrie.) Autor care scrie (despre) vieţile sfinţilor. (n. trad.)*

Pe drum, Sfântul Trifon a împărţit o parte dintre darurile primite de la împărat săracilor ce îi ieşeau în cale, şi ce i-a mai rămas a împărţit săracilor din patria lui, iar el a continuat să pască dragile lui gâşte.

În vremea aceea, viile din regiune au fost lovite de o boală: frunzele se veştejeau şi ciorchinii se uscau. Deznădăjduiţi, localnicii au alergat la Sfântul Trifon şi i-au cerut să se roage pentru ca răul ce se abătuse asupra lor să înceteze.

Sfântul a înălţat rugăciuni către Domnul şi minunea s-a petrecut: molima [2] a dispărut.

Când a ajuns împărat, Deciu [3] (249-251 d.Hr.) a pornit, o prigoană impotriva creştinilor. Printre primii creştini care au fost prinşi s-a numărat şi Trifon. Şi-a mărturisit credinţa în Dumnezeu dinaintea consulului [4] roman Aquilinus, şi pentru această mărturisire a îndurat chinuri groaznice. În final, l-au dus în Niceea [5] Bitiniei [6] şi l-au decapitat (250 d.Hr.).

Creştinii i-au dus cu evlavie sfintele moaşte în satul său natal, Lampsacus, de unde le-au furat mai târziu cruciaţii. Biserica îl sărbătoreşte pe 1 februarie.

E considerat ocrotitor al agricultorilor şi în icoane e înfăţişat ţinând în mână o foarfece de tuns pomi.

Un fragment din craniul său e păstrat la Mănăstirea Sfânta Treime de la Meteora, iar alte părticele din sfintele lui moaşte se află la diferite sfinte mănăstiri.

(Extras din cartea: Gheorghe Militsis - Sfinţii doctori fără de arginţi - Sinaxarele lor şi paraclisul)

---

[2] *Molimă - aici cu sensul de "boală care atacă un număr mare de plante", (n. trad.)*

[3] *Gaius Messius Quintus Traianus Decius Augustus sau Deciu (cca. 201-25I) a fost proclamat împărat de către armată şi l-a ucis la Verona pe predecesorul său, împă-ratul Filip arabul. Decius a murit în bătălia de la Abrittus, unde armatele romane au fost înfrânte de către goţii conduşi de Cniva. (n. trad.)*

[4] *Consul = (în latină consul) în Roma antică era titlul dat magistraţilor care deţineau puterea executivă supremă.*

[5] *Niceea = (în greacă Nimici) oraş antic, unde a fost convocat Primul Sinod Ecumenic în anul 325. în zilele noastre pe locul oraşului antic Niceea se află oraşul Iznik, Turcia, (n. trad.)*

[6] *Bitinia (în greacă Bi6vvia) este o regiune istorică situată între Marea Neagră şi Marea Marmara. (n. trad.)*

Pr. Eugeniu Rogoti - Sinaxar - Sfântul mucenic Trifon; Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas

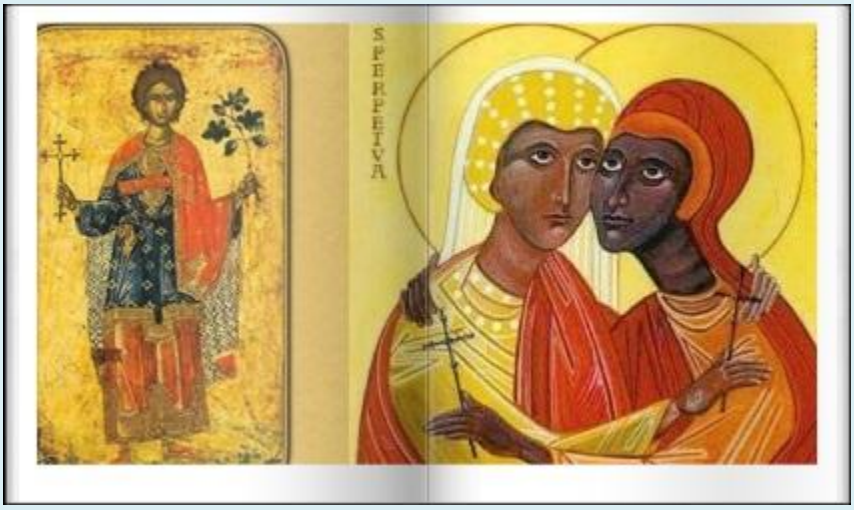

Sfântul Trifon era din ţinutul Frigiei şi a trăit pe vremea împăraţilor romani Gordian al III-lea (238-244), Filip arabul (244-248) şi Deciu (249-251). De mic a fost crescut în credinţa creştină, iar pentru curăţia şi smerenia lui a primit de la Dumnezeu darul vindecării bolilor şi al izgonirii duhurilor necurate.

A vindecat pe fiica împăratului Gordian, fapt pentru care mulţi au crezut atunci în Hristos.

În timpul împăratului Deciu, a fost prins şi judecat pentru că era creştin. A fost chinuit îndelung şi condamnat la tăierea capului, dar a murit înainte de a se împlini aceasta, în ziua de 1 februarie 250.

***

În această zi pomenim şi pe Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas, care erau din Cartagina şi au trăit pe vremea împăratului roman Sever. Ele au fost prinse din porunca dregătorului, nefiind încă botezate, şi au mărturisit că sunt creştine.

Deşi Felicitas era însărcinată, iar Perpetua avea un prunc mic, ambele au fost condamnate la moarte prin tăierea capului.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului; Sfântul mucenic Trifon; Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas

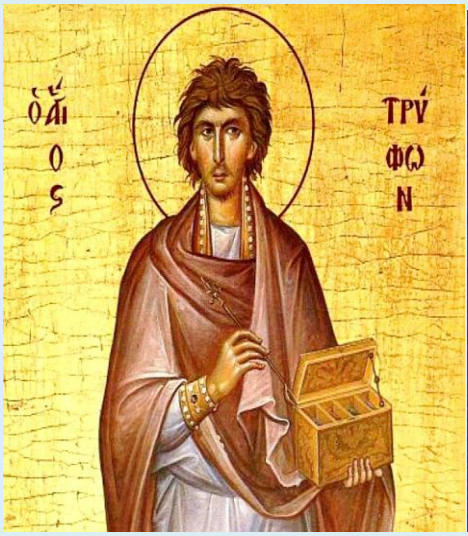

Sfântul Trifon era din satul Lamsac, din ţinutul Frigiei şi a trăit pe vremea împăraţilor Gordian al 3-lea (238-244), Filip arabul (244-248) şi Deciu (249-251). A cunoscut încă din copilărie credinţa creştină şi, fiind sărac, păştea gâştele pentru a se putea întreţine. Pentru smerenia lui s-a învrednicit de darul vindecării bolilor şi al izgonirii diavolilor.

A fost chemat la Roma de Gordian spre a-i vindeca fiica posedată de un duh necurat, pe care eliberând-o a adus pe mulţi la Hristos.

Când Deciu a ajuns împărat, a pornit prigoană împotriva creştinilor şi atunci a fost prins şi Sfântul Trifon. Fiind dus la Niceea, a fost aruncat în temniţă din porunca dregătorului Acvilin, mai marele Bitiniei. A fost chemat să jertfească idolilor, însă el L-a mărturisit cu mult curaj pe Hristos ca fiind Dumnezeu adevărat şi pentru aceasta a fost supus la multe chinuri: a fost tras pe roată, a fost purtat desculţ prin zăpadă până când i-au degerat picioarele, a fost legat de cai, i s-au bătut cuie în picioare şi a fost ars pe trup.

Rămânând neschimbat în decizia sa de a fi creştin, a fost osândit să moară de sabie, însă şi-a dat sufletul în mâinile Domnului înainte de a ajunge la locul execuţiei, în anul 250.

***

Astăzi pomenim şi pe Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas. Acestea erau din Cartagina şi au trăit pe vremea împăratului Sever. Din porunca dregătorului au fost prinse şi întemniţate, iar pentru că nu erau botezate, au primit Botezul creştin în taină, în închisoare.

Felicitas era însărcinată şi a născut în temniţă, iar Perpetua avea un copil la sân pe care-l alăpta. Fiind aduse la judecată, ele nu au fost înduplecate, nici de dragostea pentru pruncii lor şi nici de rugăminţile părinţilor şi ale rudelor, ci au mărturisit cu hotărâre credinţa lor în Hristos Iisus Domnul. Pentru aceasta au fost osândite să fie date spre mâncare fiarelor, în circ, de ziua împăratului. Însă nu au fost ucise în circ, ci au luat cununa muceniciei prin sabie, tăindu-li-se capul.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului; Sfântul mucenic Trifon; Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas

1.Sfântul Trifon s-a născut în cetatea Lampsac, din ţinutul Frigiei (Asia Mică), şi a trăit pe vremea împăraţilor Gordian al III-lea (238-244), Filip arabul (244-248) şi Deciu (249-251).

A cunoscut încă din copilărie credinţa creştină şi, fiind sărac, păştea gâştele spre a-şi duce traiul. Pentru smerenia şi curăţia lui a primit darul vindecării bolilor şi al izgonirii demonilor. De aceea a fost chemat la Roma, de împăratul Gordian, spre a vindeca pe fiica acestuia, cuprinsă de duh necurat.

Deci, izgonind demonul, Sfântul Trifon a adus pe mulţi la Hristos, apoi s-a întors în satul său. Iar când Deciu a ajuns împărat, a pornit prigoană împotriva creştinilor şi a fost prins şi Sfântul Trifon. Fiind dus la Niceea, a fost aruncat în temniţă la porunca dregătorului Acvilin, mai marele Bitiniei.

Deci, fiind chemat să jertfească zeilor, el a mărturisit numele lui Hristos şi a fost chinuit în multe feluri: a fost tras pe roată, a fost purtat desculţ prin cetate, pe vreme de iarnă, prin zăpadă, până i-au degerat picioarele; a fost legat de cai, i s-au bătut cuie în picioare şi a fost ars pe coaste cu făclii şi trupul i-a fost sfâşiat cu gheare de fier. Şi, îndurând toate acestea, sfântul nu înceta a grăi, îndemnând pe ceilalţi creştini să nu se depărteze de la Hristos, socotindu-se fericit că a suferit pentru El.

Rămânând neschimbat în hotărârea sa, a fost osândit la tăierea capului dar, nemaiapucând împlinirea poruncii, şi-a dat sufletul lui Dumnezeu în ziua de 1 februarie, în anul 250.

Sfântul Trifon este cunoscut ca ocrotitor al grădinarilor şi alungător al insectelor dăunătoare, fiind numărat şi între Sfinţii doctori fără de arginţi.

Există tradiţia ca în ziua pomenirii sale să se săvârşească în biserici sau la casele credincioşilor Aghiasma mică, însoţită de rugăciunile din Molitfelnic atribuite Sfântului Trifon, destinate alungării dăunătorilor din vii, grădini şi ţarine.

Capul Sfântului se află la Mănăstirea Xenofont din Muntele Athos, iar părţi din moaştele sale se găsesc şi la Bucureşti, la Paraclisul Palatului Patriarhal, la parohiile Cărămidarii de Jos şi Sfântul Vasile, la biserica Sfântul Sava din Iaşi, precum şi la alte locaşuri din ţara noastră.

2. Sfintele mucenițe Perpetua și Felicitas - Sfânta mucenită Perpetua era originară din Cartagena. În momentul arestării, provocată de edictul împăratului, Perpetua era catehumenă, ca și tinerii Saturninus, Secundulus, sclavul Revocatus, Saturus și Felicitas, slujitoarea mucenitei Perpetua. Cei șase creștini au fost întemnițați în Cartagina, în condiții foarte grele. Situația le-a fost ușurată, ca urmare a intervenției cu bani pe lângă conducerea închisorii, de către diaconii Tertius și Pomponius.

Tinerei Perpetua i s-a părut închisoarea „un palat”, când a fost lăsată să-și alăpteze copilul. Însă dragostea și credința puternică în Iisus Hristos au fost mai presus decât dragostea de mamă, de părinți, care tot încercau să o înduplece să renunțe la creștinism și să scape de chinul carcerei. Nu a trecut mult, și cei șase creștini au fost duși în forul din Cartagina, la judecată. Aici, i-a așteptat procuratorul Hilarianus, cel care le-a dat pedeapsa capitală, din cauza refuzului categoric exprimat de prizonieri, de a renunța la credința creștină.

Astfel, ziua de naștere a cezarului (Geta, fiul împăratului Septimiu Sever), care corespunde datei de 7 martie anul 203, avea să pecetluiască viața celor șase, curmată în arenă, de fiarele sălbatice.

În tot acest timp, Felicitas aștepta dintr-un moment într-altul să devină mamă. La fel ca și stăpâna sa, aceasta era nebună după Hristos. Ea se ruga lui Dumnezeu să i se nască cât mai curând pruncul, pentru a fi alături de prietenii ei de martiriu (justiția romană interzicea ca o femeie însărcinată să fie executată).Rugăciunile i-

au fost ascultate. Copilul s-a născut la opt luni, cu două zile înainte de tortura finală. Felicitas a suferit mult în timpul nașterii fetiței sale, pe care a lăsat-o în grija unei surori creștine.

A doua zi, cele două femei și cei trei tineri au fost duși în amfiteatrul din Cartagina, care a devenit neîncăpător. Cele două femei au fost rănite grav în arenă de animalele sălbatice, iar în aceeași zi ele au primit cununa muceniciei prin sabie.

Proloagele din 1 februarie

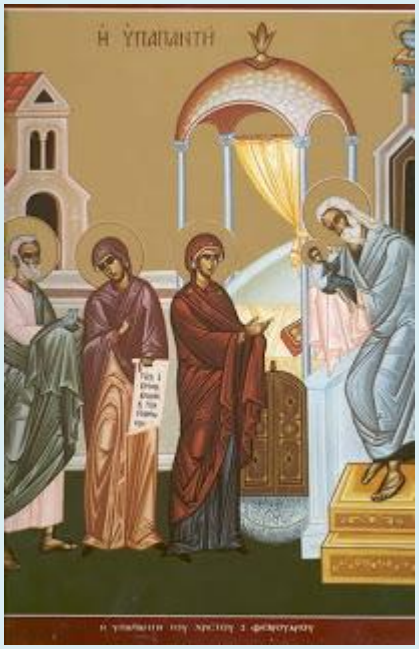

Întru această zi, învăţătură la înainte prăznuirea Întâmpinării Domnului nostru Iisus Hristos.

Să ştiţi, iubiţilor, că în această zi este înainte prăznuirea aducerii la templul din Ierusalim a Dumnului nostru Iisus Hristos, la patruzeci de zile de la naşterea Sa.

După legea lui Moise, ducerea aceasta la templu, la 40 de zile de la naştere, avea o îndoită însemnătate:

⇒ *mai întâi, mama copilului, la această dată, era datoare să aducă jertfă, pentru curăţirea ei, de toate sângerările de la naşterea pruncului.*

⇒ *Iar, în al doilea rând, după aceeaşi lege, la 40 de zile de la naştere, mama unui copil de parte bărbătească, dacă copilul era întâiul ei născut, trebuia să-şi aducă la templu copilul, ca să plătească un preţ şi să-şi răscumpere copilul, pentru că orice copil întâi-născut de parte bărbătească, era socotit partea lui Dumnezeu, după Lege.*

Deci, acestor rânduieli ale Legii vechi se supun şi Maica Domnului şi Dreptul Iosif, ducând la templu pe Iisus, la 40 de zile de la naşterea Sa. Şi împlinind Legea, supunându-Se adică Legii, în numele tuturor, Mântuitorul Iisus Se face liber în faţa Legii, şi Se pregăteşte, astfel, să lucreze ca Mântuitor al lumii, din mijlocul poporului şi în numele tuturor popoarelor din lume, slobozind pe oameni dintr-o

robie mult mai grea, din robia păcatului, robie din care Legea veche, însăşi, nu putea să elibereze pe oameni.

Şi puterea aceasta nouă de mântuire, mai tare decât Legea, este puterea jertfei Mântuitorului Iisus pe Cruce, pentru a împăca pe oameni cu Dumnezeu, credinţa în jertfa de mântuire a lui Iisus Dumnul şi în fapte bune, făcute de noi împreună cu El.

Aceasta este vestea cea bună pe care ne-o spune cântarea bătrânului Simeon, ca şi mărturisirea proorociţei Ana, şi, pe care o auzim în zilele acestea din Sfânta Evanghelie. Că, luând Pruncul dumnezeiesc în braţe, luminat de Duhul Sfânt, bătrânul zice: "Acum slobozeşte cu pace pe robul Tău Stăpâne, căci văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel".

Iisus Hristos este aşadar puterea cea mare de mântuire a lui Dumnezeu în lume, El este lumina tuturor neamurilor, El este slava lui Israel şi a celui vechi şi a celui nou.

Drept aceea, rogu-vă pe voi, să tăiem de la noi gândurile cele necuvioase şi, ca o pavăză luând credinţa, să ne întărim împotriva înşelăciunii celei fără de Dumnezeu. Ca să nu ne arătăm, prin lucrurile cele rele, luptându-ne cu Domnul, ca Irod, ci, mai vârtos, să fim chiar ajutători lui Dumnezeu, iubindu-L pe El din toată inima noastră şi pe aproapele ca pe noi înşine, precum a zis Domnul.

Şi ştim cine sunt cei apropiaţi ai noştri ! Oare nu sunt aceştia, cu care facem milă, adică surzii, şchiopii, flămânzii, străinii, pe care Domnul I-a numit fraţi ai Săi? Că, dacă vom face milă cu aceştia, apoi aceştia ne vor deschide nouă uşile Raiului şi, fără de înfruntare, ne vor duce înăuntru, în patria noastră, dacă zgârcenia noastră nu ne va închide afară.

Că, Însuşi Domnul, chemându-ne pe noi întru acea Împărăţie, zice: "Fiţi milostivi, că şi Tatăl vostru cel ceresc, milostiv este !" Fiţi fii ai Celui Preaînalt şi părtaşi ai Împărăţiei. Vedeţi, deci, cum Dumnezeu pe cei milostivi, fii ai Săi îi numeşte.

Drept aceea, ascultând sfintele Lui cuvinte, să le scriem în inimile noastre, ca să-L auzim pe El grăindu-ne: "Veniti, binecuvântaţii Părintelui Meu, de moşteniţi Împărăţia cea gătită vouă de la alcătuirea lumii!" Acestei Împărăţii, moştenitori dorind a ne face, slăvim pe Preasfânta Treime: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh! Amin.

Întru această zi, Sfântul mucenic Trifon (250)

Acesta era din satul Lampsac, din ţinutul Frigiei şi a trăit pe vremea împăraţilor Gordian(238-249) şi Decius (250-253). A cunoscut, încă din copilărie, credinţa creştină şi, întărit de Duhul Sfânt, propovăduia dreapta credinţă, împreună cu Sfântul Respice, fiind din acelaşi loc cu dânsul.

Iar când Decius a ajuns împărat şi a pornit prigoana împotriva creştinilor, a fost prins şi Sfântul Trifon şi, dus fiind la Niceea, a fost aruncat în temniţă, la porunca dregătorului Acvilin, mai marele Bitiniei.

Deci, fiind chemat să jertfească zeilor, el a mărturisit numele lui Hristos şi a fost chinuit în multe feluri; a fost tras pe roată, a fost purtat desculţ prin cetate, pe vreme de iarnă, până i-au degerat picioarele, umblând prin zăpadă, a fost legat de cai, i s-au bătut cuie în picioare şi a fost ars pe coaste cu făclii şi trupul i-a fost sfâşiat cu ghiare de fier. Şi, îndurând toate acestea, sfântul nu înceta a grăi, îndemnând pe ceilalţi creştini să nu se depărteze de la Hristos, socotindu-se fericit a suferi pentru El.

Şi rămânând nestrămutat în hotărârea sa, a fost osândit să moară de sabie, dar, nemaiapucând împlinirea poruncii, şi-a dat sufletul la Dumnezeu în ziua de 1 februarie.

Întru această zi, cuvânt despre Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas (203)

Acestea au fost din Cartagina, pe vremea împărăţiei lui Sever. Şi au fost prinse din porunca dregătorului Cartaginei şi, măcar că erau încă nebotezate, au fost aruncate în temniţă, împreună cu alţi catehumeni, cu toţii, cinci la număr şi au primit, în taină, Botezul în temniţă.

Şi Felicitas era grea în luna a opta şi a născut în temniţă, iar Perpetua avea un copil de sân, pe care-l alăpta.

Şi, fiind scoase la întrebare, ele nu s-au înduplecat nici de nesfârşita lor dragoste pentru prunci, nici de stăruinţele jalnice ale părinţilor şi rudeniilor, ci au mărturisit, cu hotărâre şi de bună voie, credinţa lor în Hristos şi au fost osândite să fie date spre mâncare, la fiare, în circ, de ziua împăratului. Dar nu au primit moartea în circ de la fiare şi, atunci, au luat cununa muceniciei, prin tăierea capului cu sabia.

Şi aşa s-au sfârşit muceniţele Domnului şi se face praznicul lor, în ziua de 1 februarie.

Întru această zi, cuvânt despre Sfântul Benedict şi răscumpărarea unui sărac cu aur, de la Dumnezeu.

A fost în părţile Romei celei vechi un călugăr cu numele Benedict, făcător de minuni şi slăvit foarte, sfânt şi minunat, încât şi pe morţi îi învia, că a iubit pe Hristos din tinereţe şi în viaţa monahicească se nevoia. Încă şi foarte milostiv era şi îndurat către toţi care-i cereau ajutorul. Şi acesta era părinte la multe mânăstiri şi cu totul lipsit de avere era. Că şi fraţii adunaţi de dânsul, petreceau în multă sărăcie şi întru facere de milostenii. Şi, cu atâta sârguinţă urmau cuvântul lui Dumnezeu pentru sărăcie, încât nici un galben nu se afla în toate mănăstirile părintelui Benedict.

Într-una din zile a venit un om credincios, cuprins fiind de o nevoie şi silit de cineva, care îi dăduse lui împrumut doisprezece galbeni. Iar sfântul, neavând ce să-I dea, că era cuprins de lipsă, cu glas blând I-a zis lui: "Frate, iartă-mă pe mine, că nu am cei doisprezece galbeni pe care îi ceri, Deci, du-te acum şi după două zile iarăşi să vii".

Şi, după ce s-a dus acela, sfântul a început să se roage şi cerea de la Dumnezeu preţul de răscumpărare a celui cu datoria. Iar a treia zi, a venit cel dator la omul lui Dumnezeu şi i-a făcut plecăciune. Şi era în mânăstire un vas, în care stă lintea. Iar deasupra, pe linte, cu rugăciunile sfântului părinte, s-au aflat treisprezece galbeni, pe care, luându-i sfântul i-a dat celui necăjit, zicându-i: „Mergi, fiule, şi dă-i pe aceştia celui ce ţi-a dat ţie împrumutul, iar un galben să-l ai la tine, pentru trebuinţele casei tale".

Acestea toate ştie a le face milostenia cea atotputernică şi sărăcia pentru Hristos, a Căruia este slava în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Trifon

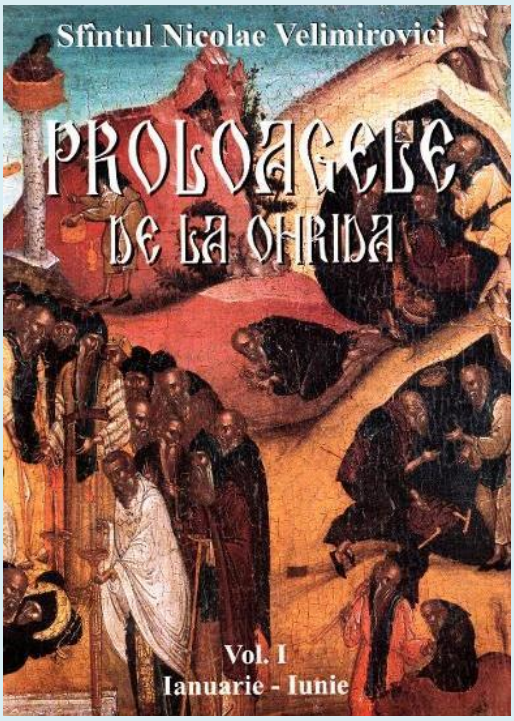

Trifon s-a născut din părinţi săraci în satul Lampsacus din Frigia. El în copilăria lui păştea gâştele. Încă din acea copilărie el putea vindeca bolile care îi cuprindeau pe oameni şi pe animale şi alunga duhurile rele.

În acel timp în imperiul roman împărăţea Gordian, a cărui fiică, Gordiana, era lovită de nebunie, din cauza bolii fiicei lui împăratul suferea cumplit. Duhul cel rău a vorbit însă prin gura Gordianei spunând că nimeni nu-1 va putea arunca afară în afară de Trifon. După ce mulţi cu numele Trifon au fost chemaţi din toată împărăţia, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, a fost aflat şi acest Trifon şi chemat la împăratul. Ajungând la Roma, Trifon a vindecat-o pe Gordiana de duhul necurat, împăratul 1-a încărcat de daruri, pe care Trifon le-a împărţit pe toate săracilor, când a ajuns la locul lui de baştină, în satul său acest tânăr sfânt a continuat să pască gâştele şi să se roage lui Dumnezeu.

Luând împărăţia Decius şi pornind acesta crunta lui prigonire împotriva creştinilor, a fost prins şi Sfântul Trifon şi torturat bestial pentru credinţa lui în Hristos.

El a îndurat toate schingiuirile cu bucurie, zicând: ***"O, de m-aş învrednici să mor în aceste chinuri pentru Numele Stăpânului meu, Domnului şi Dumnezeului***

meu Iisus Hristos." Chinurile însă nu au putut să-1 vatăme cu nimic, pentru care chinuitorii 1-au osândit la moarte prin tăierea capului.

Sfântul Trifon s-a rugat înaintea morţii şi şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu la anul 250 de la Hristos.

Cugetare

Rugăciunea Sfântului Trifon înaintea morţii: "O Doamne, Dumnezeule al dumnezeilor şi împărate al împăraţilor, Sfinte al sfinţilor, îţi mulţumesc Ţie că mai învrednicit ca alergarea mea până la capăt să o săvârşesc. Şi acum mă rog Ţie ca mâna necuratului diavol să nu se atingă de mine, să nu fiu tras eu întru acest ceas în întunericul cel mai din afară. Ci pe îngerii Tăi trimite-i să mă poarte întru locaşurile Tale şi moştenitor al împărăţiei celei dorite să mă facă. Primeşte sufletul meu şi ascultă rugăciunile tuturor celor care se roagă Ţie întru pomenirea mea. Priveşte către ei din locaşul Tău cel sfânt şi dăruieşte-le milele Tale cele bogate şi nepieritoare. Căci Tu eşti Unul bun şi milostiv şi Dătătorul tuturor bunătăţilor în veacul vecilor, Amin."

Pentru că Trifon a luat mucenicia în Niceea şi multe minuni s-au săvârşit acolo după aceea la sfintele sale moaşte, cetăţenii Niceei au voit să-1 îngroape pe Trifon în cimitirul lor. Dar sfântul li s-a arătat în vis şi le-a poruncit să-i împlinească dorinţa lui de a fi dus şi îngropat în satul lui, Lampsacus, unde păştea gâştele pe când era copil.

Sinaxar - Tradiţii - Sfântul mucenic Trifon din Apameea

Astăzi, 1 februarie, Biserica ortodoxă face pomenirea Sfântului mucenic Trifon.

Acesta s-a născut în satul Lampsac din Frigia (Asia mică), sat aşezat în apropierea oraşului Apameea. Părinţii lui au fost creştini şi l-au crescut cu dragoste de Dumnezeu.

Tânărul Trifon a fost binecuvântat din copilărie cu darul minunilor. La vârsta de 17 ani a tămăduit pe Gordiana, fiica împăratului Gordie (238-244). Reîntors acasă de la Roma, Trifon a început să propovăduiască învăţătura Mântuitorului Hristos prin satele Frigiei, vindecând bolnavii în chip minunat.

Sfântul mucenic Trifon, frescă, Mănăstirea Sopocani, sec. al XIII-lea

În anul 250, în timpul persecuţiilor creştinilor din porunca împăratului Decius (249-251), Trifon a fost prins cu alţi tineri creştini şi întemniţaţi din porunca lui Aquilin, prefectul Orientului. Toate încercările lui Aquilin de a-l face pe Sfântul Trifon să renunţe la credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos şi să aducă jertfă zeilor au rămas zadarnice. În cele din urmă, Aquilin a poruncit moartea Sfântului Trifon prin sabie. Dus de ostaşi la locul de osândă, Sfântul Trifon s-a rugat şi îndată şi-a dat sufletul său Domnului Iisus Hristos, înainte ca sabia călăului să cadă asupra gâtului său.

Martiriul Sfântului Trifon, frescă, Mănăstirea Dionysiou, 1547

În Molitfelnic, la rânduiala ce se face la ţarini (holde), la vii şi la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de alte vietăţi ca lăcuste, gândaci şi

altele, este adăugată şi Rugăciunea Sfântului mucenic Trifon pentru păzirea grădinilor, a viilor şi pentru toate holdele.

În Tradiţia ortodoxă, Sfântul mare mucenic este cinstit ca ocrotitorul ogoarelor, deoarece într-o primăvară, semănăturile locuitorilor din Campsada erau puse în pericol de o mulţime de lăcuste. Trifon s-a rugat lui Dumnezeu să scape ogoarele de pierderea lor, lucru care s-a şi întâmplat.

În ziua de pomenire a Sfântului Trifon se practică o serie de rituri, cu scopul de a asigura protecţia şi rodirea livezilor şi a viilor. În vechime, viticultorii şi pomicultorii ţineau post în această zi şi chemau preotul să le stropească cu aghiasmă livezile şi via, ca acestea să fie ferite de nerodire şi de secetă sau grindină.

În sudul Olteniei există un ritual complex de pregătire a viei pentru noul sezon, cunoscut sub numele de arezeanul (tăiatul) viilor. Pe lângă acest obicei de tăiere a corzilor de viţă de vie, viticultorii aprindeau focuri la marginea plantaţiilor şi afumau via cu o cârpă aprinsă, spre a feri via de pătrunderea dăunătorilor.

În zonele Banatului şi ale Transilvaniei, în ziua de 1 februarie bărbaţii ieşeau în livezi şi după ce curăţau pomii îi stropeau cu apa luată în zori din izvoare şi sfinţită de preot.

Un alt obicei întâlnit în această zi era „scuturatul pomilor”. Cu topoarele în mâini, bărbaţii loveau pomii la rădăcină, mimând tăierea acestora:
„- Măi, pomule, face-i roade, ca de nu, eu te tai”.
Răspunsul era dat de un copil în vârstă de 7-8 care simboliza „sufletul” pomului:
„- Lasă-mă, iartă-mă, nu mă lovi, nu mă tăia, c-oi înflori şi-oi rodi, când vremea mi-a veni şi de noroc ţi-oi fi”.

Odată ce ritualul de la vie era încheiat, viticultorii se îndreptau în alai spre casă. Veneau spre casă purtând pe cap cununi făcute din primele corzi tăiate din vie. Acasă, viticultorii erau aşteptaţi cu masă îmbelşugată, semn că astfel trebuia să fie şi rodul vieii.

O cană cu vin era închinată Sfântului Trifon spre a câştiga bunăvoinţa sa spre a apăra viile şi a obţine recolte bogate de struguri.

În Banat a existat un obicei ca din vârful dealurilor cu vii să se rostogolească o roată aprinsă. Acest obicei se practica pentru rodirea viei şi îndepărtarea nerodirii.

Ziua de 1 februarie este numită în unele zone „Ziua omizilor”. În această zi, unele gospodine stropeau cu aghiasmă grâul şi porumbul pe care îl aveau spre a fi semănat. Alte gospodine mergeau cu turte la muşuroiul furnicilor şi le spuneau: „Cum vă dau eu de mâncare, aşa voi să nu-mi mâncaţi recolta!”

Pentru poporul rus, Trifon este considerat ocrotitorul păsărilor, pornind de la o întâmplare minunată din timpul ţarului Ivan cel groaznic. Îngrijitorul şoimului ţarului, pe nume Trifon Patrikeiev, a scăpat pasărea, din neatenţie. Ţarul i-a dat ca termen de găsire a şoimului trei zile, altfel urmând să fie condamnat la moarte. După trei zile de căutări zadarnice, îngrijitorul Trifon s-a rugat Sfântului său ocrotitor, după care s-a întins ostenit în crângul Marinaia. L-a visat pe Sfântul Trifon călare, aducându-i şoimul. Trezindu-se, a găsit pasărea lângă el şi a fugit la ţar. După aceasta, îngrijitorul a ridicat un paraclis pe locul întâlnirii sale cu Sfântul şi o biserică tot în cinstea Sfântului Trifon, la Moscova. De aceea, în multe icoane ruseşti, Sfântul Trifon este reprezentat cu un şoim pe umăr sau călare.

În icoanele greceşti, el apare mai mult cu o crenguţă verde în mâini, ca ocrotitor al grădinilor şi livezilor.

Sfântul mucenic Trifon (1 februarie)

Acesta s-a născut din părinţi săraci din satul Lampsacus din Frigia. Pe când era copil, păştea gâştele, dăruindu-se cu multă simplitate rugăciunii şi nevoinţelor duhovniceşti. Astfel primi har de la Dumnezeu de a tămădui toate bolile, însă mai ales de a avea stăpânire asupra diavolilor, căci aceştia numai când auzeau pomenindu-se numele lui fugeau din cei ce pătimeau.

În vremea când împăratul Deciu ridică aprigă prigoană împotriva creştinilor, eparhul locului îl prinse pe tânărul Trifon şi neizbutind a-l îndupleca să lepede dreapta credinţă îl supuse la multe chinuri: l-au bătut îndelung, l-au legat de un cal şi l-au târât rupându-i degetele picioarelor, i-au bătut piroane în tălpi, pătimind cumplită durere la picioare din pricina cuielor, dar şi a gerului cumplit de afară, iar mai apoi i-au legat mâinile la spate spânzurându-l de un lemn şi l-au bătut fără cruţare. Îndată însă a strălucit o lumină din cer şi o cunună prea frumoasă se pogorî pe capul lui, pe care văzând-o prigonitorii au căzut la pământ de frică.

Văzând eparhul că nu îl poate îndupleca nicicum pe vrednicul mărturisitor al Domnului, porunci să i se taie capul.

Înainte de moartea sa, Sfântul Trifon se rugă astfel: „Primeşte în pace sufletul meu şi pe toţi cei care mă vor pomeni pe mine, robul Tău, şi întru pomenirea mea Îţi vor

aduce jertfe sfinte. Ascultă-i din înălţimea sfinţirii Tale şi caută spre dânşii din sfânt locaşul Tău, dându-le lor îndestulate şi nestricăcioase dăruiri, că Însuţi eşti bun şi îndurat dătător în vecii vecilor."

Astfel rugându-se sfântul, mai înainte de a i se tăia capul Domnul a luat sufletul lui în mâinile Sale, iar cinstitul lui trup căzu mort la pământ.

+ * + * +

Prin durerile trupeşti ajungând, fericite, la desfătarea cea fără de durere şi dumnezeiască din Rai, ai primit după vrednicie, cununa nemuririi de la Dumnezeu. Pentru aceasta şi râuri de tămăduiri izvorăşti celor ce aleargă, cu dragoste, la acoperământul tău, mucenice. *(Sedealna Sfântului Trifon, cântată la Utrenie)*

+ * + * +

În Rusia, Sfântul Trifon este cinstit ca ocrotitor al păsărilor.

Se spune că pe când ţarul Ivan cel groaznic (al cărui chip îl puteţi vedea aici) se afla la vânătoare, sluga sa din neatenţie scăpă şoimul preferat al ţarului, iar acesta îşi luă zborul. Mâniat peste măsură, ţarul porunci slujitorului său Trifon Patrikeiev să îi afle pasărea pierdută în trei zile, altfel va fi dat morţii.

Trifon cutreieră întreaga pădure, şi neaflând-o nicăieri, în cea de-a treia zi se întoarse la Moscova. Aşezându-se puţin să se odihnească de osteneala drumului, începu a se ruga fierbinte Sfântului Trifon, ocrotitorul său.

Adormind, îl văzu pe Sfântul Trifon călare pe un cal, ţinând pe mână un şoim alb, şi spunându-i:
– Ia pasărea pierdută, du-o ţarului şi nu te mâhni.

Când se trezi slujitorul află şoimul într-un pin, îl luă şi i-l duse ţarului mulţumindu-i Sfântului Trifon. În cinstea minunii săvârşite slujitorul ridică un mic paraclis pe locul unde apăru Sfântul Trifon şi de asemenea zidi o biserică la Moscova închinată tot Sfântului Trifon.

Sfântul mucenic Trifon este cinstit ca fiind ocrotitor al Moscovei.

Fragment dintr-o icoană sinaxar pentru zilele 30 ianuarie – 1 februarie, din veacul al XIV-lea, restaurată

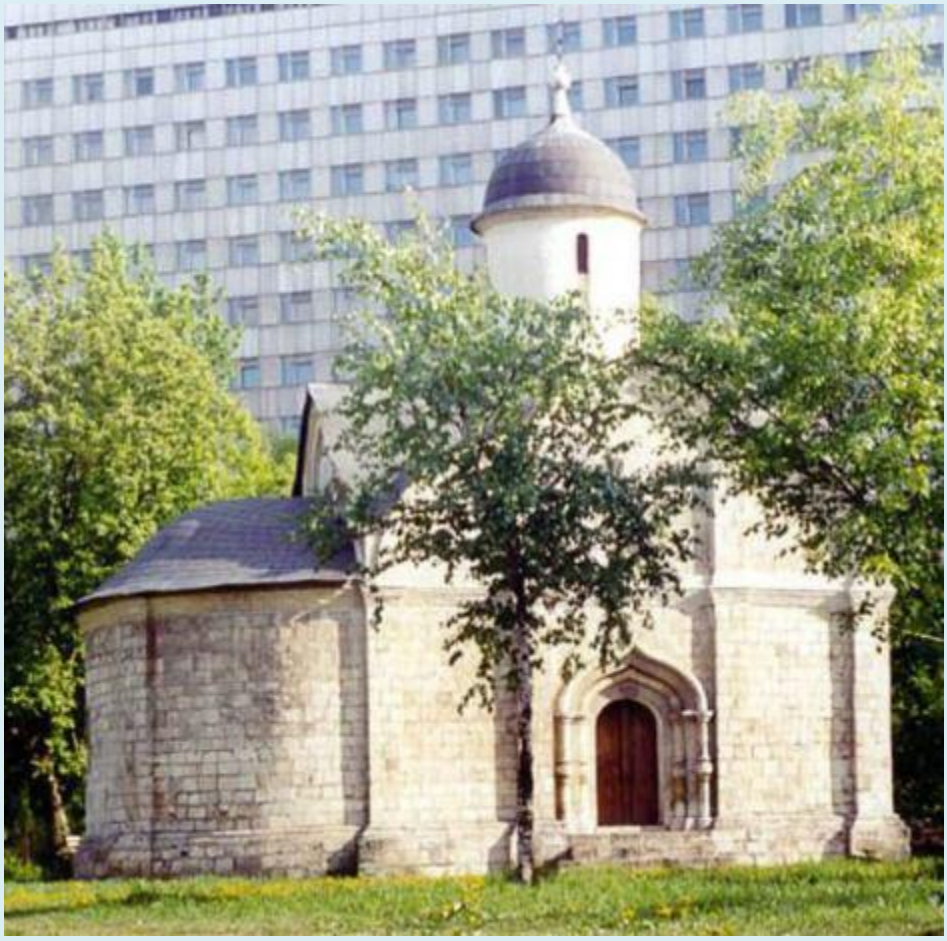

Biserica veche a Sfântului Trifon din Moscova

În arhiva acestei biserici se află consemnate mulţime de minuni mai vechi şi mai noi săvârşite de Sfântul mucenic, dătătoare de multă mângâiere sufletească oricui le află.

Pomenirea Sfântului mucenic Trifon - (1/14 februarie)

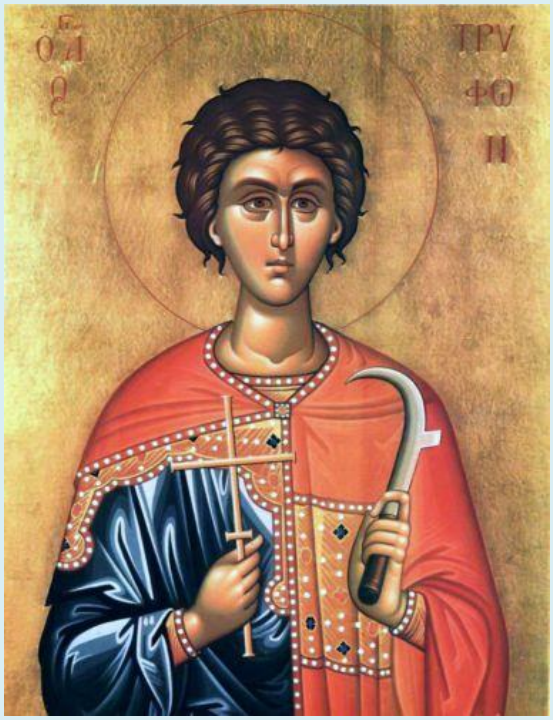

Sfântul Trifon a trăit în secolul al III-lea, în vremea împăraţilor Gordian şi Deciu, şi a primit moarte mucenicească în anul 250, prin tăierea capului, răbdând mai înainte multe alte chinuri.

Sfântul mucenic Trifon este prăznuit în ziua de 1 februarie, fiind socotit de creştini drept ocrotitor al grădinilor, al livezilor şi al păsărilor, ca unul care îndepărtează insectele dăunătoare şi păzeşte locurile de secetă şi grindină.

Sfântul Trifon, cel care alungă insectele

Sfântul mucenic Trifon s-a născut în anul 232, în localitatea Lampsac, din Frigia, Asia mică. Astăzi, această regiune se afla în Turcia. Sfântul Trifon a fost creştin încă dintru început, având harul Duhul Sfânt de a izgoni demonii şi de a vindeca diferitele boli. Sfântul Trifon s-a arătat puternic mijlocitor către Dumnezeu încă din timpul vieţii, el ferind satul său de la înfometare, prin oprirea unei invazii de lăcuste, doar cu puterea rugăciunii.

Pe când avea 17 ani, Sfântul Trifon a scos de sub stăpânirea diavolului pe fiica împăratului roman Gordian (238-249). Cu această ocazie, după mai multe zile de post şi rugăciune, sfântul le-a descoperit păgânilor existenţa diavolului. Astfel, la

porunca sa, diavolul s-a arătat tuturor, în chip vădit, sub forma unui câine negru cu ochii ca de foc. Prin această minune, sfântul a atras pe mulţi păgâni la dreapta credinţă în Iisus Hristos.

După o vreme, stăpânirea a fost preluată de împăratul păgân Deciu (250-253), care a început să-i persecute fără milă pe creştini. Astfel, pentru că propovăduia dreapta credinţă fără nici o teamă, la porunca dregătorului Acvilin, care era mai mare în Bitinia, Sfântul Trifon a fost prins şi aruncat în temniţă, în oraşul Niceea.

Pentru credinţa sa, Sfântul Trifon a îndurat chinuri cumplite, precum citim în sinaxar: trupul i-a fost lovit cu toiege şi ars cu foc; tălpile i-au fost străpunse cu cuie şi iarna fiind, a fost forţat să meargă desculţ; a fost legat de cai şi târât prin oraş. Pe toate acestea tânărul Trifon le-a răbdat cu multă bărbăţie.

În cele din urmă, în ziua de 1 februarie 250, Sfântul Trifon a primit moarte mucenicească. Stăpânitorul a cerut să-i fie tăiat capul, însă sfântul şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu mai înainte de împlinirea poruncii. Locul martiriului, aflat astăzi în Turcia, numit în vechime "Niceea", se numeşte Iznik.

Creştinii au luat cinstitul trup al Sfântului Trifon, l-au înfăşurat într-un giulgiu şi au pornit să-l îngroape într-o biserică din Niceea, însă sfântul le-a descoperit dorinţa sa de a fi dus în satul natal. Astfel, cinstitele sale Moaşte au fost aşezate în biserica din Lampsac, iar mai apoi într-o mănăstire din Constantinopol. În cele din urmă, cinstitele sale Moaşte au fost mutate în Roma şi în mai multe biserici şi mănăstiri din lume.

Rugăciune rostită de Sfântul Trifon, înaintea morţii

"O, Doamne, Dumnezeule al dumnezeilor şi Împărate al împăraţilor, cel mai sfânt decât toţi sfinţii, mulţumescu-Ţi că m-ai învrednicit a-mi împlini fără şovăială ostenelile nevoinţei. Iar acum mă rog Ţie ca mâna nevăzutului diavol să nu se atingă de mine şi să mă tragă în adâncul pieirii, ci mai vârtos trimite-i pe sfinţii Tăi îngeri să mă călăuzească în sălaşul Tău prea minunat şi să mă facă moştenitor Împărăţiei Tale celei prea dorite. Primeşte sufletul meu şi auzi rugăciunile tuturor celor ce Îţi vor aduce Ţie jertfe, întru pomenirea mea! Caută spre dânşii, din locaşul Tău cel sfânt şi dăruieşte-le lor darurile Tale cele bogate şi nestricăcioase, căci Tu eşti Unul bun, milostiv şi dătător de bine, în vecii vecilor. Amin!"

Sfântul Trifon, în iconografie

În evlavia credincioşilor, Sfântul Trifon este cinstit ca cel care păzeşte grădinile şi livezile de insecte dăunătoare şi de alte calamităţi naturale. Pentru aceasta, în icoane el este zugrăvit purtând în mână o ramură înfrunzită de copac.

Sfântul Trifon este cinstit şi ca alungător al duhurilor necurate şi tămăduitor al bolilor. Se crede că vindecă nebunia. În unele icoane, sfântul este reprezentat ţinând în mână o cutiuţă asemănătoare cu cele ale sfinţilor doctori "fără de arginţi".

În vechime, dar şi astăzi, pe alocuri, există obiceiul de a sfinţi apa (aghiasma) în prima zi a fiecărei luni. Astfel, apa sfinţită în ziua de 1 februarie este numită "aghiasma Sfântului Trifon", fiind folosită cu precădere la stropirea naturii. Astfel, şi astăzi, de ziua sfântului, viticultorii, pomicultorii şi grădinarii evlavioşi ţin post şi cheamă preotul pentru a le stropi grădinile şi livezile cu aghiazmă, spre a fi păzite de insecte dăunătoare şi de calamităţi naturale. Tot în această zi, unii oameni gospodari aduc la biserică seminţe şi cereale, spre a fi binecuvântate de preot, pentru sădit şi semănat.

În cartea preoţească numită "Molitfelnic", la rânduiala care se citeşte atunci când ţarinile (ogoare), podgoriile sau grădinile sunt afectate de anumite calamităţi naturale precum secetă, grindină, lăcustele sau alte insecte dăunătoare, găsim şi rugăciunea numită "Rugăciune de exorcizare a Sfântului marelui mucenic Trifon, care se citeşte la grădini, vii şi ţarine".

În rugăciunea sfântului, cunoscută şi sub denumirea de “Molitfele Sfântului Trifon”, se spune şi cauza pentru care insectele dăunătoare sunt blestemate şi alungate: “… ca să nu stricaţi via, nici holda, nici grădina, nici pomii şi nici legumele robului lui Dumnezeu (N), ci duceţi-vă în munţii cei pustii, în copacii cei neroditori în care v-a dăruit vouă Dumnezeu hrana cea de toate zilele. (…) Să nu stricaţi nici holda, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor şi neroditor; nici frunza legumelor să nu stricaţi din cuprinsul şi locul robului lui Dumnezeu (N). Ieşiţi din locurile acestea şi vă duceţi în locuri neumblate şi fără apă şi neroditoare, cum mai înainte am zis vouă. Ieşiţi din locul şi cuprinsul robilor lui Dumnezeu, care pe mine mă cheamă în ajutorul, folosirea şi mântuirea lor. Ca şi intru acestea să se slăvească prea sfântul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi să se plinească rugăciunile şi cererile smeritului Trifon. Că lui Dumnezeu se cuvine slava şi stăpânirea în vecii vecilor. Amin.”

Smerită rugăciune către Sfântul Trifon

“Pe tine, cela ce ai îndrăzneală către Domnul, mijlocitor şi rugător pentru sufletele noastre te avem, noi smeriţii. Iar acum, în ziua praznicului tău, rugămu-te, cere nouă de la Dumnezeu iertare de păcate şi izbăvire din primejdii, ca să cântăm ţie: Bucură-te, mare mucenice Trifon!”

“O, prea lăudate mucenice Trifon, ascultă smerita noastră rugăciune, pe care ţi-o aducem din toată inima şi ne izbăveşte pe noi din boli şi din primejdii, pe noi, cei ce cinstim pomenirea ta şi mărturisim minunile săvârşite de tine cu darul Sfântului Duh. Îndreptează paşii noştri spre lumina Învierii lui Hristos şi ne poartă de grijă din înalt, să nu ne aflăm copleşiţi de valurile lumii, ci, cu privirea aţintită spre Hristos, să ajungem la ţărmul veşniciei şi al iubirii descoperite a Sfintei Treimi, cântând din liturghisitoare inimi: Aliluia!”

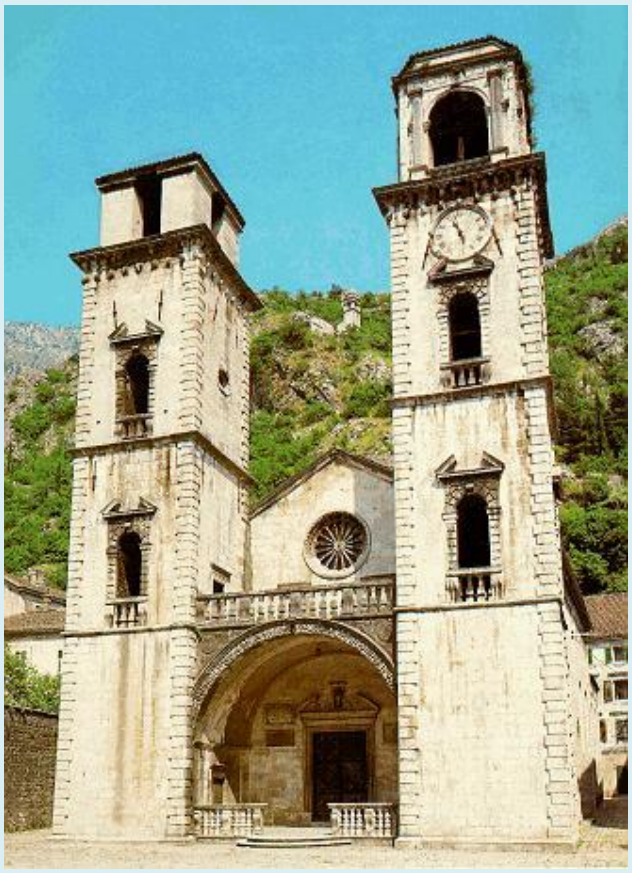

Catedrala "Sfântul mucenic Trifon" din Kotor

Moaştele Sfântului mucenic Trifon ce se află în Catedrala din Kotor, Muntenegru

Şoimul şi Sfântul mucenic Trifon

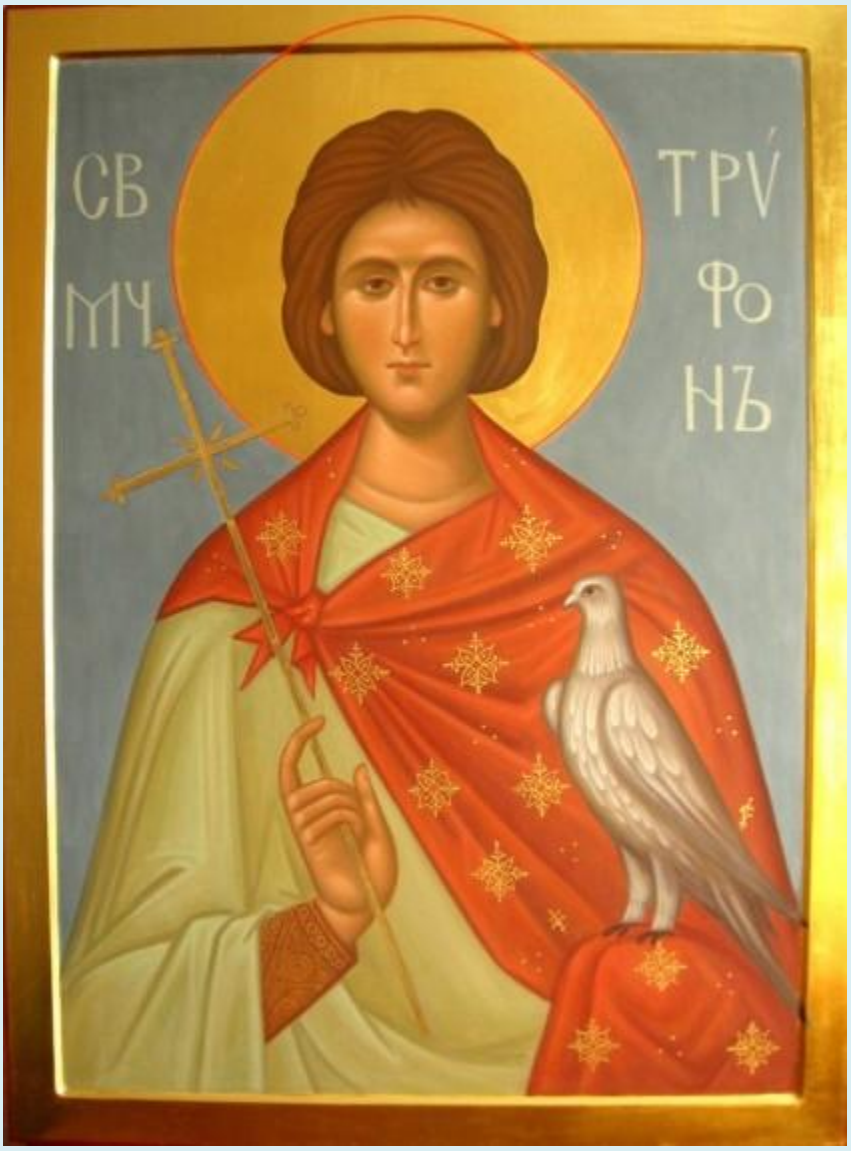

În Rusia, Sfântul Trifon este considerat patron al păsărilor deoarece, după cum se povesteşte, odată ţarul Ivan cel groaznic a ieşit la vânătoare, iar îngrijitorul şoimului său a scăpat din neatenţie pasărea preferată a ţarului. Ţarul i-a pus în vedere acestui îngrijitor, pe nume Trifon Patrikeev, să găsească şoimul în trei zile - altfel va fi condamnat la moarte.

Bietul Trifon a căutat pasărea prin toată pădurea, dar fără nici un rezultat. În cea de-a treia zi, sfârşit de oboseală după atâta căutare, îngrijitorul s-a întors la Moscova, în Crângul Marinaia. Întinzându-se ca să se odihnească, s-a rugat Sfântului mucenic Trifon, patronul său, chemându-l în ajutor. În vis a văzut un

tânăr pe un cal alb, care ţinea pe mână şoimul ţarului. Acesta i-a spus: „Ia-ţi pasărea pierdută, du-o ţarului şi nu te mai necăji”.

Când s-a trezit, îngrijitorul a zărit şoimul stând pe un brad. A luat pasărea, a dus-o ţarului şi i-a spus ce ajutor miraculos a primit de la Sfântul mucenic Trifon. Drept mulţumire că i-a salvat viaţa, Trifon Patrikeev a construit o capelă în locul în care i-a apărut sfântul. Mai târziu, a construit chiar şi o biserică cu hramul Sfântului Trifon.

Minuni ale Sfântului mare mucenic Trifon, povestite de călugării de la Mănăstirea Xenofont

Grădina Mănăstirii Xenofont (Foto: Silviu Cluci)

Livadă de măslini de la Xenofont (Foto: Silviu Cluci)

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Aghiologhion

Prezența cinstitului cap al Sfântului mare mucenic și de Dumnezeu fericit Trifon în Sfânta noastră Mănăstire ne oferă o binecuvântare aleasă și ne cere o cinstire deosebită a noastră față de acesta. Sfântul Trifon constituie izvorul harismelor și al darurilor dumnezeiești, și este și cel care îndepărtează bolile pământului și ale grădinilor.

În teritoriul Mănăstirii se păstrează și o chilie închinată Sfântului Trifon cel fără de arginți, chilie în care viețuiesc trei părinți, slăvindu-L și binecuvântându-L pe Dumnezeu și pe sfântul vindecător și vrednic de slavă Trifon.

Vrednicul nume al Sfântului Trifon se păstrează întotdeauna în obștea noastră și este acordat în tunderea unui frate, în cinstea sfântului.

Din amintirile pe care ni le-au expus vechii părinți, am cunoscut multe întâmplări minunate care fac referire la dumnezeiescul vlăstar neofilit al Lampsakului, Sfântul Trifon.

Monahul Varlaam de la Xenofont a viețuit aproximativ 80 ani în mănăstirea noastră. Era el însuși o istorie vie. A venit în aici în 1908 și a adormit în anul 1983. Împodobit cu simplitate și smerenie, a trăit toată viața sa la mănăstire, răbdând fiecare încercare pentru dragostea de Hristos. A slujit mulți ani la muncile agricole ale mănăstirii, unde a avut multe experiențe cu Sfântul Trifon, ocrotitorul agricultorilor. Ne-a povestit cum odată, în grădinile de sus, într-o zonă ce se numește „Zaharas", au căzut lăcuste și omizi care puteau să producă o mare pagubă printre zarzavaturi.

Monahul l-a înștiințat pe Egumenul mănăstirii despre nenorocire și a cerut să se slăvească cinstitul cap al Sfântului mare mucenic Trifon și să se citească rugăciunile sfântului, împreună cu săvârșirea aghiasmei.

Imediat, părinții mănăstirii au dat curs rugăminții monahului Varlaam și, îndată ce a ajuns cinstitul cap al Sfântului și au fost citite rugăciunile respective, toate insectele au fugit ca un nor și s-a salvat recolta grădinilor prin mijlocirea minunată a Sfântului.

Ne povestea bătrânul Varlaam iarăși despre plantația de măslini următoarele:

- Noi, părinților, nu știam de stropiri și astfel de lucruri. Când apăreau diverse boli, luam cinstitul cap al ocrotitorului nostru, al Sfântului Trifon, făceam aghiasmă și o procesiune cu Sfintele moaște prin plantație, stropind cu aghiasmă copacii, iar recolta era uimitoare. Gândiți-vă că se rupeau crengile de la atâta rod. Douăzeci și cinci de mii de ocale de ulei scoteam în anul când aveau rod. Slavă lui Dumnezeu și Sfântului Trifon, ocrotitorul nostru!

Mănăstirea Xenofont (Foto: Silviu Cluci)

Dar marele Sfânt al lui Hristos Trifon oferea ajutor și era vindecător și în cazul bolilor trupești și nu încetează să ne ocrotească de primejdii și încercări. Și toți câți invocă sfântul său nume și cer ajutorul său primesc harul vindecărilor din darurile soborului Sfinților doctori fără de arginți.

Silviu Cluci - Osuarul Mănăstirii Sfânta Ecaterina

Paraclisul Sfântul Trifon se află în incinta Mănăstirii Sfânta Ecaterina de pe Muntele Sinai, în mijlocul grădinii mănăstireşti.

Paraclisul Sfântul Trifon

Paraclisul a fost construit în 1888.Se distinge prin simplitate şi prin stilul arhitectural neoclasic. Zidăria este încercuită de o cornişă orizontală şi parapet, în timp ce capetele de apus şi răsărit prezintă proptele decorative.

Sub paraclis se află osuarul mănăstirii. Că peste tot în lumea monahală răsăriteană, când călugării mor, mai întâi sunt înmormântaţi în cimitir, apoi, după descompunerea trupului, la şapte ani, sunt dezgropaţi şi osemintele sunt depuse într-o criptă, aflată sub Capela Sfântului Trifon. Osemintele stareţilor care sunt şi arhiereii locului sunt păstrate în nişte nişe speciale. În exterior se găsesc numai şase morminte.

Cimitirul mănăstirii Sfânta Ecaterina

Într-o racla de lemn cu vitrine se păstrează moaştele întregi ale Sfântului Ştefan, sinaitul, aşezat şi astăzi pe scaunul spovedaniei.

Moaştele Sfântului Ştefan, sinaitul

În timpul vieţii, acest sfânt stătea la poarta de intrare către vârful Muntelui Sinai, unde asculta spovedaniile pelerinilor, astfel încât cei care urcau pe munte să fie pregătiţi din punct de vedere duhovnicesc. Este amintit de Sfântul Ioan Scărarul. Prăznuirea se face la sărbătoarea tuturor Sfinţilor Sinaiţi.

Osuarul mănăstirii Sfânta Ecaterina

Nicolae Pintilie - Sfântul Trifon - mărturisirea dragostei lui Hristos din Frigia, până la Iaşi

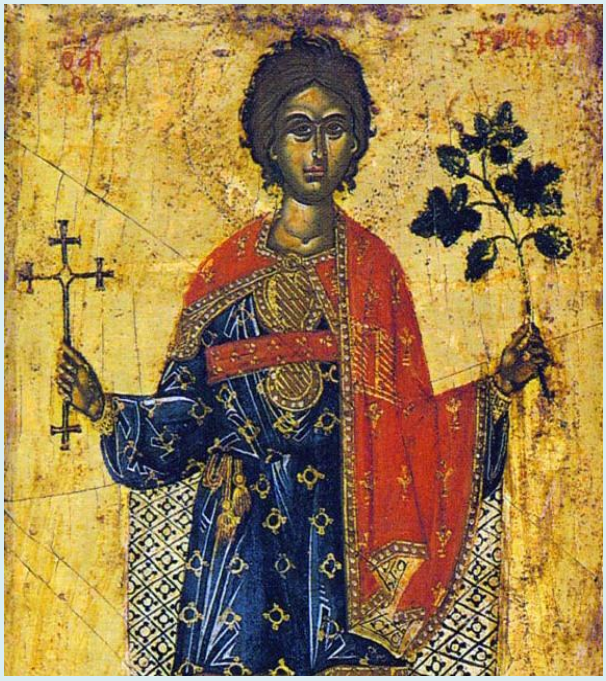

Toată lumea creştină îl cinsteşte pe Sfântul Trifon, iar ţara noastră nu face excepţie. Ieşenii, cu atât mai mult ar trebui să îl aibă aproape de suflet, cu cât aici, în capitala Moldovei, se află un fragment din moaştele sale.

Strămoşii noştri au legat începutul gerosului Făurar de zorii primăverii. Deşi gerul e mai aprig decât oricând în timpul iernii, hărnicia înaintaşilor a făcut ca la începutul lui februarie, ei să se gândească deja la munca câmpului.

Viaţa în satul tradiţional românesc a fost mereu trăită în spaţiul sacru al Bisericii. Bunicii noştri au trăit în ritm de toacă şi de clopot. Totul se învârtea în jurul Bisericii şi totul avea o logică liturgică. În acest sens, orice activitate îşi punea începutul în spaţiul eclezial. Munca ţăranului a fost întotdeauna binecuvântată de Sfânta Biserică. Astfel, în prima zi a lunii februarie, cu gândul la primăvara ce va sosi, străbunicii au adus în atenţie obiceiurile agrare. Nu a fost întâmplătoare alegerea acestei zile, având în vedere că Sfântul prăznuit de Sinaxarul Bisericii este ocrotitor al agricultorilor şi al ţăranilor.

Martirul lui Dumnezeu, Trifon

În vremuri grele pentru religia creştină, când cultul liturgic se desfăşura în smerenia catacombelor şi a mormintelor martirilor, a primit mucenicia şi un tânăr frigian, Trifon.

Asia Mică se afla în stăpânirea imperiului roman, autoritate care avea ca religie oficială panteonul păgân, un amalgam de credinţe şi zei din Orient şi din Grecia antică. În acest context religios, în timpul împăratului Decius (249-251), Trifon din Lampsac a fost pârât autorităţilor romane că nu se închină panteonului păgân.

Chemat în faţa guvernatorului Aquilinus, tânărul a mărturisit că este „ostaş în armata Împăratului Ceresc, dimpreună cu fraţii pe care i-a botezat". Această informaţie din Actul martiric a dus la concluzia că există posibilitatea ca Sfântul să fi fost preot, din moment ce a spus că a botezat pe unii din cetatea sa.

Pentru mărturisirea lui, Sfântul a fost supus unor torturi îngrozitoare: a fost lovit cu bâtele, trupul i-a fost scrijelit cu gheare de fier, a fost ars, i s-au bătut cuie în tălpi şi a fost dus prin oraş, spre a fi exemplu celorlalţi creştini.

În cele din urmă, întrebat de guvernator dacă se lasă de credinţa sa, a mărturisit că „rămân martirul lui Dumnezeu, Trifon".

Condamnat la decapitare, Sfântul a rostit o frumoasă rugăciune, consemnată în actul său martiric şi considerată de către istorici drept cea mai veche rugăciune notată a Bisericii: „O, Doamne, Dumnezeule şi Împărate al împăraţilor, cel mai sfânt decât toţi sfinţii, mulţumescu-Ţi că m-ai învrednicit a-mi împlini fără şovăială ostenelile nevoinţei. Iar acum mă rog Ţie ca mâna nevăzutului diavol să nu se atingă de mine şi să mă tragă în adâncul pieirii, ci mai vârtos trimite-i pe sfinţii Tăi îngeri să mă călăuzească în sălaşul Tău prea minunat şi să mă facă moştenitor Împărăţiei Tale celei prea dorite. Primeşte sufletul meu şi auzi rugăciunile tuturor celor ce Îţi vor aduce Ţie jertfe, întru pomenirea mea! Caută spre dânşii, din locaşul Tău cel sfânt şi dăruieşte-le lor darurile Tale cele bogate şi nestricăcioase, căci Tu eşti Unul bun, milostiv şi dătător de bine, în vecii vecilor. Amin!".

De două secole, în capitala Moldovei

După moartea Sfântului, creştinii au luat trupul cu intenţia de a-l îngropa în oraşul din apropiere, Niceea. Însă, acesta li s-a arătat şi le-a cerut să îl lase acasă, în satul natal, Lampsac. Aici, moaştele Sfântului Trifon au stat până la momentul cuceririi

otomane a Asiei mici. Ca să nu fie profanat, sicriul cu moaştele Sfântului Trifon a luat calea Occidentului, fiind aşezat mai întâi la Constantinopol şi apoi, la Roma.

Toată lumea creştină îl cinsteşte pe Sfântul Trifon, iar ţara noastră nu face excepţie. Ieşenii, cu atât mai mult ar trebui să îl aibă aproape de suflet, cu cât aici, în capitala Moldovei, se află un fragment din moaştele sale.

Preţiosul odor este legat de o mănăstire ce astăzi nu mai există şi de un domn fanariot, aproape necunoscut. Moaştele au fost aduse din Fanarul Constantinopolului de către domnul Constantin Moruzi (octombrie 1777 - 8 iunie 1782). Deşi grec de neam, acesta a fost printre puţinii fanarioţi care au simţit româneşte şi care au dat legi favorabile poporului român. De numele lui se leagă prima şcoală românească pentru copiii târgoveţilor şi a pălmaşilor, construirea unei biserici în cinstea Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel pe dealul Tătăraşilor, dar şi aducerea în ţară a moaştelor Sfântului Trifon.

Iniţial, acestea au fost aşezate într-o biserică din vremea bunicilor noştri. O biserică închinată Sfinţilor Voievozi, cunoscută după numele unuia dintre ctitorii ei - Dancu - şi aflată pe locul actual al Teatrului Naţional. Singura mărturie şi amintire că această biserică a existat în centrul Iaşului - din 1541 şi până la dărâmarea ei, în 1903 - este legată tocmai de moaştele Sfântului Trifon. În anii de ruină ai Mănăstirii Dancu, racla a fost transferată la Biserica „Sfântul Sava“.

Astăzi, în ziua de pomenire a Sfântului Trifon, biserica ieşeană îşi sărbătoreşte unul dintre cele patru hramuri. Aici este loc de pelerinaj pentru creştinii care vin să se închine la moaştele Sfântului Trifon şi nu mai puţin important, la moaştele Sfintei Marina.

Părticică din moaştele Sfântului mucenic Trifon, păstrate la Biserica Sfântul Sava din Iaşi

Moaştele Sfântului mucenic Trifon şi ale Sfintei mari muceniţe Marina, păstrate la Biserica Sfântul Sava din Iaşi

Fotografie - Chivot cu moaştele Sfântului mucenic Trifon şi a Sfintei mare muceniţe Marina (Biserica „Sfântul Sava“ din Iaşi) Caseta metalică cu fragmente din moaştele sfinţilor a fost adusă la Biserica „Sfântul Sava“ din Iaşi în anul 1998. Caseta se află depusă spre închinarea credincioşilor pe o masă cu baldachin aflată în naosul bisericii.

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,

⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,
⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare muceniță Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

Viața și Acatistul Sfântului Mucenic TRIFON

114

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Mucenicul Tău, Doamne, Trifon, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că, având tăria Ta, pe chinuitori i-a surpat; zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.”

Troparul Sfântului Mucenic Trifon

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-360-9

Icoane

Deoarece Sfântul Trifon este cinstit ca fiind cel care protejează grădinile şi livezile împotriva insectelor dăunătoare şi a altor calamităţi naturale, el este zugrăvit în icoane purtând în mână o ramură de copac înfrunzită.

Sfântul Trifon este cinstit şi ca alungător al duhurilor necurate şi tămăduitor al bolilor (se crede că vindecă nebunia); din acest motiv în unele icoane sfântul este zugrăvit ţinând în mâini o casetă asemănătoare cu cele ale sfinţilor doctori „fără de arginţi”.

În icoanele ruseşti Sfântul Trifon apare cu un şoim pe braţ, amintindu-se astfel de minunea înfăptuită pentru Trifon Patrikeev, pe vremea ţarului Ivan cel groaznic.

Ο ΑΓΙΟΣ
ΤΡΥΦΩΝ

ΤΡΙΦΩ

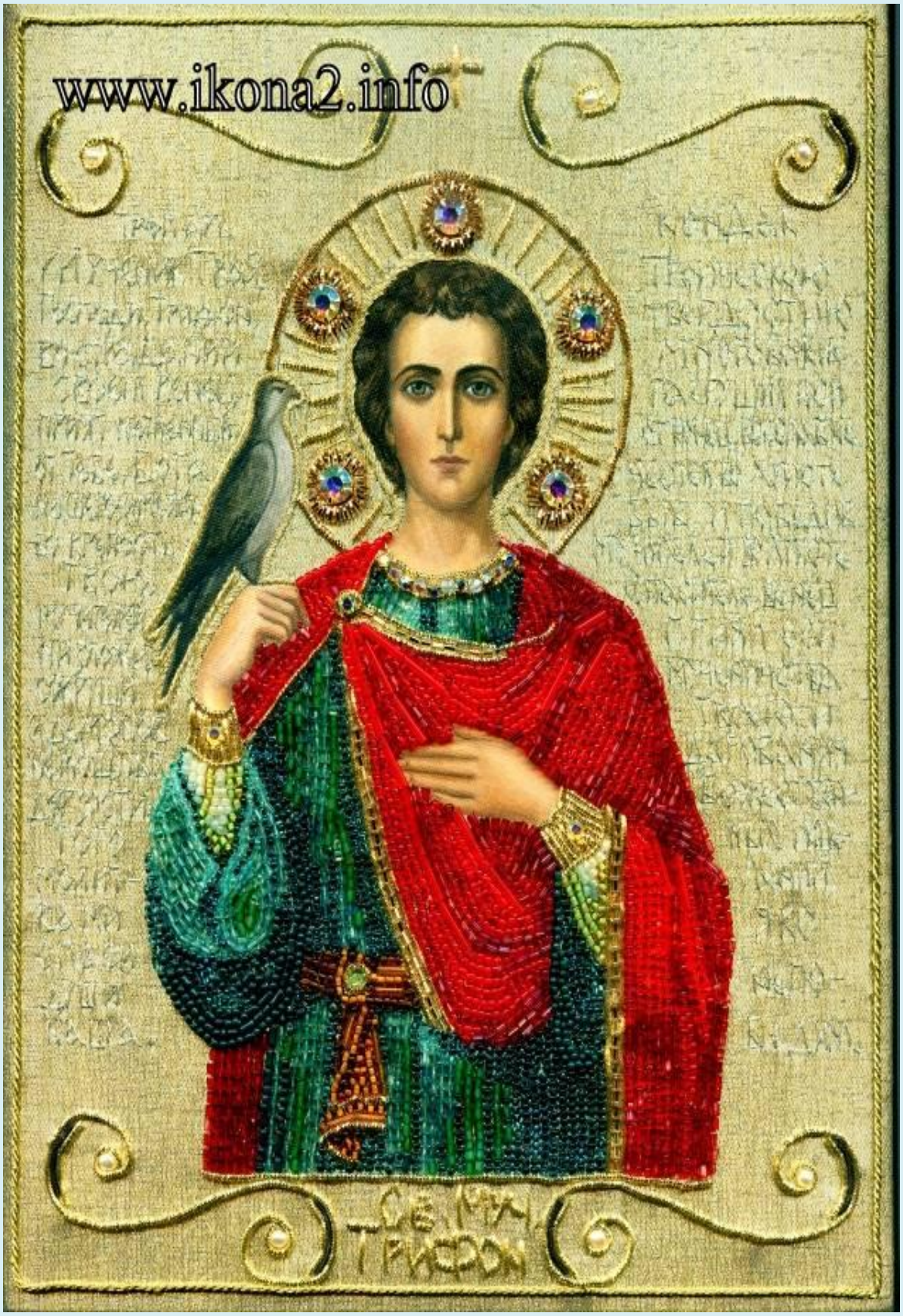
www.ikona2.info

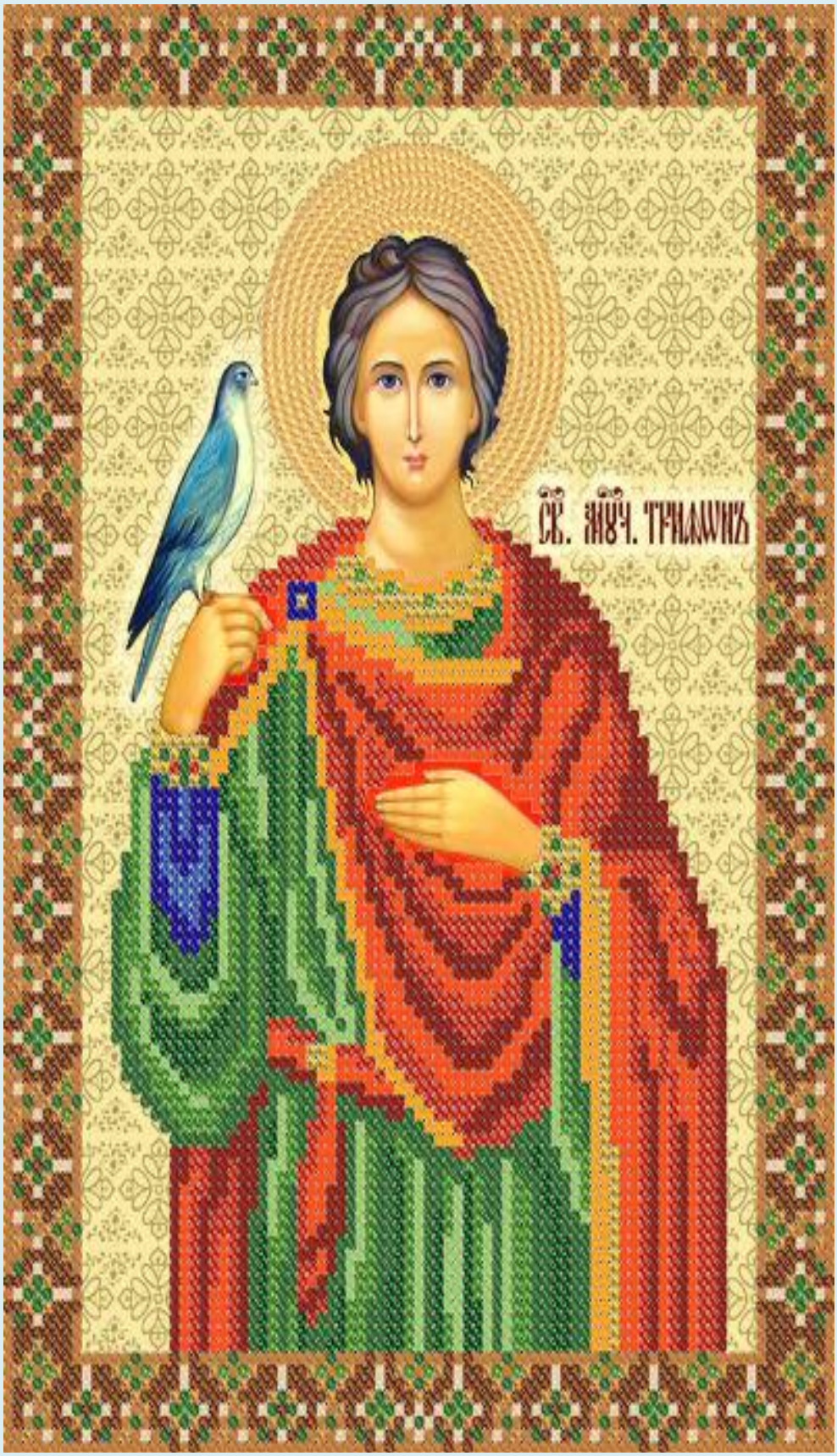
СВ. МЧ. ТРИАДИЯ

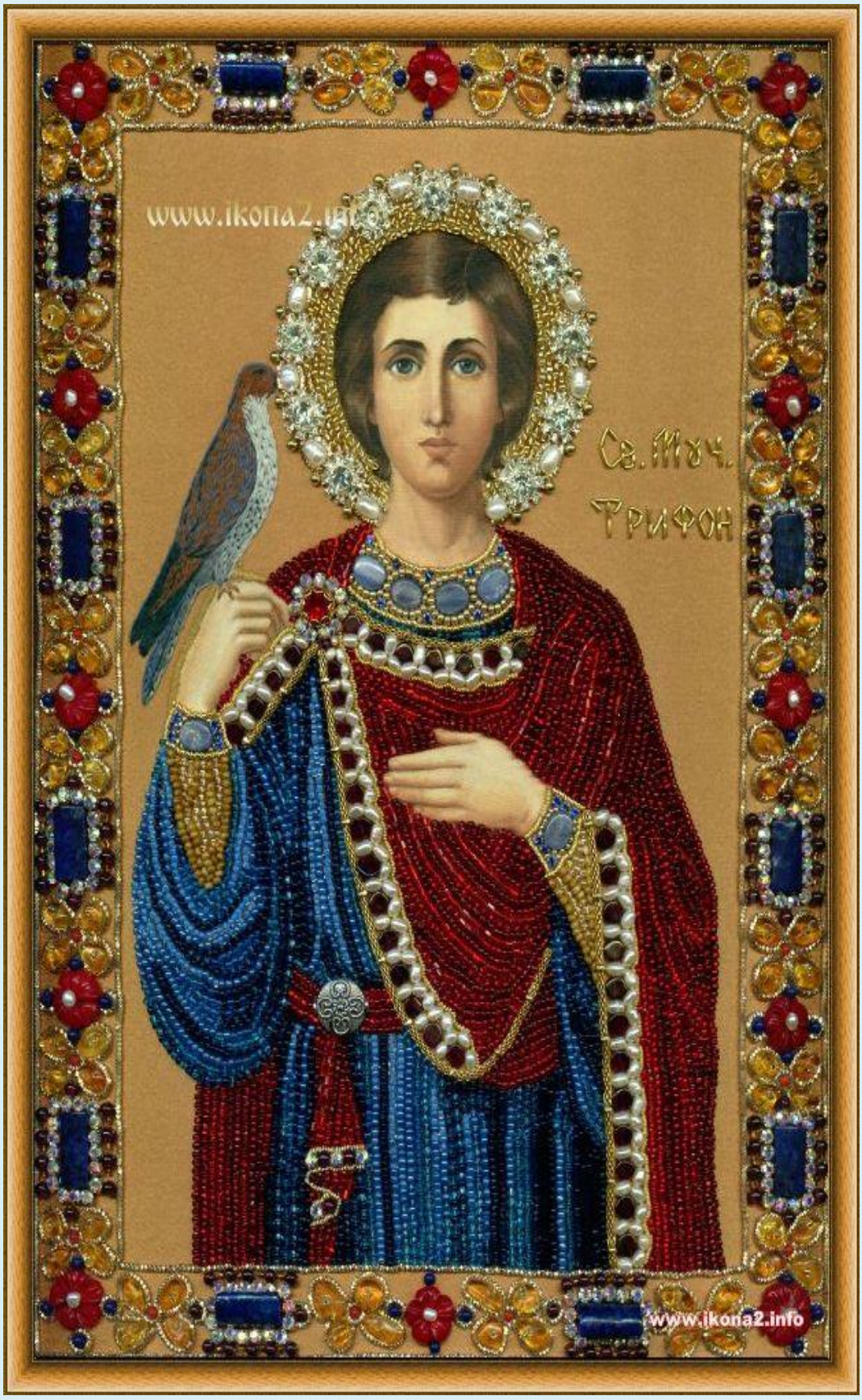
Св. Мч.
Трифон
www.ikona2.info

СТЫЙ МЧ
ТРИФОН

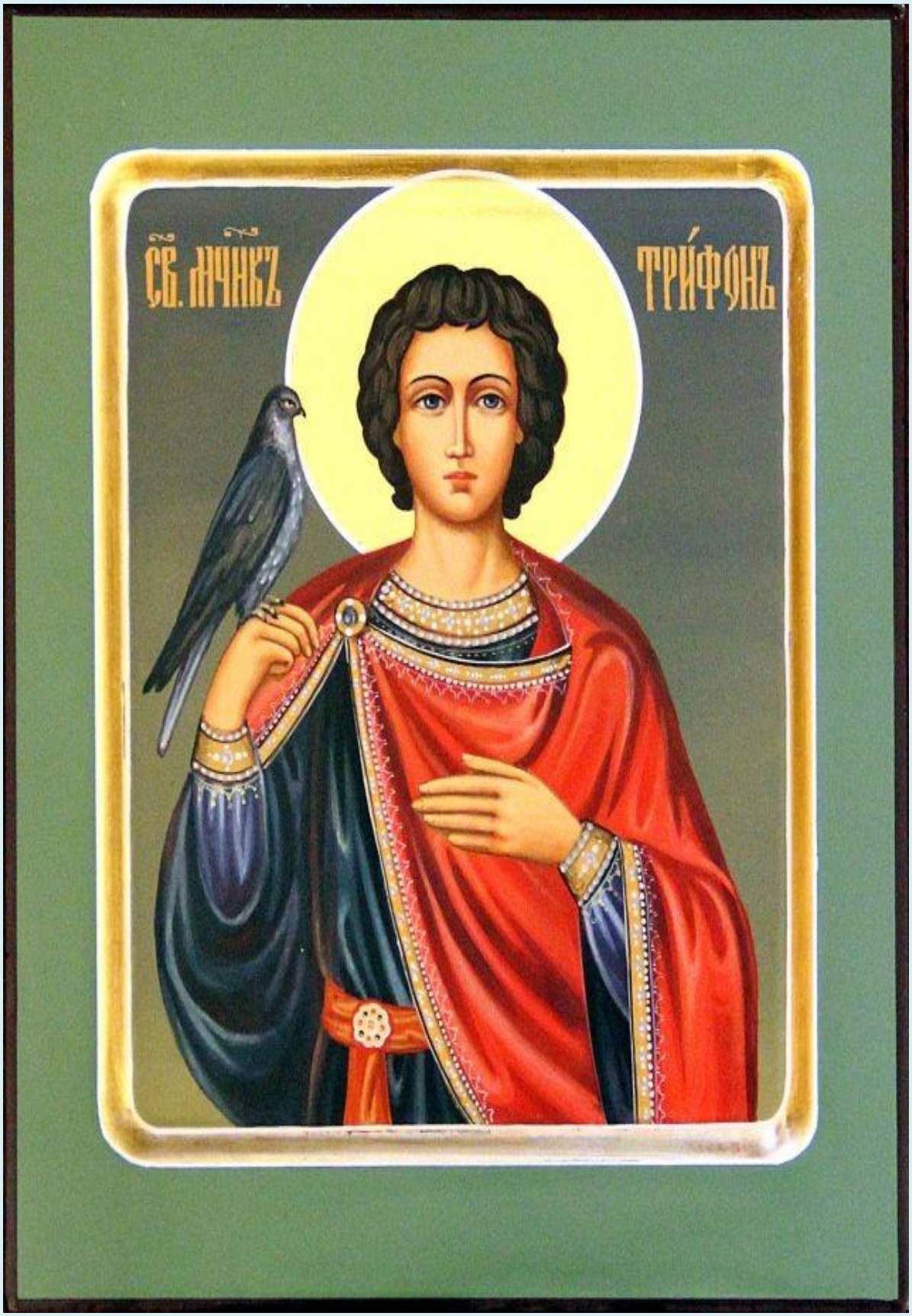
СВ. МЧНКЪ
ТРИ́ФОНЪ

СВ. МЧ. ТРИФОНЪ

Св. Муч. Трифонъ.

СТЫЙ МЧН·
ТРИФОНЪ
icon-art.com.ua

SF. MUCENIC
TRIFON

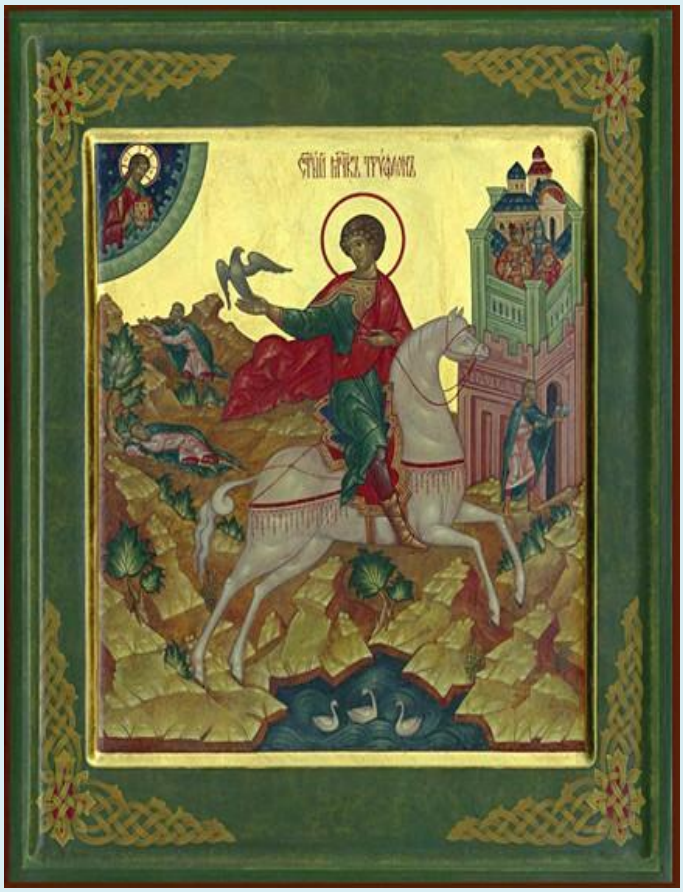

СВ-ДАЧНК ТАЙФОЙ
gitie.ru

СТЫЙ АРХИСТРАТИГ МИХАИЛ
ИКОНОПИСНАЯ МАСТЕРСКАЯ
ЧТИМЫЙ СПИСОК
ГОРОДА ПОДОЛЬСКА

СВ. МЧ ТРИФОНЪ

СТЫЙ МЧКЪ
ТРУ́ФѠНЪ

СВ. ЖЧ. ТРИФОНЪ

СВЯТОЙ МУЧЕНИК И ЧУДОТВОРЕЦ ТРИФОН – ПОКРОВИТЕЛЬ ПРИРОДЫ И ОХОТЫ

Icoana de la mănăstirea Mega Spileo, Grecia

Sfintele moaşte se află la mănăstirea Mega Spileo, Grecia

Icoana de la mănăstirea Mega Spileo, Grecia

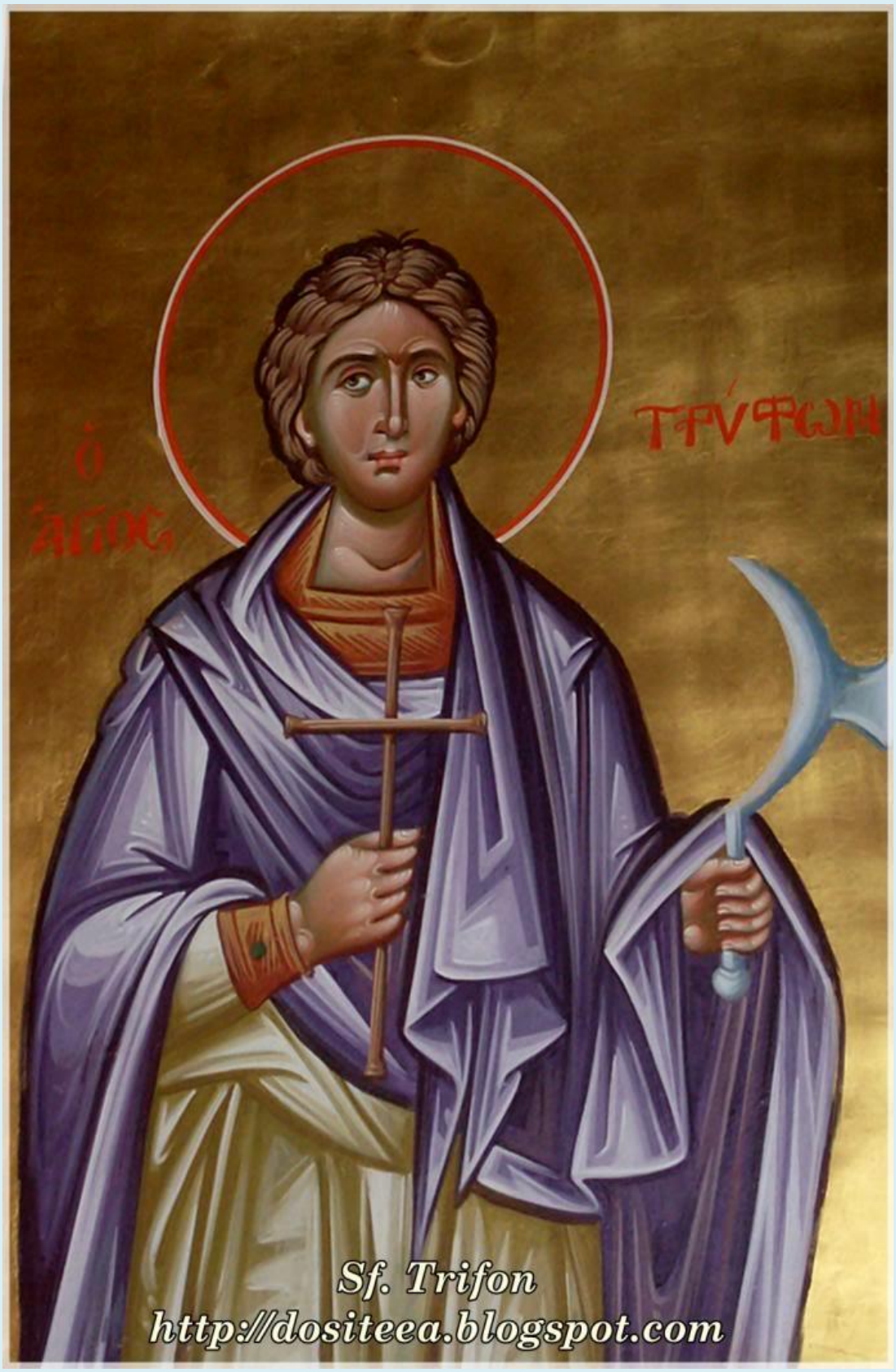

Pictura din Biserica Mănăstirii Sfântul Gherasim din Kefalonia, Grecia

Fresca din biserica Sfântul Dionisie din Zakynthos, Grecia

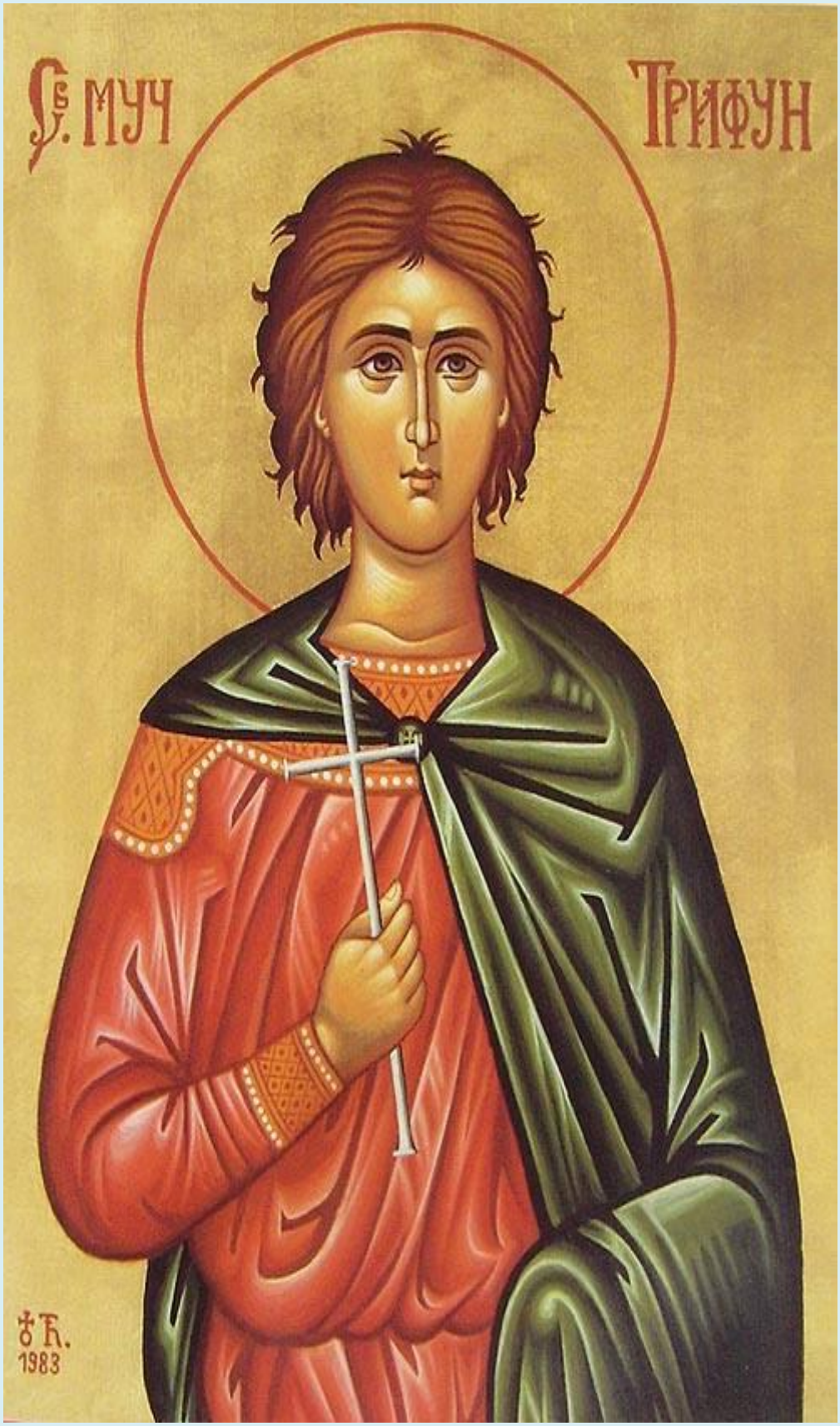
Св. муч
Трифун
1983

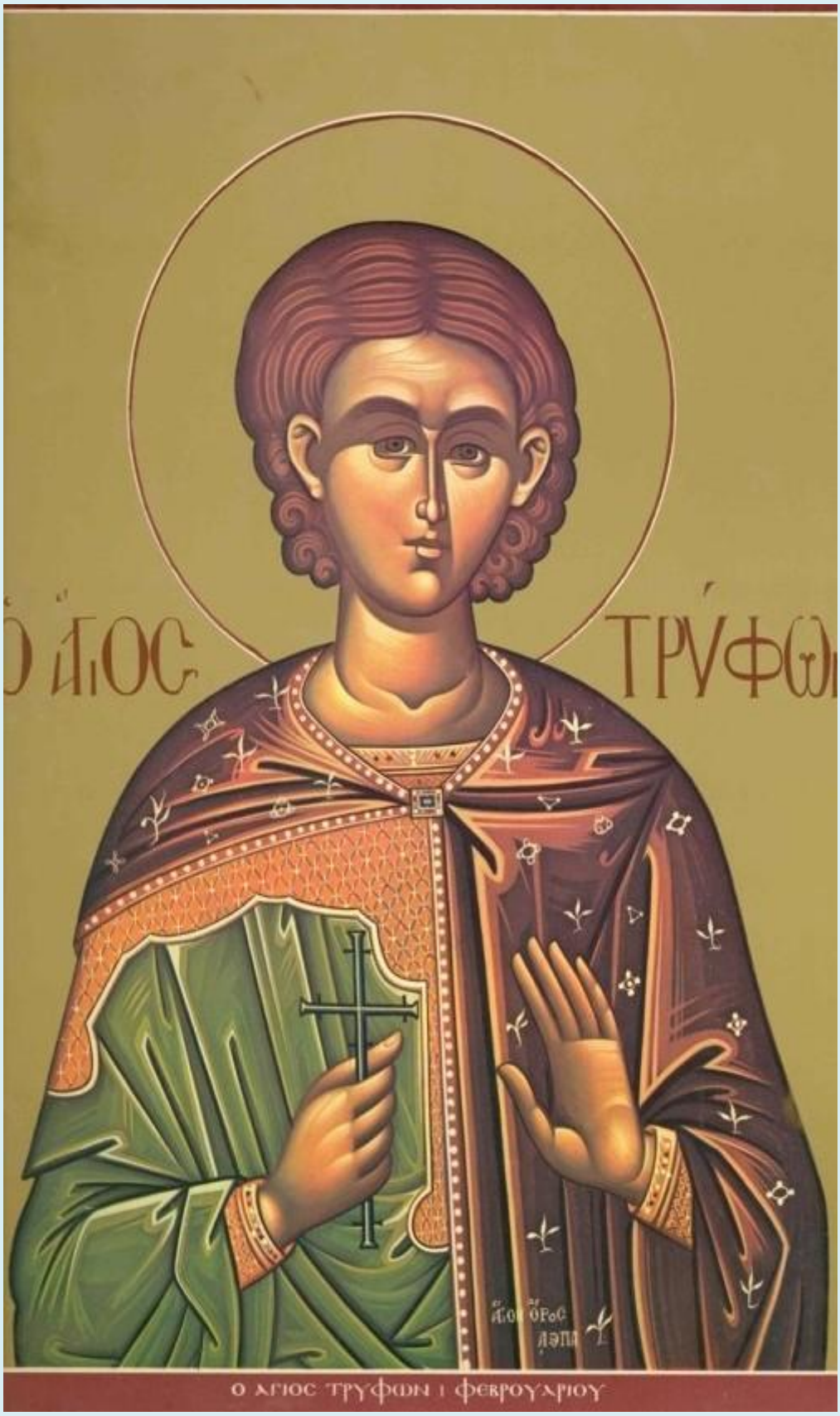

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ὁ Γ Ἁ
ΤΡΥΦΩ
ΝΑ

SAINT
TYPHON

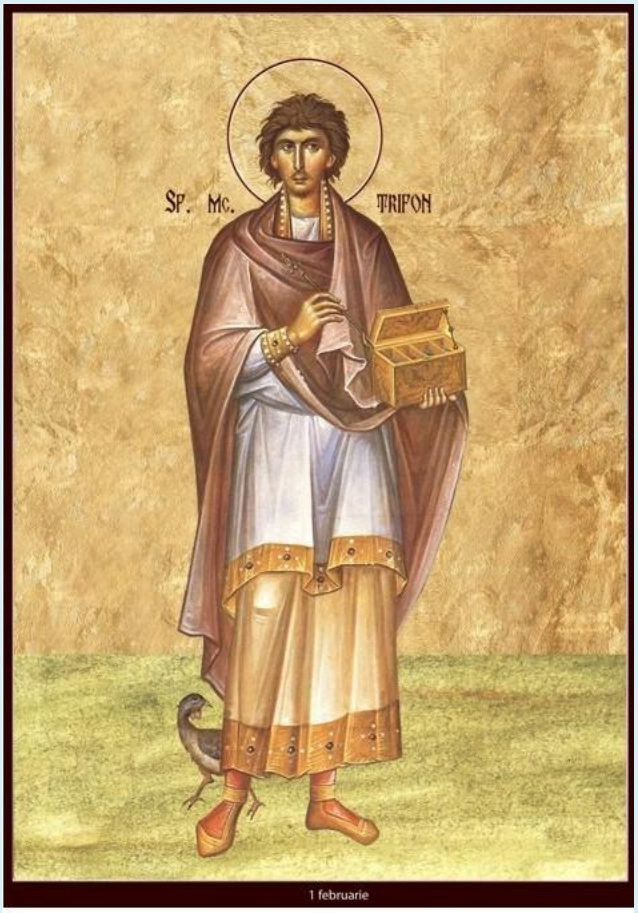
SF. MC.
TRIFON
1 februarie

ΤΡΎ
ΦΩ
Ν

1 februarie

29 Septembrie

1 Februarie

Sfântul Mucenic Trifon

acatist minuni canon
icoane fotografii articole

6 sfinți care îi ajută pe agricultori

SF. MC. TRIFON

PENTRU PROTECȚIA GRĂDINILOR, VIILOR ȘI LIVEZILOR

SF. IER. MODEST

PENTRU SĂNĂTATEA ANIMALELOR DOMESTICE

SF. M. MC. GHEORGHE

PENTRU PROTECȚIA RECOLTELOR

SF. PROROC ILIE

PENTRU ADUCEREA PLOILOR

SF. MC. FOCA

PENTRU PROTECȚIA GRĂDINILOR

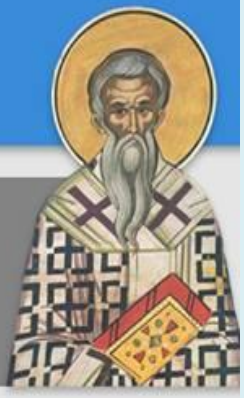

SF. IER. AMBROZIE

PENTRU OCROTIREA APICULTORILOR ȘI A ALBINELOR

BASILICA.RO

Sfântul Trifon – protector al grădinilor, viilor și livezilor
De ziua Sfântului Trifon, viticultorii, pomicultorii și grădinarii evlavioși țin post și cheamă preotul pentru a le stropi viile, livezile și grădinile. Tot în această zi, unii oameni gospodari aduc la biserică semințe de cereale și legume, spre a fi binecuvântate de preot, pentru semănat.
©doxologia.ro

Sfântul Trifon – protector al grădinilor, viilor și livezilor
De ziua Sfântului Trifon, viticultorii, pomicultorii și grădinarii evlavioși țin post și cheamă preotul pentru a le stropi viile, livezile și grădinile. Tot în această zi, unii oameni gospodari aduc la biserică semințe de cereale și legume, spre a fi binecuvântate de preot, pentru semănat.
©doxologia.ro

Troparul Sfântului Mucenic Trifon

Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Trifon, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sf. Mc. Trifon
(1 februarie)

ZIARUL LUMINA

Auzi şi acum rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, care cinstim sfântă pomenirea ta. Că tu, bineplăcutule al lui Hristos, însuți ai făgăduit mai înainte de ieşirea ta din viața aceasta stricăcioasă că te vei ruga Domnului pentru noi şi ai cerut de la Dânsul darul acesta: dacă cineva, în oricare nevoie şi întristare a sa, va prinde a chema sfânt numele tău, acela izbăvit va fi de toată năvălirea celui rău.

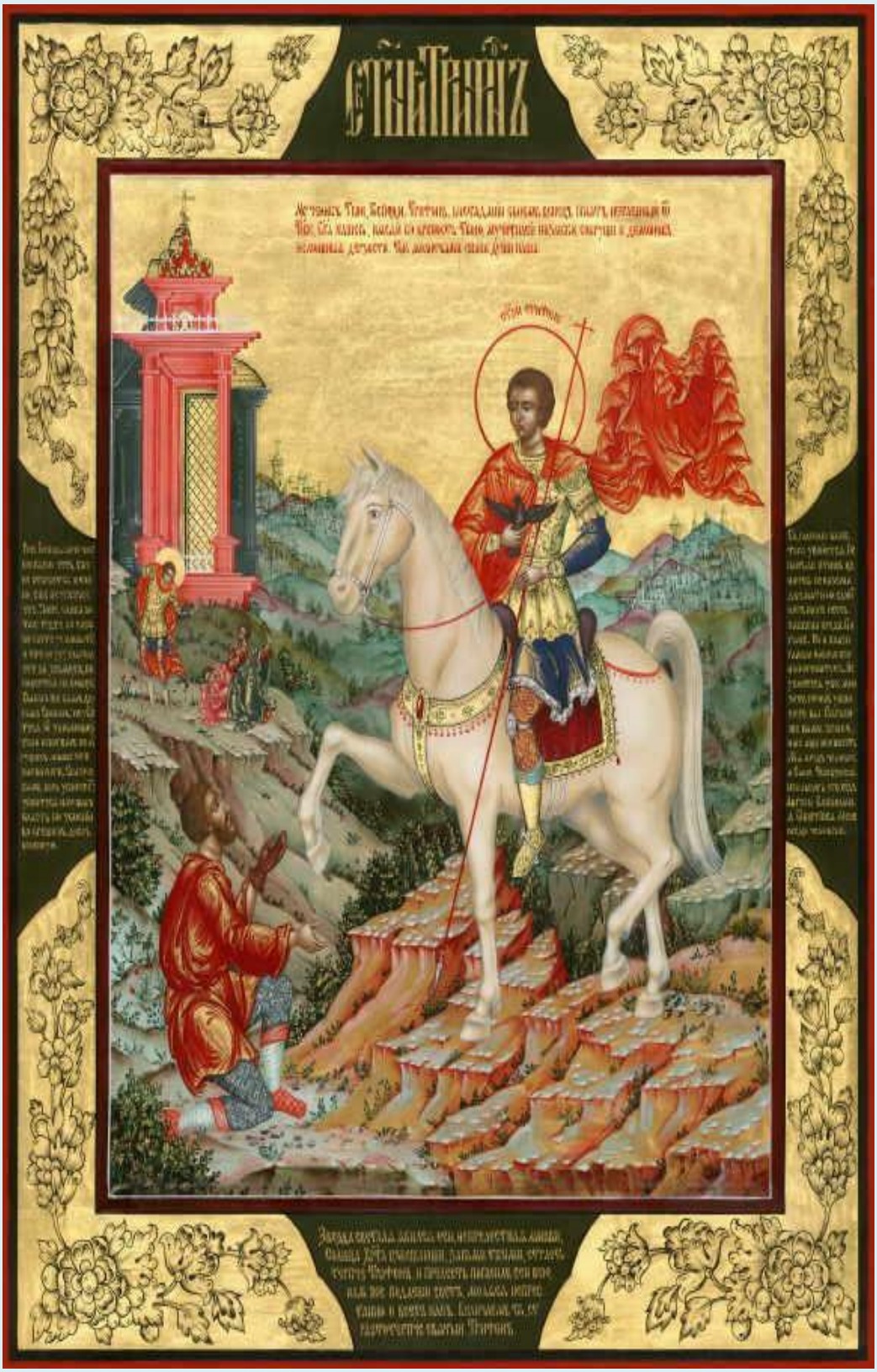

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Trifon!